

HIERARCHIÁK

A háromrétegű világkép

Előszó

Először is azzal kezdeném, hogy megemlítenék egy – két nevet, akik sokat tettek véleményem szerint a magyarságért, az emberiségért a jelen időben. Ez a felsorolás közel sem teljes, nem esik szó például a régmúlt nagy magyarjairól (Pl. II. Rákóczi Ferenc fejedelem), de mégis úgy érzem, illik megemlíteni őket. A felsorolás véletlenszerű, a saját szakterületükön mindegyiket nagyra tartom.

Pap Gábor
Géczi Gábor
Tóth Zoltán József
Végyvári József

Molnár V. József
Born Gergő
Szántai Lajos
és még sokan mások.

A könyvemben az Ő előadásaira is fogok hivatkozni.

Az Ő előadásait figyelve, tanulva fogalmazódott meg bennem az a felismerés, hogyha egy előadó elkezd az előadását „A” pontból, és elviszi a gondolatmenetet „B” pontba, ezenfelül összefüggően (számomra) érthetően beszél akár 2 – 3 – 4 órát is, és nem használ közben folyamatosan segédanyagot (jegyzeteket, előre elkészített beszédanyagokat), akkor ha még nincs is mindenben igaza (mert Ő is tévedhet), érdemes meghallgatni, figyelni rá!

Mindezt mondom azért, mert Ő tudja (!) mit akar mondani, tudja miért szeretné közölni és ami a legfontosabb, a mondanivalóját teljesen át tudja látni, értelmezni és el is tudja helyezni.

Sajnos ez a politikusainkról már nem mondható el, Ők sokszor 5 – 10 percet sem képesek segédanyagok nélkül beszélni, így számomra már az is megkérdőjeleződik, hogy egyáltalán át tudja-e látni azt, amiről beszél! Felolvasni egy adott szöveget egy 10 – 12 éves gyermek is tud, ha megtanították!!

Az említett előadók könyvei is értéket képviselnek a számomra, bár itt is lehetne említeni a szerzők sorát, kiemelve a sokból kettőt:

Badinyi Jós Ferenc
Varga Csaba stb.

Most Badinyi Jós Ferencről egy kicsit bővebben. Nagyon értékesnek tartom a munkáit, addig a pontig, amíg tényeket közöl, rájuk támaszkodik. A tényfeltáró munkája amennyire Én meg tudom állapítani tényleg fontosak. Mikor azonban elkezdi következtetéseket levonni, pláne értékelni, súlyos hibákat követ el. Az utolsó könyveiből már sajnos nagyon is kiérződik a Zsidó ellenessége, hajlamos kidobni, alulértékelni mindent, amihez akármilyen kis mértékben is, de köze van a zsidóságnak. Pedig bizony amint Pap Gábor is utalt rá, még abban is megőrződtek értékek, fontos dolgok, csak magyarul is el kellene olvasni, értelmezni! Sajnos annyira harcol a Zsidóság ellen, hogy Ő is beleesik abba a hibába, ami ellen küzd. Magyarul, egy népet (ez nála a Magyar) felemelni, akár a másik (ez nála a Zsidó) rovására!! Azzal egyetértek, hogy szeretné a Magyar népet felemelni, az Őt megillető helyre, de ez a küldetés nem történhet egy másik nép (népek) rovására!!

Ez a szemléletmód távol áll tőlem, számomra nem követhető, de ettől még a közölt tényei nagyon is értéket képviselnek!! Még egyszer hangsúlyoznám, hogy Badinyi Jós Ferenc bizonyos nézeteivel Én nem értek egyet, de a munkásságát értékesnek tartom.

Bevezetés

Ennyit előzetesként, de mielőtt még rátérnénk a tárgyra, néhány dolgot még meg kell említenem, az alapokat le kell fektetni.

Nem szeretném senkinek a meggyőződését megingatni, a hitét összetörni, de az igazságot ki kell mondani. Tudom, hogy az igazság sokszor fájdalmas /főleg a jelen korunkban, mikor is elég messze járunk tőle mind egyénileg, mind társadalmilag, mind globálisan/, de attól még az igazság az igazság marad. Több éves gyűjtőmunka eredményeképpen jutottam el ide, de akár tetszik, akár nem, dogmáknak tűnő dolgokat fogok boncolgatni.

Ahol csak tehetem, hivatkozni fogok az előttem már megállapított tényekre, mint forrásokra. Ahol ezt nem teszem, azokért a gondolatokért vállalom a felelősséget. Teszem ezt azért, mert a környezetemben is, de az aktuális (politikai) életben sokan hivatkoznak mindenre, forrásmegjelölés nélkül, a felelősségvállalás teljes hiánya mellett! Így ezzel a tendenciával, értékrenddel szemben szeretnék fellépni, vállalva teljes mértékben a következményeit! A címből kifolyólag sok vallási „dogmát” érintek majd, de mint később látni fogjuk nem áll meg a „Vallás” területén ez a kirándulás.

Aki nem hajlandó a továbbiakban tárgyalt dolgokat nyitott elmével ítélezés nélkül figyelni, teret engedni a gondolatok szárnyalásának, s legalább erre az időre más nézőpontot kialakítani, azoknak csak annyit tudok mondani, amit Pap Gábor is el szokott mondani:

„Azokat, akik az ítélezést erre az időre nem tudják abbahagyni, megkérem, hogy ne tartsanak Velem! Jobb lesz Nekik is, és nekem (Nekünk) is!!”

Soha nem állítottam, és nem is fogom állítani, hogy igazam van, de ha egy gondolatmenet helyes és egy rendszeren belül van értelme, akkor érdemes elgondolkodni rajta, megvitatni. Egy rendszert fogunk a későbbiekben vallasni, táblázat formájában vizsgálni, elemezni (Végvári József szavaival: „kényszerítő hatásával együtt”), majd látni fogjuk eléggé szigorú követelményekkel!!

Itt már elérkeztünk az első tárgyalandó témához.

Ha az ember egy rendszert vizsgál, s a rendszer egyik elemére szabályszerűséget tud felállítani, akkor a rendszerből kifolyólag a többi részre is igaznak kell lennie, ha ez a szabály egyetemes. Még akkor is, ha az ember nem látja, nem tudja bizonyítani! Ellenkező esetben vagy a szabály nem egyetemes, vagy a táblázat rendszerében követünk el hibát (hibákat)!! Emellett lesznek olyan részei a rendszernek, amikre az összes szabály, amiket megállapítok nem lesz érvényes (vagy csak Én nem látom az érvényességi területét), de azoknál az eseteknél külön hangsúlyozni fogom. A második alap amit tisztáznunk kell, az a gondolkodásmódbeli különbségek. A tudomány jelenleg háromfajta gondolkodást különít el, de ebből általában kettőt szoktunk számon tartani: a mellérendelőt, és az alárendelőt.

Nézzük meg Cser Ferenc – A mellérendelő szemléleti mód című írását, Ő hogyan közelít a témához.

„ A mellérendelő szemléleti mód A magyar műveltség keleti kapcsolatai

Cser Ferenc

Kivonat

Lükő Gábor A magyar lélek formái c. 1942-ben kiadott munkájában a magyar népi alkotásokat alapvetően mellérendelő jellegűnek méltatta. Gordon Childe Az Árják c. 1926-ban kiadott könyvében az indoeurópaiak sikerét nyelvük alárendel ő szemléletével indokolta. A jelen munkában bemutatom a két szemléleti mód lényegét, meghatározom a történeti háttérüket és kimutatom, hogy a magyar műveltséget jellemző mellérendelés az emberiség ősi szemléleti módja. Ez az ősi szemléleti mód a jelenkori Európában jellegzetesen magyar, ám Ázsia több műveltségének az ősi formáját is ez jellemezte és ott még ma is él. A közös szemléleti mód azonban nem jelentsem embertani, sem műveltségi származást, ez csupán a hasonló életkörülményekre adott hasonló emberi válaszként értelmezhető

Bevezetés

Az ember közösségi lény. Az együtt élő, és következésképpen, együtt tevékenykedő emberek alapvetően kétféle viszonyban lehetnek egymással szemben. Az egyik ilyen viszony az, amikor az egyik személy a másiknak alárendelt szerepet tölt be, azaz a másikhoz nem egyenértékű módon kapcsolódik. Ebben a viszonyban az egyik ember helyzete mindig magasabb, parancsnokibb, míg a másiké mindig alacsonyabb, végrehajtott. Ez azt jelenti, hogy a kettőjük viszonya egy irányban függő. Van a főnök, az uraság, a parancsnok, aki a másikat utasíthatja, és van a másik, a beosztott, a szolga, a végrehajtott, aki a felette lévő utasításának megfelelően cselekszik. Ez a viszony ma általánosan ismert, szinte valamennyi szervezet gyakorlatilag ennek szellemében, ún. Archiusan épül fel. Ezt jelképezi egy talpára állított piramis, ahol az utasítás menete felülről lefelé halad. Az alsóbb szint a felsőnek alá van rendelve. Beöthy éppen ezzel határozza meg a társadalmat. Szerinte társadalom főnök nélkül nem létezhet. Nem érti az ausztrál bennszülöttek társadalmát, ahol a főnökség alapvetően hiányzik és éppen ezért primitív hordává degradálja őket. Itt semmi gond, ezt a viszonyt mindenki ismeri és általában el is ismeri.

Ennek ellentéte a mellérendelő viszony. Ebben a kapcsolatban a két személy közül egyik sincs a másiknak alárendelve, hanem tevékenységük egyenértékű (vagy ilyen értelmű) kapcsolatot tételez fel. Az alárendelő rendszerben is számtalanszor megfigyelhet ő ez a viszony, amikor az azonos szinten tevékenykedőket mérjük egymáshoz. A két egymásmellé rendelt személy tevékenységét ilyenkor egy közös, a fölöttük lévő rendszer-szint valamelyik eleme hangolja össze. Ez a kapcsolat is jól ismert és úgyszintén elismert.

Van azonban a mellérendelő viszonyban egy egyedülálló esete is, amikor a két egyenértékűnek föltételezett személyt nem köti össze egy felettes harmadik. A kérdés ilyenkor az, hogy tudnak-e együttműködni? Létezhet-e egy ilyen viszony tartósan? Létezhet-e egy társadalom, ahol annak tagjai egyenértékűek, ahol nincs kiemelt főnökség? Sokan – ahogy láthattuk Beöthy is – a kérdésre egyértelmű nemmel válaszolnak, mondván, hogy egy összefogó, koordináló harmadik híjával a két személy kapcsolata anarchikussá (rendetlenné, összevisszává) válik.

Ez azt jelenti, hogy felborul egyfajta rend és ennek eredménye akármiféle káosz. A kérdés azonban az, hogy ez igaz-e?

A válaszom egyértelműen az, hogy **ez nem igaz**. A mai társadalmi élet számos jelenségét fel tudom hozni arra utaló példának, hogy egymás mellé rendelt emberek közös tevékenységükben anélkül is eredményesek, hogy viszonyukban az egyik, vagy a másik megkülönböztetetten felsőbbrendű lenne, magasabb rendű szerepkört töltene be.

Legkiválóbb példák erre a kis zenekarok. Ezeknél ugyan gyakran van egy személy, aki az egésznek a motorja, de ugyanilyen gyakran van az is, hogy a zene pusztán a zenészek együttműködése alapján áll össze és ilyenkor maga a végtermék, a muzsika adja az összehangoláshoz szükséges 'ütemet'. Az összhangot közvetítő személy nem *főnök*, hanem a közösségből kiemelkedő azokkal egyenértékű személy, azaz *vezér*. ...

Lükő Gábor könyvében a magyar műveltséget is mellérendelő jellegűnek mutatta be. Ezt olvashatjuk:

*„Két különböző szempontot érvényesítenek egy időben a magyar alkotások a **mellérendelés értelmében**.”*

*„A magyar művész a közeli dolgokat lenyomta a látóhatár alá, a távoliakat meg fölébe emelte és felrajzolta az égre.” „A tér, ill. a sík ilyenforma kitöltése is a keleti ember **mellérendelő** észjárásából következik.”*

Munkájában Lükő ezt számos példával alá is támasztotta. Zétényi Zsolt idézi Kocsis Istvánt, aki így ír:

*„Ne feledjük: a régi korokban azért volt sok törvénytisztelő ember, mert a Szent Korona – tan nem az alattvalói tudatot, hanem a Szentkorona – tagság közjogi fogalma meghatározta felelősségérzetet, valamint az egyenrangúság és a méltóságteljes magatartás kultuszát erősítette; mert az ország lakosi magatartásban a **mellérendelés és nem az alárendelés elvének** az érvényesülését segítette elő.”*

(A kiemelés tőlem). A mellérendelés a magyar nyelvben, a népművészetben, tágabb értelemben vett társadalompolitikai felfogásban és gyakorlatban egyaránt felismerhető. Ugyanakkor Gordon Childe *Az Árvák* című könyvében az akkoriban még közös töről eredeztetett indoeurópai műveltségek sikerét azok nyelvének alárendelő jellegében látok.

A mellérendelő jellegű magyar műveltség igazolható módon legalább egy évezrede a vele ellentétes szemléletű környezetben él. Vizsgáljuk meg részletesebben, hogy mit is takar ez a két egymásnak ellentmondó fogalom, és hogyan kapcsolódik a magyar műveltség mellérendelő szemlélete a keleti műveltségekéhez.

A mellérendelés és az alárendelés

Hogy a kérdés megközelítsük, vegyük mindenekelőtt vizsgálat alá a családot. Milyen ott az emberi viszony? Természetesen bonyolult, ahol a gyermek/szülő viszony nagy részében alárendelő jellegű, de ez mégis sokkal inkább vezéri és nem főnöki. A szülők egymáshoz való viszonya azonban nem föltétlenül alá – ill. fölé rendelő! Még akkor sem, ha tudomásul vesszük, hogy a két szerepkör, az *anyai* és az *apai* nem azonos. Két egymástól eltérő minőséggel találkozunk itt és mégsem szükséges azokat szembeállítva, egymásra vonatkoztatott érték kategóriává alakítanunk. ... Melyik van a másikkal alárendelve hiszen itt összehangoló parancsnoki harmadikat nem találunk? Egyik sem. A két szerepkör a 'család' védelme és fenntartása szempontjai szerint egyenértékű, a két szülő egymás mellé rendelt.

Ezt fejezi ki a magyar nyelv is a *feleség* és *férj* szóval, amit azonnal értékelni tudunk, ha tudjuk, hogy pl. az angol a férj fogalmát *gazda* fogalomból eredezteti. A nő gazdája! A nő meg a tulajdona.
...

Általában kijelenthetjük, hogy a mai európai kultúra meghatározó szemléleti módja alárendelő jellegű. Ebben a szemléleti módban bármely nem egyforma jelenségnél azonnal jelentkezik az az igény, hogy melyik az *elsődleges*, az *eredendő* és melyik a *másodlagos*, azaz a *származtatott*. Ez időbeli, vagy logikai elsődlegességet egyaránt jelenthet. Ámde mindenképpen értékítéletet fejez ki: az elsődleges az értékesebb. A finnugor elmélet szerint, pl. a magyar a másodlagos, míg minden más vele szemben elsődleges. Jellegzetesen alárendelő szemlélet ez és egyáltalán nem a magyar vonatkozási alapokról indítatva. Ha egy kultúra hitvilágát vizsgálják, és pl. abban a kultúrában nem találják meg az isteneket, akkor kijelentik, hogy az a kultúra elmaradott, mert „*még nem jutott el az Isten fogalmának megértéséhez*” - Ahogy ezt pl. Ipolyi Arnold könyve bevezető soraiban olvashatjuk. Mindenképpen elsődlegesnek, magasabb rendűnek következésképpen értékesebbnek vélik azt a rendszert, gondolat - és eszmevilágot, amit magukénak vallanak, amit hisznek.

A mellérendelő szemléleti módban azonban ezek a különbségek nem jelentenek értékbeli különbséget, az ok és okozat sincsenek egymással mereven szembeállítva, és a kölcsönhatás pedig elfogadott. ...

Az alárendelő szemléleti mód következményeit világosan látjuk, azok mindenki előtt ismeretesek. Ez jellemzi pl. a római katolikus egyházat és működését, de általában a királyságokra is ez jellemző. A királyok ugyanis az istenüknek van alárendelve, vagy egyenesen attól származnak, a halandók meg neki van alárendelve. Számukra a király gyakran megközelíthetetlen, isteni figura. ...”

Ennyit Cser Ferenc művéről, a következőkben saját szavaimmal összefoglalom, amivel nem értek egyet.

Cser Ferenc az alárendelés megjelenését kapcsolatba hozza az istenkép megszemélyesítésével, a hatalmi, társadalmi rangbéli különbségek, valamint a kurgán építés megjelenésével, a nagy állat tartó kultúrával (ahol a temetkezésben a vagyoni helyzet visszatükröződik). Valami ok miatt a vércsoportok és genetikai eltérések alapján is következtetéseket von le ebben az irányban. Amennyiben a magyar kultúrát és hagyományokat vizsgáljuk és elfogadjuk a magyarság szkíta gyökereit, akkor a kurgán építés, a nagy állat tartás, az istenképek megszemélyesítése és a hatalmi viszonyok megjelenése reánk is jellemző. Így ezen az alapon nem lehet Cser Ferenc nézőpontjából egyértelműen eldönteni, hogy a magyarság alá – ill. mellérendelő viszonyrendszerrel rendelkezett-e (viszont a szerző kifejezetten mellérendelő álláspontot képvisel a magyarsággal szemben).

Az előzőekben láttunk már némi problémákat, ellentmondásokat, ezért először is maradjunk annál a megjegyzésnél amit Pap Gábor és a többiek is kifejeztek már: „*nyelven gondolkodunk*”! Ezek alapján amilyen nyelvet beszél az ember, úgyis gondolkodik, mert meghatározza azt. Ebből kifolyólag (itt utalnék még Végvári József előadásaira) a magyar nyelv ragozó (agglutináló) és mellérendelő szerkezetű, s ebből kifolyólag a gondolkodásmódja is.

Hivatkozás: http://erettségizz.com/magyar-nyelvtan/ala_es_mellerendelo_mondatok/

Alárendelő mondat

Az összetett mondatoknak azt a csoportját hívjuk alárendelőnek, amelyben a tagmondatok nem egyenrangúak, nem egy szinten helyezkednek el: az egyik a főmondat, s ennek valamelyik mondatrészét fejt ki a másik, az alárendelt mellékmondat.

A fő és a mellékmondat között nemcsak szerkezeti, hanem szoros tartalmi kapcsolat is van.

A mellékmondat sokszor hordozza a közlés hangsúlyosabb, fontosabb elemét, gyakran jelenik meg réma szerepében.

Mellérendelő viszony

A mellérendelő viszonyban lévő tagok egy szinten helyezkednek el, egyenrangúak, nincsenek egymással nyelvi függésben, hanem csak tartalmi kapcsolatban vannak egymással.

Ebből a hivatkozásból is lehet látni nyelvi szinten mi a különbség az alárendelő és mellérendelő viszony között.

Ezzel szemben az ún. flektáló nyelvcsalád (semita – indoeurópai) az alárendelő szerkezetet részesíti előnybe (bár Végvári József szerint, tudná máshogy is szerkeszteni a nyelvét, mert a nyelvi eszközei megvannak hozzá, csak nem teszi), így a gondolkodásmódja is elsősorban alárendelő! Ilyen nyelvek például az angol, a német, a héber, a francia, az olasz stb. Tehát első lépésben az első megállapítás, hogy a ragozó nyelvet beszélő népek „elvileg” (azért idézőjeles, mert ennek nem néztem utána, de az egyszerűbb áttekintés végett így tárgyalom) mellérendelő, míg a flektáló nyelvcsaládba tartozó népek az alárendelő szerkezetet részesítik előnyben. Jól tudom, hogy van még kettő nyelvcsalád, amiket most nem említek, de a helyükön majd lesz szó róluk is.

Most azért emeltem ki ezt a kettőt, mert a magyar ragozó, a körülöttünk élő népek viszont a flektáló nyelvcsaládba tartoznak. A két különböző nyelvcsalád és gondolkodásmód nem hozható közös nevezőre, kettő teljesen eltérő mintázattal rendelkeznek. A későbbiekben erről is szólok, de menjünk most tovább.

Vegyünk most egy táblázatot (úgyis később erről lesz szó), ennek vannak vízszintes sorai és függőleges oszlopai:

		OSZLOPOK		
		↓	↓	↓
SOROK	→			
	→			
	→			

Az alárendelő gondolkodásmód alapvetően vagy vízszintesen, vagy függőlegesen tájékozódik. Ha vízszintesen vizsgálódik, akkor az **egyes sorokat** mereven elválasztja egymástól és az egy – egy sorban levőket pedig hajlamos ugyanazzal a minőséggel felruházni, összevonni.

PL.:

X1	X2	X3		
Y1	Y2	Y3		
Z1	Z2	Z3	Z4	

Mivel vízszintesen tájékozódik számára ha van is különbség pl.: X1 – X2 – X3 között, akkor sem tartja lényegesnek (bár egyes esetekben megkérdőjelezheti). Ez is eléggé felborítja a rendszert (majd látjuk), de ez még így is a kisebbik gond.

Ha viszont függőlegesen tájékozódik, akkor számára a különböző oszlopok mereven elhatárolódnak, közöttük semmilyen kapcsolat nem lehet, nem is tud feltételezni, az egész leképezés merevvé és statikussá válik!

1	2	3	4	
a	d	g		$1 \neq 2 \neq 3 \neq 4$
b	e	h		
c	f	i		

Itt említeném még meg a kasztrendszert! Ott elképzeltetlen, hogy pl. a „c” az idők folyamán felkerüljön az „a” helyére, tehát náluk nagyon szembetűnő a sorok merev elszigetelődése! A magyar népmesékben pedig sokszor a kiskondás (c) lesz a mese végére a király (a) !! Ez hatalmas különbség!!

Ebből adódik aztán a Hintalan László által említett „vagy – vagy” törvény. Tehát vagy ez az igaz, vagy az az igaz, de a kettő együtt, egyszerre nem teljesülhet! (KIZÁRÓLAGOSSÁG)

A mellérendelő gondolkodás viszont (ami a magyar) alapvetően más, szintén Hintalan László szavaival élve az „is – is” törvényt követi. Nem zárja ki a „vagy – vagy” lehetőségét sem, de megengedi az „is – is” lehetőségét is. Ez a táblázatunkban a következő mintázatot adja:

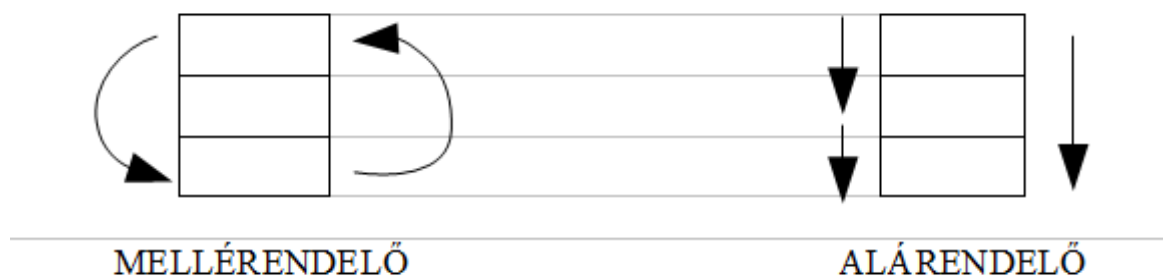
a	a1	a2	a3	a4
b	b1	b2	b3	b4
c	c1	c2	c3	c4

Tehát az „a3”-ból kiindulva értelmezhetem a „b2”-öt, és megérkezhetem a „c4”-be

„a3 → b2 → c4 lehet helyes is”!!

Ezt a gondolkodást már alárendelő eszmével követni nem lehet, lázadni, tiltakozni fog ellene, mellérendelőben viszont lehetséges, sőt (gyakran) „követendő” példa!

Másodsorban a mellérendelő gondolkodás véleményem szerint dinamikus, ellentétben az alárendelő statikus gondolkodásával. Ez vizuálisan így néz ki:

Így szemléltetve hatalmas és össze nem egyeztethető különbség van a két tábor között. Mellérendelő gondolkodással meg lehet érteni az alárendelőt (hogy helyeslem – e az már más kérdés, bizonyos esetekben elfogadható), de az alárendelő gondolkodásmóddal nem érthető meg a mellérendelő, helyeselni végképp nem tudja. Éppen ezért én a mellérendelőt tekintem a kettő közül a jobbnak, követendőbbnek! Értelmezni, magyarázni vele teljesebb, logikusabb, átfogóbb!

Vegyünk erre egy példát! Ez megint zúgolódáshoz, tiltakozáshoz, megbotránkozáshoz, kiközösítéshez vezethet, de én vállalom. Mivel vallási képzetekhez nyúlok, esetleg sokak „nem tetszés” - ét vonja maga után, de ez a lényegen nem fog változtatni. Én magyarnak tartom magam, ezért megengedhetőnek tartom a magam számára, hogy a magyar nyelvet és a magyaros észjárást kövessem. Aminek magyarul jelentése és értelme van, azt magyarul vagyok hajlandó olvasni, értelmezni, és nem érdekel ki, hogyan, miért torzította el! (Ez az álláspont az egész könyv tartalmán végig fog vonulni!)

A példa a következő:

Van három Egy-isten hívőnek mondott vallás, ami viszont harcban áll egymással. Itt már nem értem, hacsak Egy Isten van akkor mi lehet a probléma. Ugyanaz a helyzet, mintha az asztalra letennék egy sült tésztaféleséget és három embert megkérdeznék, mi az? Az egyik azt mondja rá *kenyér*, a másik hogy *cipó*, a harmadik válasza *vegni*. Majd ezután elfelejtkezve arról, hogy mind a három ember ugyanarról a tésztaféleségről nyilatkozik, egymásnak esnek, melyikük meghatározása az igaz. Én itt ennél a helyzetenél ugyanezt a problémát látom (legalább is ha elfogadom, hogy ugyanarról az Istenről beszél, nyilatkozik).

Ez a három vallás pedig a Muzulmán (Iszlám), a Judaizmus (Zsidó, Ószövetség) és a Jézusi Kereszténység (Újszövetség, Manicheizmus, Szkíta Kereszténység). Mind a három máshogy nevezi meg a saját Istenét.

Ez a három megnevezés pedig a következő:

ATYA	(Jézus, Manicheizmus)
ALLAH	(Iszlám, Muzulmán)
JHVH	(Zsidó, Ószövetség)

Először is vegyük szemügyre az „ATYA”-t, ezzel van ugyanis a legkevesebb dolgunk. Lényegében elég is ha tudjuk ki Ő, milyen tulajdonságai vannak. Ezek Jézus szerint ÉLŐ, az EGYETLEN, SZERETŐ, a JÓSÁGOS, az IGAZSÁGOS...stb, a Manicheizmusban ha jól tudom a FÉNY ATYJA!

Másodiknak vegyük az „ALLAH” nevet, mert ez lesz az egyszerűbb, s a harmadikhoz szükséges nyelvi alapokat itt már meg kell említeni! Akkor lássuk a „medvét”! Ha a magyar nyelv szerkezetét hívjuk segítségül, akkor itt Pap Gábor, Végvári József, Géczi Gábor, Szántai Lajos előadásaiban megfogalmazott tételeikre hivatkozom. Ezek szerint a mássalhangzó rendszer adja a szó vázát (gerincét).

A magánhangzó rendszer csak némiképp módosítja, árnyalja az eredeti jelentést, de nem változtatja azt meg (legalábbis akkor, ha a nyelv szervesen fejlődik).

Most, hogy könnyebben átlássuk írjuk fel úgy, ahogy az előadók szokták, kiemelve a mássalhangzókat! Így ebben az esetben ezt fogjuk kapni:

a L_L a H

Tehát van egy „L” hangkategóriánk ami az „L, R, J, LY” hangokból áll, és van egy „H” hangkategóriánk ami a „K, H, G, GY” hangoknak felel meg. Egy szervesen épülő nyelvben ezek a hangok felcserélhetőek, a rendszer megengedi. Itt már céloznék a „R” hangra, amit a kisgyermek ha nem tud kiejteni „L” -t vagy „J”-t fog mondani helyette, de a szülő így is megérti a szót, nem fog változni. (Bár vannak olyan esetek mikor maga a szó megköveteli az „R” hangértéket.) Így van egy „L” hangom és egy „H” hangértékem (amit viszont kiejthetek „GY” hangnak is)!

(Hivatkozás: <http://hu.wikipedia.org/wiki/Allah>)

Etimológia

Az Allah szó etimológiailag az arab iláh (istenség, isten) szóból származik. Az iláh kifejezéshez az *al* határozott névelő csatlakozik. Így az Allah szó konkrét jelentése „az Isten”. A szó távolabbról a sémi lh – Istent, istenséget jelölő szógyökből ered. (ld. még a héber Eloah (אלוה), az arámi Elah vagy a szír Alaha szavak)).

Magánhangzóval ha szabadon gazdálkodom, rögtön tudom azt is, miről van szó! Akkor lássuk két lépésben:

a L_L a H
1 lépés: L GY
hangzósítás után:
2 lépés: éLő eGY (Isten)

Tehát az „Allah” névből nem egy nagy dolog, s viszonylag egy – két szabály ismeretével és alkalmazásával gyorsan el lehet jutni az „EGY ÉLŐ ISTEN” fogalomköréhez, annyi különbséggel, hogy az Iszlám nem teszi hozzá azt hogy Isten, mint a Magyar.

Most, hogy ez az Iszlámon belül tényleg igazolható-e, azt én nem tudom, nem is az én feladatom ezt kibogozni, csak érzékeltetni szerettem volna, hogy magyarul gondolkodva, értelmezve, el lehet jutni az EGY – hez.

A Zsidó hagyományban szereplő „JHVH” ill. egyszerűbben „JHV” (Jáhveh ill. Jehova) már egy kicsit nehezebb feladat, de ugyanezt a gondolatmenetet alkalmazva tudjuk elemezni. Itt már (mivel úgy érzem elég sok ellenérzést válthat ki) igazolnom is kell (kellene) a gondolatvitelt, amit majd HUSZKA JÓZSEF – Istenfa című művéből igyekezem megtenni. Először is nézzük meg hova is tudunk eljutni a magyar nyelv segítségével, majd második lépésben utána nézünk, hogy ezt a megállapítást tudjuk – e valamilyen módon igazolni a Biblia Ószövetsége révén, ami a Zsidókra vonatkozó adatokat közöl. Ha valamilyen szinten a két történet közös alapokra hozható, akkor én nem állítom azt, hogy ez így van, de mindenesetre mint lehetőség számba kell venni!

Tehát először is van ez a bizonyos „JHVH” Istennév.

Mivel tudjuk, hogy a héber nyelv alpból úgy épül fel, hogy csak a mássalhangzót rögzíti, a magánhangzót nem írja ki, ezért nekünk most nem is fontos a kiejtés szerinti változatok. A magyar nyelvben úgysem változtat a szó lényegén a magánhangzó, csak némiképp módosíthatja, árnyalhatja a jelentést. Ezért elfogadható mind a JAHVE (H), mind a JEHOVA olvasat, s mint látjuk csak a magánhangzóban van különbség, a mássalhangzó kategória ugyanaz maradt. Így egyenlőre a J, H, V, H hangkategóriákat vizsgáljuk csak! Akkor vágjunk bele, nézzük meg a kategóriákat:

J	H	V	H
L	K	F	K
R	G	P	G
LY	GY	B	GY

Ezek közül elvileg azt választom, amelyiket akarom, lényegében a szó nem változik. Itt visszaülnek az előzőekben tárgyalt megállapításra (R = L = J)! Tehát nézzük mit tudunk választani:

J	H	V	H
L	K	F	K
R	G	P	G
LY	GY	B	GY

Pl. Ha a megjelölt hangértéket választom, bár a kettő „H” érték felcserélhető a kiolvasási sorrendben, mert ugyanarról a hangról van szó, nézzük meg mit kapunk. Íme a kettő olvasati lehetőség:

1. L G F GY
2. L GY F G

Mint látni fogjuk ugyanazt az olvasatot fogjuk kapni mind a két esetben. Most olvassuk ki a hangértékeket úgy, hogy magánhangzót illesztünk hozzá a legegyszerűbb szavakat alkotva.

1. élő éG Fa eGY
2. élő eGY Fa éG

Ebből már könnyen tájékozódva a magyar nyelvterületen és hagyományban könnyen el tudunk jutni az ÉLŐFA – tól az ÉLETFA – ig, az ÉGIGÉRŐ FA – tól egészen a TEJÚT – ig, mert az Élőfa, Égigérő Fa, Életfa minőség magyar nyelvterületen mindig a Tejutat idézi meg, ugyanúgy, mint a Fényes Út, Szalmás Út, a Lelkek Útja stb. Az Isteni magasságban lévő Tejút pedig az Isteni gondviselés, Isten cselekvésének a mezeje átvitt (vagy akár gyakorlati) értelemben.

Tehát magyarul értelmezve a „JHVH” nem Isten neve, hanem a cselekvésének a megnyilvánulásának színtere (az előbb kifejtettek alapján)!!

Ez viszont olyan eszmefuttatás, hogyha ezt nem tudjuk (tudom) alátámasztani, akkor csak egy vélemény, egy érdekes hipotézis, amit el lehet fogadni, meg lehet tagadni, Istenkáromlást lehet rásütni, vagy értelmet nyer, és akkor igenis komolyan kell venni, mint egy lehetséges feloldás (tudva, hogy a Zsidó nép nem tudja /vagy nem akarja tudni/ a Név /ha-Sém/ jelentését és kiejtését)! A „JHVH” hivatalosan elfogadott megnevezése a tetragrammaton.

Nézzük a bizonyítást, ebből mit és hogyan tudunk alátámasztani!

Itt én nem foglalkozom egyesével a betűk jelentéstartalmával, hanem csak az Élőfa, Életfa minőséggel s ez mi módon jelenik meg (ha megjelenik egyáltalán) a Zsidó hagyományban, hitvilágon belül. Itt a Biblia Ószövetségi részt fogjuk átnézni adott helyeken, Huszka József – Istenfa című írása alapján. Azért annyit hozzáteszek a betűk olvasatához, hogy magyar nyelvterületen az EGY olvasata a SZENT és ISTEN(I) olvasattal is rokon (egyező)!! Ugyanis ha a Zsidó hagyományból ki lehet mutatni az Életfa minőség meglétét (ami mostanra teljesen, majdnem maradék nélkül kikopott a Zsidó hitvilágból), és össze lehet kötni az Ő általuk elfogadott történelmükkel (Ószövetség), akkor én bizonyíthatónak (elfogadhatónak) tartom ennek a gondolatnak a meglétét a történelem előtti időkben a Zsidóságnál!

Kezdjük ott, hogy a Zsidók ősapja ÁBRAHÁM, ÚR városából jött ki, ahogy a Biblia említi. Itt már tisztázni kellene, hogy Úr városa mind nyelvileg, mind etnikailag, mind vallásilag hova tartozott, hogy tisztán lássunk, el tudjuk helyezni a történetet. Mivel itt még Ábrahám *nem* kötött szerződést Istennel, így Ő még csak ÁBRÁM, mert csak a szerződéskötéstől lesz Ő ÁBRAHÁM! Ezt a megállapítást alátámasztja Pap Gábor – Noe című előadása, de dogmatikai értelemben is Ábrahám csak a szerződéskötéstől létezik, holott Ábrám – ban már benne van ez a minőség. Kiteljesedve viszont csak a szerződés megkötése után jelentkezik, attól a pillanattól beszélhetünk Róla, mint a Zsidók (és az Arabok) ősapjáról!

Ehhez a tételhez azért szorosan szervesen kapcsolódik még egy – kettő adat a Bibliában, amit most említek is, hogy el tudjuk helyezni azt, amit az előzőekben közöltem. Az egyik a JÉZUS KRISZTUS fogalomköre a másik a SZÁRAI – SÁRA kettős. Kezdjük Sára – val. Ábrahám felesége (az egyik) a Biblia szerint Sára. Igen ám, de Ő a történet elején – közepén még csak Szárai (Száráj), s az Isten megintése, figyelmeztetése után lesz csak Sára!

A másik a JÉZUS – ság! Dogmatikai értelemben az alámerítkezésig (mely a Jordánban történt Keresztelő Szent János által) csak Jézus szerepel, s a keresztelés után beszélhetünk JÉZUS KRISZTUS – ról!! Itt is ugyanaz a helyzet, Jézus – ban már benne van Jézus Krisztus, de kiteljesedni, csak az alámerítkezés után fog. Amennyiben a pap az újszülött Jézusra, mint Jézus Krisztus hivatkozik, ugyanúgy téved.

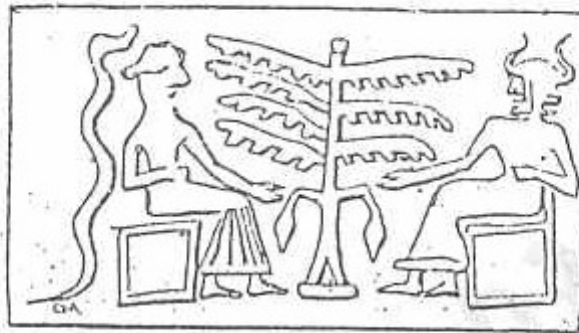
Tehát bár Ábrám – ban már létezik és benne van Ábrahám, Úr városából „kijöve” Ő még csak Ábrám! Ebből a minőségből lesz aztán idővel a Zsidók (és az Iszlám terület /mivel a Korán szerint az Ő ősapjuk is ÁBRAHÁM – IBRAHIM néven!/) őse! Ha már eddig eljutottunk, innen következik, hogy az a minőség aki Úr városából kijött, még nem azonos Ábrahám – mal (bár kétség nélkül Ő lesz az), így még nem lehet egyértelműen rásütni, hogy „semita” (de majd látni fogjuk, NOE fiai közül Ő bizony SEM ágát képviseli, de még nem a mai értelemben vett semita). De akkor Ő most még kicsoda??

Ehhez a kérdéshez Úr városát kell szemügyre venni, milyen nép élt ott, milyen volt a vallása, kit tisztelt Istenként! Ezek után azt kell megnézni ez miként rajzolódik ki a Biblia Ószövetségében és Ábrahám tettében, mikor elhagyja Úr városát. A későbbiekben részletezem Ábrahám kérdéskörét, ahol további adalékokkal szolgálok ezt illetően. Itt érkezünk el a kérdéses ponthoz, amikor is az igazoláshoz előveszem Huszka József – Istenfa című írását.

Az istenfa.

HUSZKA JÓZSEF-től.

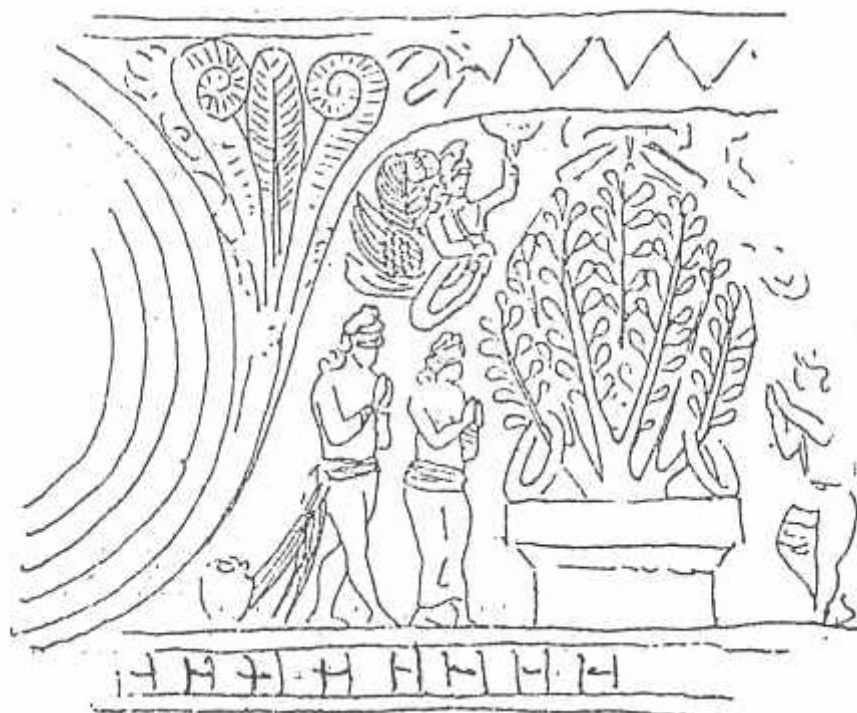
A régmúlt ezredévek embere a fát tartotta őseinek. A fa keletkezése, növése, lekötött helyzete szemlélhetővé teszi a földanyától való eredetét. A emberi nem keletkezésén tünődő ősember, földből való eredetét, a fa közvetítésével, könnyen felfoghatónak látta. Ezért van oly nagy szerepe a fának a különböző népek ősmondáiban, az emberi nem keletkezésére vonatkozólag. A germánisten fákat változtat emberré, kiktől ered az

1. ábra. Káldeai pecsételő henger vésete. (Perrot és Chipiez : Histoire de l'art. II. kötet, 97. lap.)

emberi nem. A sziu-indiánoknál az emberi nem őszülői még famódjára helyhezkötött, fából kialakuló lények. A klasszikus népek hol kőrisfából, hol tölgyfából származtatják az embert, az alsóbbrendű szellemeket (nymphák, faunok), sőt az isteneket is (Zeus). Délafrika, India és Arábia népe is regél embert termő fákról. Ádám és Éva őszülőink bűnbeesése (1. ábra) sem történt meg a fa közbejátszása nélkül.¹⁾

Az emberi nem első vallásában az ősök tisztelete nagy szerepet játszik s így a fa, mint az első ős, hamar tisztelet, sőt imádás tárgya lett. A klasszikus népek ősmondái a fát a szaporulat, a termékenység előidéző-

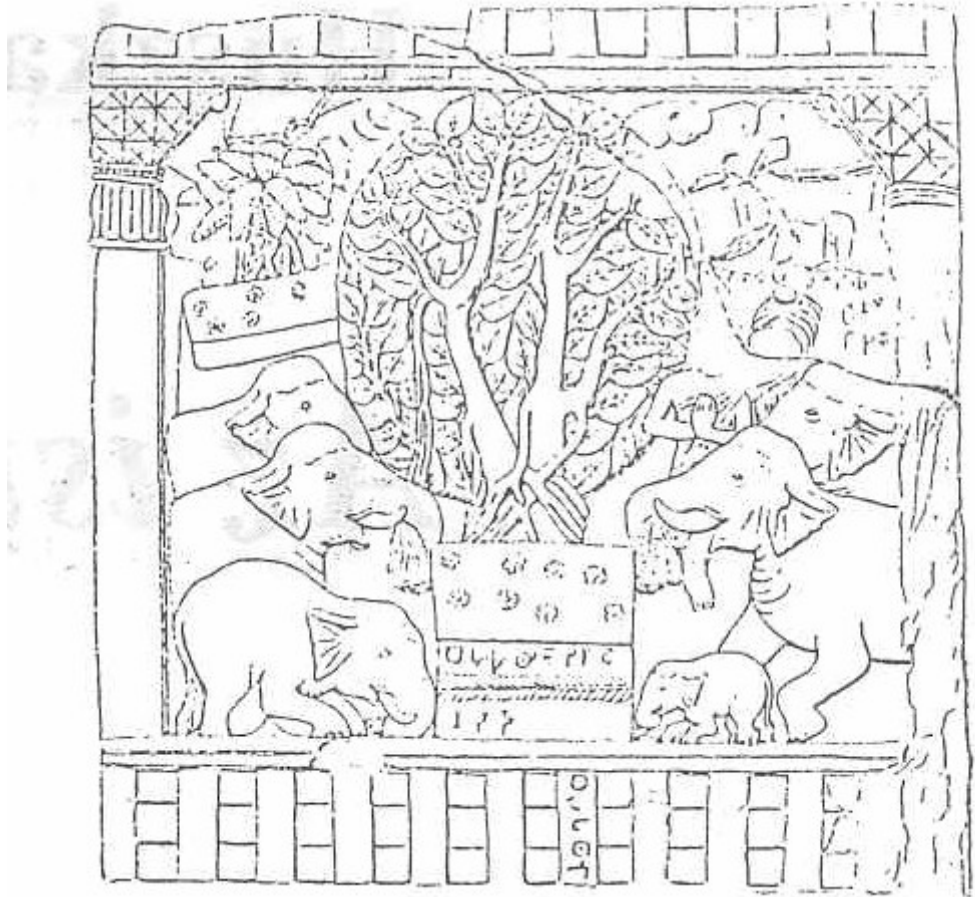

2. ábra.

sében gyakran szerepeltetik, összeköttetésben az istennel. A fává változott Myrrhától Adonis születik.

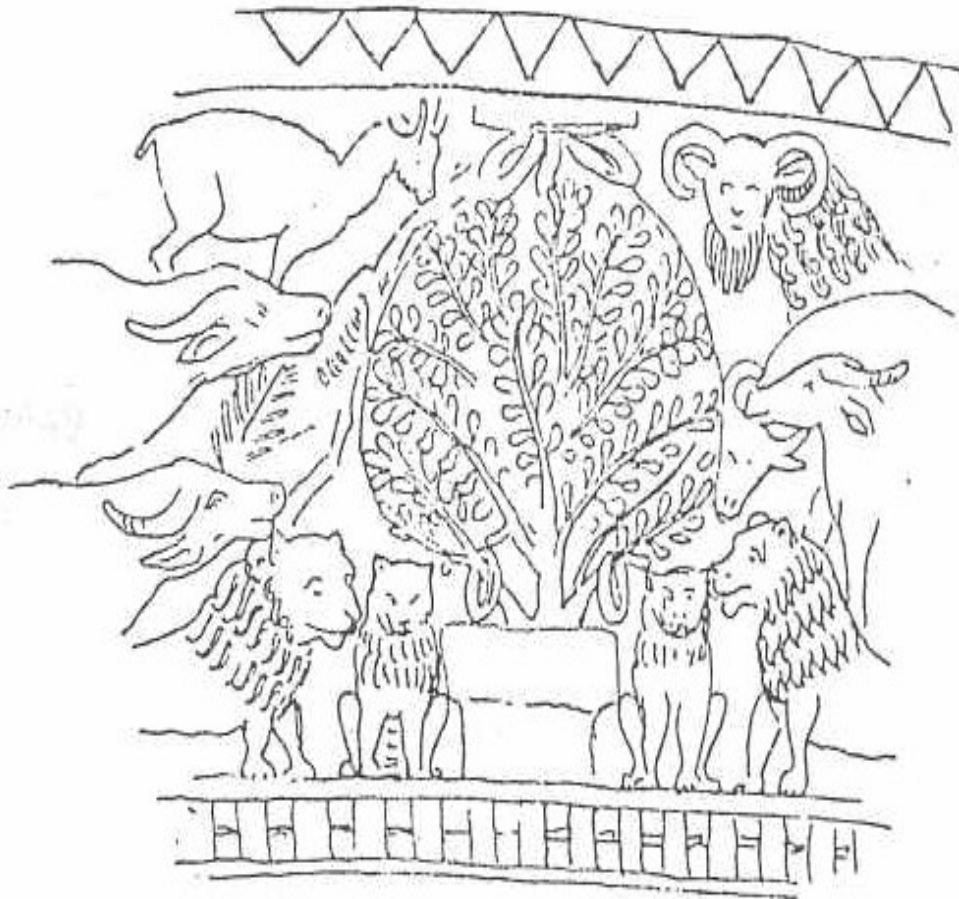
1) A jó és gonosz tudás fájának gyümölcsét ízlelt első emberpár kiűzve a paradicsomból, elszaporodik a földön. Az elszaporodást az isten ugyan már a genezis: előző részének 28. versében megparancsolja: *gyümölcsözzetek és sokasodjatok és töltsétek be a földet* szavakkal, azonban ez csak a fa gyümölcsének evése után következik be, mintegy büntetésként. A bűnhődésnek a fa az okozója s így részes az emberiség elszaporodásában. A pogány hit, mintegy a kinyilatkoztatás szavain épült fel, midőn a fát tartja az emberiség ősének.

A frigiai Attis atyáskodik a mandulafánál. Más változat szerint Attis derekát a fenyőfává változott Cybele ölelte: Ovidius átváltozásaiban többnyire fává változnak az istenekkel összeköttetésbe kerülő emberek és fél-

3. ábra.

istenek. Vagyis némely esetben a fából emberek és emberszerű szellemi lények lépnek elő, míg más esetben fában tűnnek el, vagy fává változnak. Így is, úgy

2. és 4. ábra. Sanchi-i stupa ajtajáról való reliefek képei. (Sesselberg : Die frueh-mittelalt. Kunst der germ. Voelker.)

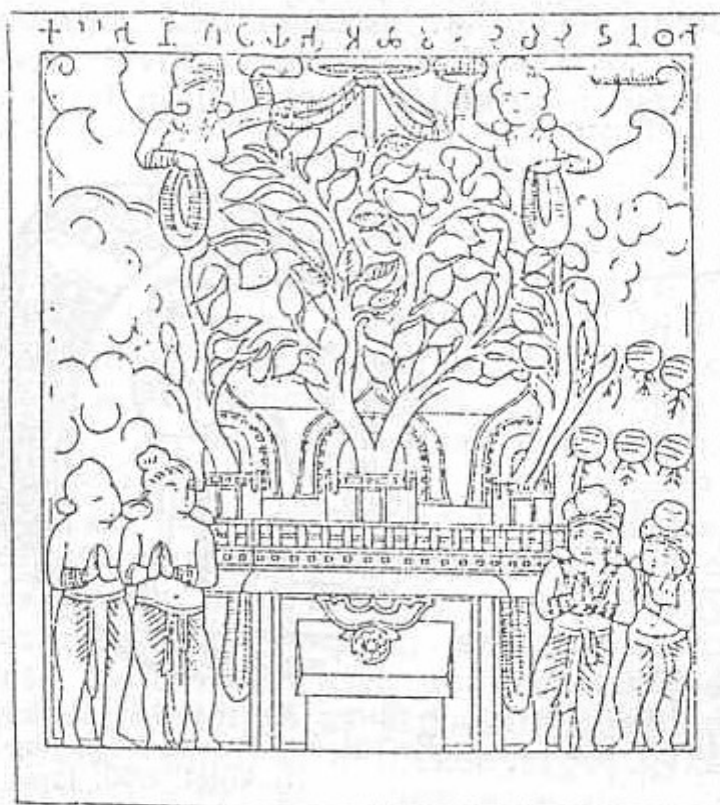
is lélek van a fában, akinek jó akaratát megnyerni és rosszindulatát imádsággal és ajándékkal elhárítani minden halandó törekszik.

A klasszikus népeknek a fa-szellemben, a falélekben való hitét ismerjük irodalmukból és látjuk építkezéseikből. Az antik szenthelyek fáinak kidőltével, a bennük lakozó istenségnek, fából faragott szobrát állítják a fa helyébe. E szobrokat előbb kerítéssel, majd tetővel is védik és az így előálló épület lesz a templom. Az oltárok régi helyükön, a szobrok előtt, a templomon kívül

maradnak. A kőből készült antik templom sem más, mint az istenség szobrát körítő és védő cella s így a szoborban lakozó istenség háza. Előbb élőfában, majd faszoborban lakik az isten, míg végre az arany- és elefántcsonttal borított faszoborból márványba költözik.

A régi egyiptomiak a fényes levelű zöld szikamor fában (*ficus sycomorus*) imádták. Hatort. Ez a faimádás még tartja magát az izlám ellenére is, sőt terjed Afrikában. Kongó, Új-Guinea, Dahomei lakói szent fát ültetnek, imádják és áldoznak a benne lakó szellemnek. A régi egyiptomban különben Osiris volt az ősi faisten, kinek koporsója bezárt fatörzs. Ezért mondják róla a feliratok, hogy *egy a fában*. A halotti szertartások a növényzet évenkénti halálát és megújódását jelképezik.

Indiában a fatisztelet, a faimádás a hegyek közé szorult őslakóknál mai napig feltalálható.¹⁾ Az isteni lélektől megszállott szent fa a templomuk, mely alá áldozatokat hordanak, s ott tartják a szent beszédek is. Az őslakók faimádását fenntartotta a buddhizmus is.

5. ábra. Sanchi-i stupa reliefje. (Mrs. J. H. Philpot: The sacred tree. 15. lapján.)

Az osvata- vagy pippala-fa, meg a szent fügefa Brámát, a legfőbb istent jelenti a sanchi-i, amaravat-i és barhut-i emlékeken. (Lásd a 2 – 6 ábrákat.) A barhut-i stupa elefántjai a szent banánfa előtt hajtanak térdet-fejet. A másik barhuti kép a buddhislák szent fügefájának imádását ábrázolja. Az összes hindu faimádási képeken feltűnő és jellemző a fának koszorúkkal és szalagokkal való diszítése, amely szokás állandóan él az istenfa ábrázolásokon.

A perzsáknál a ciprus volt az isten lakása. A Zend-Avesta szerint a fákat, mint Ormuzd adományát tisztelni kell. A ciprusfa Ormuzd világosságának a jelképe. A perzsáknál szent volt a mirtusz is. Azonkívül az árják vallásos részegítő italának előállításához használt Haoma növényt is imádásszerű tisztelettel vették körül. *Az eredeti Hom nem más, mint szanszkrit Soma (sacrostemma viminale vel brevistigma), egy levéltelen scandent asklepiades, ernyős virágokkal, silhouetben legyező alakú. Cashmieri-völgy és a Hindu-Kusch déli lejtőjéről származik; erjesztett leve volt az árjatörzs első részegítő itala. Mint részegítő italt a Bramanok*

¹⁾ Mrs. J. H. Philpot: The Sacred Tree or the tree in religion and Myth London. 1897. Maximilian and Co. 14. lapján.

is használták, nedvdús szárait pedig a fáradt utazók rágták szomjuk enyhítésére.¹⁾

Az isten lakóhelyéül szolgáló fának imádását megtaláljuk az összes régi népeknél. A Tigris és Eufrates mentén, Frigiában, Kánaánban, a görögöt megelőző mykénei kultúra emlékein, Cyprusban, Karthagoban, Görögországban az emlékek hangosan beszélnek az istent magában rejtő, az istent jelképező szent fáról: az istenfáról.

A faimádás legrégebb nyomai Kaldeába, az akkadok Eridu városába vezetnek (Kr. e. 3—4 ezer között állott a perzsa-öböl partján), hol is a szent cédrusfa főistenüket, Ea-t jelképezte.²⁾

Az akkadok vallása valószínűleg a mai oroszországi pogány néptörödékek samán vallásának az ősi alakja, vagy talán továbbfejlesztése. A mai samán vallásnak is van szent fája, melyre az áldozati barmok bőrét, szarvait, ruhaneműket stb. akasztanak az isten számára. Az ókori népek istenfá ábrázolásairól sem hiányzanak az áldozati maradványok s így nem járunk messze az igazságtól, ha a samánok fájában látjuk a legrégebbi istenfát. Sámánkodás révén került a semitákhoz, akiknek kezén

3. és 6. ábra. Barluti stupa reliefjei. (Mrs. J. H. Philpot: The sacred tree. Fig. 19—20.)

érte el legmagasabb fejlődését mind a vallásos képzetekben, mind a jelképes művészi ábrázolásban.

Az istent jelképező fa legrégebbi írott nyomai a bibliában lelhetők fel. *Mózes* könyveiben már rátalálunk az isten és az élőfa némi kapcsolatára. A kánaánita oltárok említésénél az élőfa szomszédságra vagy környezetre csak egy-két esetben nem akadunk rá; ekkor azonban előtérbe lép az aschéra. Az oltárok mellett élőfa és aschéra együtt is, meg külön-külön is előfordul.

Mózes I. II. és V. könyve, a *Királyok* III. és IV. könyve, a *Kronikák* II. könyve, továbbá *Isaiás*, *Hozias* és *Ezekhiel* egy két verse felvilágosít a bálványoltárok elhelyezéséről és járulékaikról, melyek között élőfa, szobrok és a titokzatos aschéra szerepel. A bibliafordítók, a vulgata nyomán az ascherát állandóan bereknek (lucus) fordítják. A zsidó szöveg két szót használ: ascherát és berket. Az aschera sohasem jelent élőfát, igazi berket (lucus), hanem csak cölöpöt, vagy karót. Ha élőfát jelentene, akkor a *királyok* III. 14, 23 és IV. 7, 10 helyein az oltárok és képszobrokkal együtt

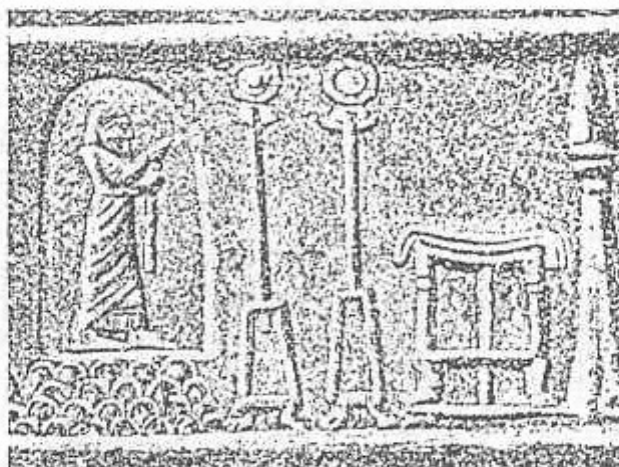
1) By. Georg C. M. Birdwood: The Industrial Arts of India 1880-ban megjelent kötetének 325. lapján.

2) Philpot: Sacred Tree. 6. lap.

nem zöldelő és lombos fák alatt állítanak fel. *Jeremiás* 17, 2. versében nem mondaná, hogy *fiaik ismét megemlékeznek oltáraikról, berkeikről (ascherimjeikről) és a zöldelő fákról a magas hegyeken.*

Az élőfa és az istenség kapcsolatára vonatkozólag maguknál a zsidóknál is akadunk némi nyomokra, mert az egyetemes hit alól Jehova tisztelői sem tudták

magukat egészen kivonni. *Ábrahám* ugyanis Bersebában fákat ültet és ott hívja segítségül az örök isten nevét (Mózes I. 21, 33). A fa-kultusz elharapódzása ellen később állandóan küzd a Jehovatisztelek, mert hiszen ez már pogány hit. Pedig maga az igaz isten is jelent meg fában, az égő csipkebokorban Mózes előtt, s így a kinyilatkoztatott vallás utairól letévedt pogányságnak fában lakozó istene csak reminiscencia. Az igaz isten fából is szólt emberhez, s így a pogányok hite szerint később is szól fából. A fajsók a fában lakozó isten szavait és akaratát közvetítik. A nagy jelentőségre vergődött fa-kultuszt már Mózes V. 16, 21 versében tilalmazza, ahol is azt mondja *Ne ültess berket, se semmi fát a te urad, Istened oltára mellett.* A zsidó szöveg értelme: ne tégy aschérává magadnak minden fát stb. Tehát az úr oltára mellé nem szabad fát állítani vagy az esetleg ott levőt nem szabad asché-

7. ábra. Balaveti bronzajtórészlete. (Perrot és Chipiez: Histoire de l'art. II. kötet, 626. lap.)

rának tekinteni — vagyis a fában nem szabad az istenség jelenlétét hinni, ha élő a fa, ha nem élő. Mózes idézett szövege tudunkra adja azt is, hogy az aschera nem szobor, nem istenképmás, nem bálványkép, mert hiszen minden fát lehet aschérává tenni. *Az aschéra tehát valami jelvény, valamely eszme, — valamely fogalom kifejezője, megtestesítője.* Az alakja nem is lényeges, fő az, hogy a belső tartalmát, a kifejezett eszmét lássa benne a szemlélő, akár emlékeztet külső formájával arra, akár nem; szóval, hogy tudja róla mindenki, mit szimbolizál. *Az aschéra tehát szimbolikus jelvény.*

Mózes V. 7., 5. és 12., 3. verseiben az oltárok széthányását, a bálványszobrok összetörését, a faragott képeknek és a kivágott aschéráknak megégetését parancsolja. A széthányható oltár csak kőből rakott építmény lehetett. A rajta vagy mellette levő bálványszobrok, ha összetörhetők, csak ércből vagy kőből lehettek. Az oltár járulékát alkotó képek és az oltár mellé állított *aschéra* pedig *faanyagból való* volt, mert megéghető.

Az aschéra kivágásáról vagy levágásáról szólnak Mózes V. 7., 5., *Királyok* IV. 18., 4. és 23., 14. versei. Felállításáról pedig a *Királyok* IV. 21., 7. versei. Kivágni, levágni csak álló vagy élő fát lehet. Az *aschérát* tehát *úgy állították fel az oltár mellé, mint ahogy az élőfa nő, vagyis lehetőleg függőleges helyzetben.*

A *Királyok* IV. 21., 7. verse így szól: A berek bálványát is, melyet csinált vala az Úr templomába helyezé

stb. A IV. 23., 6. vers pedig a behelyezett bálvány kidobását mondja el. A 21., 7. vers zsidószövegének értelme: felállította a bálványt, az aschérát, vagy bálványul az aschérát. Ez a fából való aschérabálvány vagy bálványul szolgáló aschéra nem lehetett túlnagy, nem is lehetett valami kiválóan ágas-bogas avagy élőfa, mert akkor nem állíthatták volna be a templomba.

A *Királyok* IV. 23., 13. verse szerint megfertőzteté Ezekiás király az olajfák hegyén a Salamon által Astoret-nek, Kámosznak és Melkomnak emelt oltárokat is és (23., 14. vers szerint) *lerontá a képszobrokat és kivágá a berkeket is.* A berket itt is aschéra és Astoretbálványával együtt említik. Ugyanazon fejezet 7. verse pedig a paráznaság férfiai házainak elrontását mondja el, amely házakban szőtték az aschéra kárpitjait.

E helyek felvilágosítanak bennünket az aschera jelentőségéről, jelképes értelméről, amely azonos Astoretével. A zsidók szemében csupán a bujaság istenője Astoret, tulajdonképpen pedig azonos Istárral (Afroditével, Vénuszszal) a szerelem, a szaporulat, a termékenység istennőjével. *Az aschéra is a szaporulat, a termékenység, a szerelem jelképe.* Mivel Astoret-tel együtt is, meg mindkettőt külön-külön is az ó-testa-

8. ábra. Vésett kő Szíriából. (Perrot és Chipiez: Histoire de l'art. III. kötet, 648. lap.)

9. ábra. Agatból készült kúp vésete. (Perrot és Chipiez: Histoire de l'art. II. kötet, 690. lap.)

mentom többször említi; világos, hogy nem magát Astartét jelenti, hanem csak ugyanazon fogalmat, melyet jelképesen Astarte névvel is szoktunk kifejezni. Azt hiszem Astarte a termékenység női személyesítője, míg az aschéra rendszeren a him. Ezen feltevésem helyességét különben az a körülmény is megerősíteni látszik, hogy az aschéra a *Krónika* II. 33, 3. versében a zsidó szövegben nőnemű többször fordul elő, holott máskor kivétel nélkül mindig himnemű.¹⁾

Ez az egy hely világosan Astartéra vonatkozik, mert egyezik a biblia számos helyével, melyekben Baalt és Astartet egymásmellett sorolják fel. (*Bírák* 3, 7. és 10, 6. stb. Az említett hely ugyanis így szól: *és eltérvén, megújítja a magas helyeket... és oltárokat épít Baalimnak és berkeket ültete és az ég minden seregét imádá és tisztelé azt.*

A biblia tanúsága szerint Kánaánban a fönikiai istenek Baal és Astoret voltak a főistenségek. Baal azonos a babiloni Bel-el; Astoret = Istárral. Baal = az Úr és Astoret = az úrnő. Minden városnak külön Baalja, külön ura volt. Tyrus Baalja = Melequart (Melek-Quart = a város királya, ugyanis Melek, Malek, Molok királyt jelent). Karthagó Baalja *Baal-Hammon* az égő Baal, a tűz és nap istene volt. A többi fönikiai Baal

1) A zsidó szöveghez a magyarázatokat dr. Schütz Antal kegyesrendi hittudor úrnak köszönöm.

is, mindenik a *tűz és nap istene* is egyuttal s azért emlegeti a biblia oly gyakran a gyermekek általvitelét a tűzön.

Én ezek után úgy érzem, indoklásnak elfogadható, és a „JHVH” - Élőfa – Égigérő Fa feloldása igazolható, helyes lehet.

Tehát a probléma a következő, amire választ keresünk:

1. A Zsidóság ősapja Ábrahám, aki a Biblia szerint Sém leszármazottja, így a semiták ősapja (aki a kivonuláskor még csak Ábrám)

Az idézett műből (és a Bibliából) egyértelműen követhető, hogy Ábrahám Úr városából származik, s a legújabb kutatások alapján, e megnevezett város, a régészeti adatok szerint, nem semita jellegű, hanem Sumer (ennek a népnek aki itt él nem Sumer a neve, ez csak az Akkád kiejtése).

2. Az Élőfa – Életfa tisztelet megjelenik-e vagy sem a Zsidó hagyományban, hitvilágban, s ha igen, akkor hogyan.

A hivatkozásból látható, hogy az Élőfa – Életfa képzet minden népnél megtalálható, az emberiség egyetemes kultúrájához tartozik, s ez alól még a Zsidóság sem kivétel. Az idézett szövegben és a Bibliában is szerepel, hogy Mózesnek is jelent meg az Isten Fa – ban, az égő csipkebokorban (*Kiv* 3,2). A Huszka mű megállapítja, hogy „a fa – kultusz elharapódzása ellen később állandóan küzd a Jehova tisztelet, mert hiszen ez már pogány hit”.

3. Ábrám – Ábrahám ültetett-e Élőfát, ha igen, akkor milyen körülmények közt, s Úr városának (ill. a Sumernak nevezett népcsoportnak) hol voltak a Szent helyei.

A Biblia szerint Ábrahám is ültetett Élőfát és ott hívta segítségül az Istennek nevét (1 Mózes 21:33-34; 33 [Ábrahám] pedig tamariskusfákat ültete Beérsebában, és segítségül hívá ott az örökkévaló Úr Istennek nevét.) A Sumer Szent helyek általában magaslatokon, hegytetőkön találhatóak.

4. Mivel a Szent helyek magaslatokon, hegytetőkön voltak, a Zsidó hagyományban ez hogy jelentkezik. (Előre közlöm, hogy Mózes után ezeket a Zsidó hagyomány ellenzi, és pusztítja is!)

Tehát, mint az idézetből is látszik, a Királyok Könyve részletesen beszámol a magaslatokon, hegytetőkön található Szent helyek széthányatásáról, elpusztításáról ([Károli Gáspár](#) » [A királyokról irt második könyv](#) » [23. fejezet](#) » 9 -20 bezárólag)

Tehát a Fa (Élőfa – Életfa) tiszteletet egyetemesnek kell tekinteni az emberiséget alapul véve, ahol ez nem jelenik meg ott „gond” van. Vagy tudatosan szakított, vagy túl sokat felejtett az a nép, ahol ez ma nem található meg. Érdekességként megjegyzem, hogy a magyarságnál a múlt században, de a székelységnél ha jól tudom még ma is a halottaknak kopjafát állítanak. Mint az idézet is megemlíti, az Iszlám ugyanúgy, mint a Judaizmus mára már teljesen szakított az Életfa minőséggel (ÁBRAHÁM – IBRAHIM), mint majd látni fogjuk az ÓSZÖVETSÉG – MÓZES kapcsolatában! Mivel a „JHVH” olvasati, értelmezési lehetőségének nem minden ok nélküli feloldhatósága az Égigérő Fa – Életfa – Élőfa – Istenfa olvasat, így innentől ezt a nézőpontot fogjuk követni.

(Az idézett műben nem értek egyet azzal, hogy a „sámánkodás révén került a fatisztelet a semitákhoz és az Ő kezükön érte volna el a legmagasabb fejlődését, mint vallásos képzet”.

Mint láthattuk egy bizonyos idő elteltével pontosan náluk torzul az Életfa minőség!

A most következő rész pedig (amit a következőkben pontokban rögzíték) említésre kerül a későbbiekben, mikor már többet tudunk látni az egészből, s megteremtettük az alapot rá, külön foglalkozom. A Baal – lal kapcsolatos részt előljáróban a következők miatt vettem hozzá az idézethez: ÁBEL – BEL – BAAL !

A későbbiekben még szükségünk lesz Huszka József - Isten Fa című művére, amit majd az adott rész tárgyalásakor külön említek, hogy mivel is nézünk szembe. Akkor lássuk pontokba szedve, mit is vizsgálunk majd meg, amikor jobban átlátjuk a rendszert!

1. Egyelőre elégedjünk meg azzal, hogy amennyiben a JHVH = Élőfa – Életfa – Istenfa olvasattal egyeztethető, akkor ahogy beazonosította Huszka, női princípium.(Ashera ≈ Astoret = Istár = Vénus = Úrnő), bár Ő az Asherat, mint férfi princípiumot jelzi később, ami bonyolultabbá teszi a történetet! Ezért itt előljáróban csak annyit, hogy a Zsidó hagyomány nem ismeri az Istennő fogalmát!
Idekapcsolódik még, ha a JHVH megfeleltethető az Égigérő Fa – val, akkor a magyar nyelvterületen és hagyományban ez mindig a Tejúttal megegyező minőség, az egyik megjelenítő formája. Másik két neve még a sok közül, ami még idekapcsolódik, s később el is fogjuk tudni helyezni a Lelkek Útja és a Részög Ember Útja!
2. Ezek szerint a „JHVH” egy szerves, mellérendelő rendszerben értelmet nyer, értéket képvisel, s egyelőre még érthetetlen, hogy ebből a képzetből hogyan válhatott pusztító, haragos stb. Istenképpé! Az is igaz, hogy így ebben a formában Zsidó istennév (istenkép), s csak Zsidó szövegekben jelenik meg így, s van ott is, amikor szerető, gondoskodó (bár nem viszi túlzásba, s akkor is csak a kiválasztott egyén(ek) vagy néppel szemben ilyen!). Ahhoz, hogy ezt átlássuk miért viselkedik így, még nincs elég információ számunkra, ezért csak a későbbiekben tárgyaljuk tovább!
3. A Biblia (ill. a Biblia magyarázók) a Jézusi Istenképet (az igazságos, jóságos, szerető ATYA) összemossák, fedésbe hozzák a Zsidó hagyományban megismert JHVH Istenképpel, hajlamosak ezt a kettőt egy címszó alatt Teremtő Istenként kezelni. Bár vannak kutatók, akik hangsúlyozzák, hogy két teljesen különböző „dolgról” van szó, de nem látják, nem tudják miből fakad ez a különbség. Egyelőre annyit, hogyha egyenlőnek tartanánk akkor rögtön 2 – 3 kikötést kell tenni.

Például:

- Az eredeti (véleményem szerinti) jelentés elfogadása, és nem a mostanra elfogadott és hivatalos értelmezés.
- Alapvetően férfi princípiumként való kezelés (ami további kérdéseket vet föl!).

Ezekre a tételekre majd később válaszoljunk, most térjünk vissza Úr városához! Tehát annyit lehet tudni róla, hogy NEM „semita” népek lakják ilyentájt, hanem feltehetően KÁNAÁNITÁK („sumerek”) a legújabb régészeti adatok szerint! Ezekkel a kánaánita népekkel később (a Biblia szerint) többször szembekerülnek a Zsidók és irtják Őket!

A nyelvük (sumer) ragozó nyelvcsaládba tartozik, NEM SEMITA (ami ellen azért a nemzetközi nyelvészek igen – igen fellépnek/felléptek, viszont a két legnagyobb és legismertebbnek tartott sumer kutató (POEBEL – OPPERT/ - HINCKS/) egyértelműen leszögezi, hogy nyelvrendszerük ragozó)! Ezt Badinyi Jós Ferenc munkái is megerősítik, alátámasztják (sőt még *Dr. Bobula Ida* is, és még mások!). Jelképrendszerük nem hozható összefüggésbe a Zsidó hagyományokkal (Pl.: a Szent helyek magaslatokon vannak!).

Ezek eléggé elgondolkodtató tények, összefüggések, de egyvalami biztos: az egységes kultúra, ahogy az idézetünkből is kitűnik, a Zsidóságon belül is eleven volt! Az egységes műveltségben valamikor Mózes idejében egy törés keletkezett, pontosan nem tudni mikor, és miért. Mózes tehát szakított a Zsidóságon belül is élő Élőfa – Életfa képzetekkel (bár nem teljesen sikerült!), s itt történt egy nagy szakadás, amit az emberiség úgy néz ki, mind a mai napig nem tudott kiheverni („mindent ami fából van, meg kell égetni, el kell pusztítani”), s az azóta eltelt idővel csak mélyült a szakadék a kétféle nézőpont között!

Ennyit egyelőre a „JHVH” kérdéskörrel, de mint látjuk, a probléma tárgyalása, feloldása, megoldása, több kérdést nyit meg, mint amennyit megválaszol!

Rögtön menjünk is tovább, mert van még mit tisztázni, rendbe tenni! Még mindig maradjunk a mellérendelő és alárendelő szerkezet vizsgálatánál!

Mellérendelő gondolkodással kisebb – nagyobb sikerrel (főleg érzelmi okai vannak, ha nem tudjuk megtenni), de meg lehet érteni a következőt, ami az előző oldalakon tárgyaltakból következik:

ATYA = JHVH = ALLAH
(feltéve, hogy a JHVH férfi princípium)

(Itt azért előre megjegyzem, hogy ebben a formában ez így a későbbiekben nem lesz tartható.)

Mindezt mind kizárólag Isten neveként tárgyaltuk, s úgy értelmeztük (bár véleményem szerint többről van szó a nevek jelentéstartalmi egyezéséről, a szó jelentése túl nő /túl nőhet/ a jelentéstartalmon!)

Viszont az alárendelő gondolkodásmód nem tudja még nyelvi (a szó jelentéstartalmi) vonatkozásban sem elfogadni, hogy azonos fogalmat jelölhet, az Istenkép megjelenéséről már nem is beszélve!

ATYA ≠ JHVH ≠ ALLAH

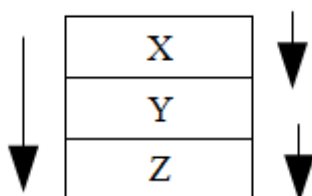
(Bár ebben a vonatkozásban mivel a Jézusi Istenkép (ATYA) azonosításra került a Judaizmus Istenképevel (JHVH), így nem teljesen tartható.)

Ez a gondolkodás viszont hatalmas problémákat, ellenérzést váltott ki a népek között, ami nem egyszer lángba borított földrészeket, s több millió ember kiirtásához vezetett! Ez a nézet, gondolkodásmód felelős a felsőbbrendű érzésért, a rasszizmusért, s bizonyos elzárkózást, elszigeteltséget eredményezett! Ennek most a jelenben a tanúi, ennek a gondolkodásmódnak az „áldozatai” vagyunk (sajnos)!

A két nézőpont közötti nagy különbség, ha a táblázatot (hierarchiát) nézzük, akkor a következő:

1. Az alárendelő viszony, ha egymás alá besorolt minőségeket lát, akkor azonnal következtet az illető helyzetére és a többivel fenntartott viszonyára.

Pl.:

(Kasztrendszer!)

2. Ezzel szemben egy mellérendelő gondolkodás ELSŐSORBAN a helyzetet jelöli ugyanebben a helyzetben, s csak másodlagosan utal(- hat) a viszonyra, feltéve, hogy adott helyzetben ez megengedhető – e!! (Általában nem teszi meg!)

(Hivatkozás:

<http://www.nyest.hu/hirek/itt-valami-nem-ok>

A mellérendelő összetett mondatok esetében két, önmagában is megálló állítást találunk, és ezek között valamilyen logikai-jelentésbeli viszony van. A tagmondatok viszonya alapján különböztetik meg a mellérendelés fajtáit.

<http://mondattan.webs.com/10mellalrendels.htm>

A mellérendelés esetében a két vizsgált tagmondat azonos szinten áll, kapcsolatuk szinttartó viszony.

http://erettsegizz.com/magyar-nyelvtan/ala_es_mellerendelo_mondatok/

A mellérendelő viszonyban lévő tagok egy szinten helyezkednek el, egyenrangúak, nincsenek egymással nyelvi függésben, hanem csak tartalmi kapcsolatban vannak egymással.)

Tovább folytatva, visszatérek egy mondat erejéig a vallási témához. Kiemelve tárgyaltam hármat, bár tudom, hogy több van (bár ez a három az Egy Isten hívő vallás). De Pl.: a Buddhizmusnak nem tudom van – e ilyen értelemben értelmezhető Istenképe (Ő a megvilágosodás (Buddhává válás) útját követi), a Hinduizmus pedig alpból Szentháromsággal (VISNU, BRAHMA, SIVA) foglalkozik. Velük majd a következőkben a hierarchiák tárgyalásánál foglalkozom.

Tovább részletezve az alá – és mellérendelő viszonyt kettő emberi viselkedésmódot is meg tudunk említeni és vizsgálni. A hivatkozott előadók nyomán ezek közül az első a másik emberért való élés modellje, míg a második pedig a másik ember rovására történő életvitel!

Az embernek ebből a kettőből kell választania modellt, jelen tudomásom szerint nincs harmadik alternatíva, lehetőség! Ezt lehet aztán tovább bővíteni a természetből, ill. a természettel (összhangban) való életvitel modelljére. Vagy együttműködöm a természettel (és gondozom), vagy kizsákmányolom! Mind a kettőnek vannak további hatásai, ezeket már tovább nem részletezem, mindenki el tudja dönteni magában a kétféle életviteli modell következményeit!! (Itt utalnék Géczi Gábor előadásaira!!) Ez a két modell pedig a „HUNOR – MAGOR” vagy a „KÁIN – ÁBEL” ill. a „ROMULUS – REMUS” kettőse!! A Káin – Ábel történet kapcsán már itt szeretném jelezni, hogy a későbbiekben alaposan, részletesen át fogom nézni, mást is ki lehet belőle olvasni a felszíni tartalomtól! Számomra a történet (ahogy ma tárgyalják) kérdőjeles, nagyon fontosnak tartok egy másik olvasati lehetőséget!!

Most már igazán be lehet látni a kettő gondolkodásmód közti különbséget, melyik hova vezet, mik a következmények! Még egyszer felhívom a figyelmet a mellérendelő szerkezet előnyeire, értékeire, jelentőségére! Mellesleg ez van „primitív, elavult, idejétmúlt” jelzőkkel ellátva! Az alárendelőnek is megvan a maga értékei, jelentőségei, viszont sokkal szűkebb és veszélyes lehet csakis abból a nézőpontból magyarázni, irányítani a dolgokat! Ha a mellérendelő gondolkodással létrejött dolgok, eszmék (stb.) át lettek fordítva alárendelővé, akkor onnan tovább jutni, magyarázni már nagyon nehéz, körülményes, folyton falakba fogunk ütközni (dogmák!)-! Onnan kikerülni, helyes irányba terelni a történetet, szerintem mellérendelő gondolkodással lehet, ami a másinak is annyi mozgásteret engedélyez, amennyit lehet, amennyi elvárható, s nem veszélyezteti a rendszer működését! Mivel a magyar nyelv és gondolkodás alapvetően mellérendelő (tudja és ismeri is az alárendelőt, de nem szereti használni /Végvári József/), innentől kezdve ebből a nézőpontból tárgyalom a továbbiakat, s meglátjuk hová jutunk.

Most térjünk át **egy további fontos tételre**, ez pedig a „**CÉL**” és az „**ESZKÖZ**” fogalma, ezt is tárgyalnunk kell! Itt már részben elérkezünk a „**JÓ**” és a „**ROSSZ**” fogalmához is! Egy hierarchikus (hierarchia = Szent rend /a gör. *hiera arkhé*, 'szent eredet, szent uralom' kifejezésből/) rendszerben egy cél az mindig valami „fenti”, felfelé emelő pozitív dolog, vagy elvárás, ill. eszme lehet! Úgyis mondjuk: Magasztos Cél! Ehhez kapcsolódik egy másik mondás:

„A cél szentesíti az eszközt!”

Igen ám, de az ember nem mindig él torzulásmentes hierarchiában, mint például manapság, amikor torzult hierarchikus rendszerben élünk! Ebben a rendszerben is „szentesíti” az eszközt a cél?! A válaszom egyértelműen igen, mivel a mondás sem ismer kivételt.

A dolog csattanója pedig most jön. Ugyanis ha egy cél nem Szent, nem felemelő, és nem az embertársainkért van (ugye megint a mellérendelő szerepkör), akkor gond van. Mégpedig azért, mert ha maga a cél nem magasztos, akkor az eszköz sem lehet az! Tehát ha a kitűzött cél erkölcsileg, társadalmilag (stb.) kifogásolható (lefelé húz), az eszköz, amellyel végrehajtom az is ilyen minősítést kap (ha nem még rosszabbat)! Magyarul „**egy alantas cél eléréséhez, alantas eszközre van szükség**”! Amennyiben valakinek gondot okoz ennek a tételnek az elfogadása, bővebb kifejtést, magyarázatot, indoklást majd a 25. Hierarchia tárgyalásánál fog kapni.

Most ugrunk egy picit és megnézzük a JÓ – ROSSZ fogalmát, kapcsolódását a CÉL – ESZKÖZ fogalmához. Lényegében a nagy vallások mindegyike úgy tárgyalja, hogy a világ JÓ – nak teremtett! Ilyen értelemben nincs ROSSZ, viszont ha nincs ROSSZ akkor JÓ sincs. Kizárólag történetek, dolgok vannak előjelek nélkül, így Isten sem ítélkezik ezek felett, csupán „szemléli művét”.

Mivel mi emberek benne élünk a poláris világban (férfi – nő, fekete – fehér, stb.) ahhoz, hogy meg tudjunk határozni valamit, kitaláltuk a viszonyítási rendszert. A JÓ – ROSSZ fogalma csak ebben a rendszerben értelmezhető. Példának okáért térjünk vissza a CÉL – ESZKÖZ fogalmához. Mégpedig az ami közelebb visz a célhoz vagy ő felé tart, az lesz a JÓ, s ami eltávolít a céltől az lesz a ROSSZ!

Pl.: Ha én Budapestről el szeretnék jutni Párizsba, akkor ha Bécs felé indulok „jó” felé haladok, ha Moszkva felé veszem az irányt, akkor „rossz” úton járok.

Pl.: Ha én egy magasztos cél eléréséhez egy „fennkölt” eszközt veszek igénybe, az jó, helyes lesz. Ha megalázó, alantas eszközhöz folyamodom, akkor az rossz, helytelen megoldás lesz (mellesleg valószínű el sem érem a célt!)! Gondolom így már lehet érzékelni a CÉL – ESZKÖZ és a JÓ – ROSSZ kapcsolatát. Ezt én fontosnak tartom, mert sokkal jobban lehet majd értékelni a továbbiakban, hogy merre azonosítsuk be az irányokat. Mint említettem már a 25. Hierarchiánál fogjuk részletesebben, átfogóbban tárgyalni ezeket a minőségeket, irányokat.

Ezek alapján véleményem szerint mindig a CÉL határozza meg, hogy JÓ, ill. ROSSZ úton járunk – e, vagy sem!!

Így elérkeztünk ahhoz a ponthoz, amikor is részleteiben vizsgáljuk meg a „CÉL” mibenlétét.

Először is tisztáztuk, hogy a CÉL hierarchikus, szerves rendszerben mindig csakis felemelő, magasztos lehet!

Másodsorban kategorikusan kijelentem, hogy a „CÉL” sohasem keverhető össze, nem cserélhető fel az ESZKÖZ – zel!! Sajnos a mai világunk folyamatosan ezt teszi, sőt alantas célokat is fogalmaz meg (bár ezt nagyon csillogóvá, fennköltté teszi /SAJNOS/)

PÉLDÁK:

1. Ha azt mondom „pénz”, nem tudunk vele semmit sem kezdeni, maximum beszélni róla, kézbe venni stb. Ha nevesítem, hogy FORINT, EURÓ, DOLLÁR, FONT stb., így sem jutok semmire, nem jutok közelebb a megoldáshoz. Viszont, ha a „pénz” helyett a magyarban használatos szinonimájához fordulok, egyből tudom mivel állok szemben. Ez a meghatározás pedig a „*fizető eszköz*”!! Tehát a magyar nyelv nagyon pontosan megjegyzi, hogy egy ESZKÖZ – ről van szó! Akkor 10 emberből 8 miért CÉL – ként kezeli??
Ez csak egy példa arra, hogy mit okoz ha a *cél*-t felcserélem az *eszköz*-zel, szerintem nem kell a példákat ezen a területen ismertetnem el tudjuk képzelni a többit is!
2. Ha a célom a BÉKE, akkor a Háború „csak” egy *eszköz* lesz, amivel elérhetem a célt, de választhatom a tárgyalást is, mint meggyőző érvelést. De ha a célom a HÁBORÚ, akkor ezt a BÉKE – re hivatkozva is meg lehet vívni (bár a legaljasabb indoklás lesz!), lásd pl.: Irak, Afganisztán stb.!!
3. Ha egy ESZKÖZ – t CÉL – ként állítok be, akkor a feje tetejére áll az egész történet. Ha egy AUTÓ – t (ami köztudottan KÖZLEKEDÉSI ESZKÖZ) CÉL – ként kezelek, akkor az igazságszolgáltatáshoz fogok fordulni, ha valaki pl.: a fényezésében kárt tesz (főleg, ha az a „mindenem”). Az igaz, hogy esztétikai kár ért, de a funkcióját képes ellátni, magyarul el tud juttatni „A” pontból „B” pontba. Ennek ellenére hány olyan emberrel találkozhatunk nap, mint nap, akik ebben az esetben szinte vigasztalhatatlanok.

Szerintem ennyi is bőven elég ahhoz, hogy lássuk a CÉL – ESZKÖZ fogalom helyes tárgyalása igen fontos lesz majd a következőkben.

Ezek után lépünk egyet, s nézzük meg a *következő tételt*, amit alapként fogunk ezek után használni. Ez pedig az *EGY jelentése és fogalomköre*! Ahogy az előadók is hivatkoznak rá, az „EGY” a magyar nyelvben nem kizárólagosan csak mennyiséget takar, hanem minőséget is, s ezzel véleményem szerint, a régen élt elődeink tisztában voltak! Ahogy többen is rámutattak az „egy” szavunk szinonimája a „Szent”, ill., „Isten(i)” jelzők is (pl.: Egyház – Isten háza)! Ezt Ők elég részletesen bemutatták és elemezték (ezzel még a hivatalos állásfoglalás is egyetért), akit érdekel nyugodtan utána nézhet Pap Gábor, Géczi Gábor, Molnár V. József munkáiban. Ezt a kérdéskört én más oldalról közelíteném meg, amit az Ő munkáikban még nem fedeztem fel, ez pedig az oktatás! Jelenleg a gyermek általános képzési rendszerben kapja meg az alapoktatást, majd 3, ill. 4 éves képzésben vesz részt (jobb esetben). Mind számosság a 3-at és a 4-et tudjuk hova kötni, a 8-at (általános iskolák rendszere) csak nehezebben, ill. bontva (2 x 4). A 3-at a jelen írás témájához, tehát a Szentháromsághoz, illetve a Háromrétegű Világképhez, a 4-et pedig a Négy Elem rendszeréhez tudjuk kapcsolni. (A későbbiekben foglalkoznunk kell ezek alapján az elemrendszeri beosztásokkal /a Négy Elem rendszerével kapcsolatban kifejezetten az Empedoklész-i világgéppel/, hogy tudjuk a lehetséges felosztási rendszereket.)

Én a 8-at, mint 8 nehezen tudom fogalmi (jelképi) szinten értelmezni, rendszerben elhelyezni, felbontva viszont a Négy Elem rendszeréhez jutok (2 x 4), ami a későbbiekben majd kérdőjelessé válik. (Tudom jól, hogy elvileg a 8-as szám /nyolcágú csillag/ lehet a Vénusz bolygó jelképe is, de ezzel majd a későbbiekben foglalkozunk.)

Elvileg, ahogy tárgyaltam a 8-at felfoghatom a 4 többszörösének, s így a Négy Elem rendszeréhez jutok (négy alsó tagozatos, négy felső tagozatos osztályok), ami alapján 4 alapszintű és 4 emelt szintű képzéshez jutok. Ennek a megértéséhez (hogy mit takar) a Négy Elem rendszer kiértékelése után fogunk eljutni! (Kb. 1995 – től megváltozott ez a képzési rendszer.)

Viszont régen (NEM az Ókorban, hanem még nagyapáink idejében, a két világháború között, ami azért még nem vész el a történelem homályában) volt egy másik képzési rendszer. Ez a képzési rendszer a 4 eleminek mondott és 6 polgárinak nevezett képzést adja. A 4-et már említettem, de érdekes a megnevezése: ELEMI! Ezek szerint „elvileg” ténylegesen elemi tudásra tanították a gyermeket? De mit kezdünk a 6-tal?? Első hallásra ezt is nehezen tudjuk talán értelmezni a rendszerben, bontva könnyebb (2 x 3). Amennyiben mélyebbre ásunk, és az előadók által felvázolt adatokat értelmezzük, akkor tudjuk tárgyalni a Hat Elem rendszerét! Amennyiben el tudjuk fogadni! (Na nem azért, mert nem lehet hiteles, hanem mert a hétköznapiokból annyira kikopott, megfakult, hogy teljességgel újdonságként hat, s így könnyebb megkérdőjelezni a létezését!)

Fel tudjuk fogni másképpen is a 6-ot, de ehhez már ismerni kell(-ene) a magyar nyelv működését, tartalmát (amit mellelleg „elhallgatnak”, igazság szerint nem részleteznek az úgynevezett „általános” képzési rendszerben, s utána sem). Ezek szerint mégsem általános, hanem kirekesztő (a képzési rendszer)?

Gondolok itt az azonos ejtésű és írású, úgynevezett egyalakú szavainkra! Ezekben az esetekben (mint számosságát tekintve nem elhanyagolható a magyar nyelvben) az egyik alak a névszói, amíg a másik az igei jelentést hordozza. Az egyik (a névszói) szó az állapotszerűséget fejezi ki, amíg a másik (az igei) a folyamatszerűség leírására használható! Tehát azért a 6 polgári, mert ebben az oktatási ciklusban adott tudás az ami 6, akarom mondani HAT!! Itt jegyezném még meg a manicheizmus egyes tantételeit, ami ebből a nézőpontból érthető meg. (Öt lépcső, de HAT szint!)

Ez így viszont elég érdekessé teszi a helyzetet, mert ha így is oktatták, akkor az első 4 évben a gyermek ELEMI oktatásban részesült (az alapokat rakták le), majd a további 6 évben pedig (ami a tudomásom szerint a szakmák elsajátításáért volt) olyan képzést kapott, ami HAT(-ott)!

És mi történt azóta?!?

Nézzük csak meg hova jutunk a 8 általánossal! A 8-at már, mint számosságot (illetve minőséget 2 x 4 elem) tisztáztuk, nézzük meg az általános szavunk értelmezési lehetőségeit! Első nekifutással az, hogy valami általános (pl.: érvényű) azt jelzi számunkra, hogy bizonyos feltételek megléte mellett az alkalmazott megállapítás helyes (lehet). A Czuczor – Fogarasi szótár az általán – általános szavunkat az általában szóval értelmezi, veti össze.

(Czuczor – Fogarasi szótár: http://mek.oszk.hu/05800/05887/pdf/1kotet_1.pdf

ÁLTALÁNOS, (által-án-os) mn. tt. Általános-t, vagy –at, tb. -ak. 1) Ami bizonyos sokaságnak minden részeire kiterjed, kivétel nélküli, közönséges. *Általános panasz, elégtelenség. Általános szükség, pénzhiány. Általános öröm, vígság.* 2) Böcseleti ért. Föltétlen, a maga nemében szükséges. Ellentéte: *föltételes.* (Absolutum et conditionatum.)

Ha ezt a vonalat követjük, akkor láthatjuk, hogy az *általában* szavunk értelme nem terjed ki mindenre, mindenkire, vannak és lesznek kivételek, amelyek „kilógnak” a rendszerből, tehát NEM örök érvényű, nem mindenható az érvényességi köre („*a maga nemében szükséges*”!). Az *általában* szavunknak van egy „középtérték” jelentéshez közeli értelme is! Ha nem a Czuczor – Fogarasi szótár alapján ajánlott utat választjuk, akkor nézzük meg, hova tudunk eljutni!

(Minden elismerésem és tiszteletem ellenére, nem vizsgál meg minden szóba jöhető nézőpontot, s lehet a szavakat más oldalról is vizsgálni. Jelen esetben ez fog történni, de így sem fogunk nagyon eltávolodni tőle, csak máshonnan közelítjük meg a témát. Ez nem csorbítja Czuczor – Fogarasi szótár nagyságát, csak jelzi, hogy bőven van még mit átnézni, megvizsgálni.)

Az általános szóban az „-os” egy képző, amit ha lecsípünk a szóról, akkor maga a szó (amit képzővel láttunk el) többet fog elárulni magáról! Az így kapott szó pedig az „ÁLTALÁN”! Így elválasztva is sokat mond: ÁL–TALÁN (mint láttuk a Czuczor – Fogarasi nem így választja el), de nézzük tovább!! Ha így értelmezem, akkor az „ÁL” képző jelentését nem nagyon kell elmagyaráznom, így csak utalok a jelentéstartalmára: ÁL–TUDOMÁNY(-OS), tehát tudománytalan, hamis. (Alkalmazva ezt fogom kapni: ÁL–TALÁN(Y)-OS /érdekes?!/)

Nézzük most a „*talán*” szót, mivel így bontva ez lesz az alapszó. Már a jelentése is a „lehetséges, bizonytalan” olvasathoz közeli, de ha a JHVH-nál ismertetett megállapításra utalok (JHVH helyes olvasata a Jahveh, illetve Jehova!), akkor már láthatjuk, hogy a „talán” szó és a „-talan” képző ugyanaz a szó. A *-talan* képzőnk (-talan, -telen, -tlan, -tlen) fosztóképző! Lásd: ivartalan, kietlen, stb! Az indokláshoz ez is elég lenne, de az *ÁL* képzővel ellátva a *TALÁN* szavunk mit fog eredményezni? Nem másítja-e meg a szó jelentését? A válaszom: NEM!

Jobban meg lehet érteni, ha a szó végén lágyan ejtem ki az „n” hangot. Itt céloznék rá, hogy pl.: a Lány szavunkat kiejthetem Lán –, illetve Lyány – nak is, nem változott meg a jelentéstartalma (Lán = Lány = Lyány)! Tehát, ha az „általán” szavunkat „általány”-ként ejtem ki, rögtön tudom, mit mondok (utalok itt erre: „általány – díj”)! Hogy jobban értsük miről van szó, idézem a WikiSzótár meghatározását:

általány (főnév, régies)

1. *Régies: **Árak összege**, amely különféle árucikkek értékéből áll össze.
A vevő kifizette az **általányt**. Mivel sokat vásárolt, ezért az **általányból** még kapott kedvezményt is.*
2. *Régies: **Jövedelmek összege**, amelyet egy bizonyos ideig tartó munkáért járó fizetés és mellékes kereset együttesen ad ki.
Az idénymunkás megkapta az **általányt**. Az **általány** összege fedezte a munkás szállásának költségét is.*
3. *Régies: **Átlag**, több érték összege, elosztva az értékek számával.
A kinti hőmérséklet **általánya** fagypontra alá süllyedt. A tavaszi vetéssel meg kell várni azt a hőmérsékletet, amikor a napi **általány** eléri a tíz fokot.*

Eredet [általány < által + -ány (főnévképző)]

Szóhasználat

A szó nem tévesztendő össze a vele rokon hangzású "[átalány](#)" szóval. Ez régies szó, mára már elavult jelentésekkel. A fenti jelentések ma már csak irodalmi szövegekben fordulhatnak elő.

átalány (főnév)

1. **Kifizetett összeg**, amelyet egy bizonyos célra egyszer vagy sorozatosan adtak ki, és amelynek nagyságát nem előzetes számítások vagy utólagos elszámolások, hanem csak hozzávetőleges becslés alapján szabták meg.
*Sokan régebben **átalányban** fizették a gázt. Az **átalány** valójában nagyobb mennyiség lett, mint az átlagos fogyasztás*
2. *Ritka, régies: **Közéérték**. Több különböző érték vagy mennyiség átlaga; úgy számítjuk ki, hogy az egyes mennyiségeket összeadjuk, és az így kapott összeget elosztjuk az összeadott mennyiségek számával.*
*A napi középhőmérséklet **átalánya** sokat esett december közepén a hidegfront hatására. Az osztály tanulóinak testmagasságának **átalánya** 130 cm.*

Eredet [átalány < általány]

Az általány tehát az átalány szavunk régies alakja! Ebből is látszik, csak mennyiséggel dolgozik, nem ismeri a minőség fogalmát, különböző értékű minőségek nála egyforma elbírálás alá esnek!!

(PAP GÁBOR – TYÚKOK és a RÓKÁK esete!)

Tehát ha az ÁLTALÁNY (ÁTALÁNY) – DÍJ szavunkat elemezzük, arra jutunk, hogy egy kalkulált, előre számított, becsült, nem valós fogyasztási díjról beszélünk. Így ugyanott tartunk, mint az elején, amikor külön – külön bontva elemeztük a szót. Végeredményben azt az egyet leszűrhetjük, ami a lényeg, hogy akármint „átalány”, akármint „közéérték, átlag, általában” Nem a konkrét valós értékkel dolgozik, számol, hanem becsült, átlagolt értékrenddel, ami bár lehet valós részegység, de abban az adott pillanatban, és ebben az időegységben hamis! Például: A napi középhőmérséklet köszönőviszonyban sincs az éppen aktuális hőmérsékleti viszonyokkal!

Ezek alapján ilyen az első 8 év képzési rendszere (mellesleg ez látszik is, tapasztalható!). Ezért a képzés módja nem valós, nem hiteles! Még akkor is ez a helyzet, ha a 8-at felosztom 2 x 4-re (Négy Elem rendszer), amit majd a következőkben fogok részletezni. Eddig csak azt állapítottuk meg, hogy maga a szó elemzése hova tud eljuttatni! Másfelől a képzési rendszer megváltozása előtt az oktatást 2 x 4 (8 osztály), majd utána 3 (szakmunkás képző), illetve 4 (szakközépiskola, gimnázium) éves ciklusokból állt. Így olyan képzési rendszert kaptunk, ami csak részben és nem teljes érvényűen valósul meg (átalány). Például: Hitelesnek mondható – e a történelem oktatásunk főleg magyar vonatkozásban, nézőpontból?? **NEM!** Aki ezt megkérdőjelezi, az nézzen utána a hivatkozott előadók munkásságának! Hogy nemzetközi véleményt is említsek, japán, francia, német kutatók eredményeit, például Olaszországból: Michelangelo Naddeo professzor, prof. Mario Alinei.

Most nézzük hova juthatunk az osztályzatok minőségével (1 – 5). Az *Egy* jelentése Isten(i), illetve Szent, tehát az *Egy* a teljességhez *Egy* – séghez köthető, aki a részekben megbúvó igazságokat *Egy* – ben tudja látni, értelmezni!

Ezzel szemben az 5 (öt) a részlegességre utal, aki elveszik a részletekben, nem látja át a részek kapcsolatát!

Ezt a tényt rávetítve a mai kor rendszer osztályzási módjára, egyből kitűnik az alkalmazott elv hibája (az egyes a legrosszabb, az ötös a legjobb osztályzat, jegy)!

Ezzel nem arra célok, hogy az a gyermek, aki 1-est visz haza az iskolából, az tudja, amit tudnia kell. Viszont elképzelhetőnek tartom, hogy részben azért nem tudja a tananyagot elsajátítani, mert lázad a részekben megállapítható következtetések mindent maga alá gyűrő elfogadásától (alárendelő!), nem tudja feldolgozni magában az ellentmondást (hogy részek megállapítása többet érne, mintha egyben látnám az egész történetet), s emiatt nem vagy nehezen tudja elsajátítani a tananyagot. Ezért „rossz” jegyet visz haza, ami a jelen korunkban az 1 – es! Mellesleg az „EGY”-et állítja be rossznak (ISTEN – t), s így a magával hozott értékrenddel kerül ellentmondásba, felborul az *Egységről*, az *Egésze*ről alkotott hite!

Ellenben a II. világháború előtt (és tudomásom szerint valamivel még utána is) az *egyes* volt a legjobb, az *ötös* pedig a legrosszabb osztályzat!!

Hivatkozás: <http://hu.wikipedia.org/wiki/Osztalyzat>

1948 előtt pedig szintén az ötfokozatú skála dominált a következő kategóriákkal:

Szám	Magaviselet	Szorgalom	Előmenetel	Írásbeli dolgozatok külső alakja
1	példás	nagy	kitűnő	csinos
2	dicséretes [1]	kitartó	jeles	tiszta
3	jó	változó	jó	rendes
4	tűrhető	hanyatló	elégséges	kevésbé rendes [1]
5	szabálytalan	csekély	elégtelen	rendetlen

Itt utalnék Pap Gábor, és főleg Molnár V. József munkáira, akik tételesen kimutatták, bizonyították, hogy egy gyermek gondolatvilága, látásmódja egyetemes, örök, Istentől kapott ajándék, Ő még egyben látja értelmezi a világot (amíg a szülő, ill. a tanár /nevelő/ vissza nem szorítja, ki nem öli belőle ezt a tudást /mellesleg ehhez viszont mellérendelő gondolkodással kell rendelkezni a gyermeknek/)! Megjegyzem, hogy a kétfajta képzési rendszer különbségének a következménye lehet, hogy a mai tudósaink, kiválóságaink teljesítménye messze elmarad a két világháború között, ill. előtt élt magyar kiválóságok, professzorok tudása, teljesítménye mögött! Fontos megemlítenem, hogy az „5” olvasata lehetne még az Öt Elem rendszere, de ez is eléggé torzult az idők folyamán, nem követhető, nem lehet irányadó elv (legalábbis nem abban a formában, ahogyan azt ma ismerjük)!

Ezzel elérkeztünk az elemrendszeri tárgyalásokhoz, amiből három nagy irányvonalat különböztetünk meg, ezek pedig az Empedoklészi, a Manicheista és a Kínai rendszerfelépítések. Először az Empedoklészi elemrendszerrel fogunk foglalkozni, majd a Manicheista és végül tárgyaljuk Kínai felosztást.

EMPEDOKLÉSZI ELEMRENDSZER

Az Empedoklészi rendszert úgy ismerjük, mint az Európai Négy Elem Rendszer. Ez így nem teljesen helyes, az oktatási rendszerünk hibásan, tévesen magyarázza, oktatja ezt az elemrendszeri beosztást, igazság szerint nem így van kifejtve.

1. **Empedoklész** nem Négy Elemről beszél, hanem a négy elemet Négy Gyökériként határozza meg, ami végső sorban nála is a Tűz, a Víz, a Levegő és a Föld. (Bár Ő a Tűz elemét valami ok folytán különálló minőségként jelöli meg.)
2. **Empedoklész** nem Négy elemi rendszerről beszél, hanem az Ő világképe is egy 6 Elem Rendszer , 4/2-es osztással.

Ennek igazolására lássuk, hogyan írják le az Empedoklészi Elemrendszert!

Hivatkozások: http://mmi.elte.hu/szabadbolcseszlet/index.php?option=com_tanelem&id_tanelem=252&tip=0

Az akragaszi (Szicília) **Empedoklész (kb. 490-430)** filozófiájának alapelvei bizonyos értelemben átmenetet jelentenek az ióniai konkrét világmagyarázat és az eleata elvont lételmélet között. A Parmenidész után egy generációval alkotó Empedoklész tanítása szerint a gömb alakú kozmosz (az „egy”) négy elemből: föld, víz, levegő, tűz (a „több”) áll. Az elemeket két erő: a Szeretet és a Viszály (vagy Gyűlölet) mozgatja. A Szeretet hatására az elemek homogén tömeggé keverednek, a Viszály ellenben újra négy különálló elemmé bontja ezt a masszát. A mindenségbe kívülről nem kerül be semmi, és ugyancsak semmi nem kerül a mindenségen kívülre. A kozmikus ciklus elképzelése szerint a négy elem: föld, víz, levegő, tűz a két erőnek, a Szeretetnek és a Viszálynak a hatására egyetlen alakzattá egyesül, majd négy szeparált elemmé válik szét. Ez a két periódus: a keveredés és a szétválás alkot egyetlen kozmikus ciklust. A ciklus során az univerzum négy különböző állapotot vesz föl: (1) a Szeretet uralma: a tökéletes homogenitás; (2) a Viszály támadása: a kezdődő heterogenitás; (3) a Viszály uralma: a tökéletes heterogenitás; (4) a Szeretet támadása: a kezdődő homogenitás. A kozmosz, amelyben élünk, a két átmeneti állapot valamelyikében létezik. - A dolgok Empedoklész szerint keletkeznek, a szónak abban az értelmében, hogy az örökké létező elemek keveredése mindig más és más lényeket alkot; másfajta elemkombinációk alakulnak ki, és ugyanazon elemek alkotják a kombinációkat.

Empedoklész (görög Ἐμπεδοκλῆς, [Akragasz](#), [Szicília](#), kb. [i. e. 495](#) – [i. e. 435](#)) [ókori görög filozófus](#), [orvos](#), csodatévő vallási tanító.[* 1] Jómódú családba született, akinek legendás misztikum övezi életét és halálát, amit [lélekvándorlási](#) tanával maga is propagált.

[Hérakleitosz](#) és [Parmenidész](#) tanításaiból merítve négyelemes, bizonyos elemeiben a [püthagoreusokéval](#) rokon kozmogóniát[* 2] épített fel. [Négy elem](#): a [víz](#), a [levegő](#), a [tűz](#) és a [föld](#) keveredéséből tételezte fel a világmindenséget, a keveredés változó arányait és mozgását pedig az ugyancsak anyagi eredetű Szeretet és Viszály hatásának tulajdonította. A világ és az [élőlények](#) történetét négy nagy szakaszra osztotta úgy, hogy az egyesülések és a szétválások ellenére az egészzet állandónak tartotta.

Természetfilozófiája

Empedoklész létezői: a négy elem

Empedoklész „minden dolog négy gyökerének” a [őselemet](#) tartotta: a [Thalész](#) által megnevezett [vizet](#); az [Anaximenész](#) által megnevezett [levegőt](#), a Hérakleitosz által megnevezett [tűzet](#), és ezekhez negyedikként a [földet](#) adta. A négy gyökér formális bevezetésével a [DK](#) Emp B 6. töredékben találkozunk:

Mert először mindennek a négy gyökerét halld: ”

ragyogó Zeusz, életadó Héré és Aidóneusz,

„ meg Nésztsiz, aki könnyivel áztatja a halandó forrást.

– [Aétiosz](#): De placitis philosophorum (Emp. B6)

Az ok pedig, amiért Empedoklész pontosan négy elemet jelölt meg alapelemnek és nem többet vagy kevesebbet, valószínűleg abból adódott, hogy a természetben megfigyelhető dolgok négy halmazállapotban fordulnak elő: cseppfolyós ([víz](#)), szilárd ([föld](#)), gáznemű ([levegő](#)), [tűz](#) (ami egy külön kategóriát alkot). A négy gyökér legfontosabb tulajdonságairól, arról a parmenidészi alapkövetésről, miszerint a nemlétezőből nem jöhet létre létező és fordítva, a [DK](#) Emp B 17 fragmentum 30. és 35. soraiban olvasható: az elemek nem keletkeztek és nem is pusztulnak el soha. Empedoklész tehát minden változtatás nélkül elfogadta Parmenidész nemlétezőről szóló tanítását, ezért ő is a létező egységéről beszél. Egységről abban az értelemben, hogy van a létező, és rajta kívül nincs semmi. Arisztotelész feljegyzése szerint, Empedoklész volt az első gondolkodó, aki négy elemet állított létezőnek,[4] s bár a püthagóreusok már az i. e. 5. század végén felismerték az elemek négyességét, azonban ők nem tekintették végső princípiumoknak őket.[* 5] Annak ellenére, hogy tudjuk, nézeteik jelentős befolyást gyakoroltak Empedoklész gondolkodására, nem mondható meg teljes bizonyossággal, hogy melyikük volt az első ezen elmélet kimunkálásában. Azonban a négyesség gondolata akár Homéroszig (i. e. 8. század) visszavezethető. Műveiben felismerhető a világ négyes tagolása: az [olümposzi istenek](#) világa (levegő), az emberek világa (föld), [Poszeidón](#) birodalma (víz) valamint [Hadész](#) alvilága, melyet a homéroszi leírás alapján a tűzzel lehetne párosítani.[5]

Az empedoklészi elemek egy másik fontos tulajdonságát Arisztotelésztől tudjuk meg: a négy gyökér nemcsak, hogy örök létező, de változatlan is, azaz nem alakul át egyik a másikba, vízből nem lesz levegő, vagy tűz, vagy föld és fordítva sem.[6][7] Ugyancsak ezen a helyen arról is tájékoztat Arisztotelész, hogy Empedoklész a négy elemet egymással egyenlőnek állította.[8] Arisztotelésznél, akinél a kozmosz elképzelhetetlen az ellentétek léte nélkül, lehetetlennek tartotta Empedoklész elemei közötti egyenlőség fennállását.

A „négy gyökér” elnevezései

A tanköltemény során az elemek különböző exemplifikációi a következők:

- **Tűz:** ragyogó Zeusz ([DK](#) Emp B 6); elkülönítő és szétbontó hatású, pusztító gyűlölet ([DK](#) Emp A 19); meleg és fénylő Nap ([DK](#) Emp B 21); gyorstagú Nap ([DK](#) Emp B 27); élesnyílú Nap ([DK](#) Emp B 40); földalatti tűz ([DK](#) Emp B 52); szétválasztó ([DK](#) Emp B 62) gyors és megszilárdító tűz ([DK](#) Emp B 73); lobogó tűz, világító láng, kifele törő és finom szövésű fény, finom szövésű tűz ([DK](#) Emp B 84); Héphaisztosz ([DK](#) Emp B 96); megsemmisítő tűz ([DK](#) Emp B 109), fénylő Nap ([DK](#) Emp B 115)p fékezhetetlen láng (d 11).
- **Víz:** könnyező Nészisz ([DK](#) Emp B 6); összeragasztó és szilárdító, egybefogó szeretet ([DK](#) Emp A 19); sötét és hűvös eső; ([DK](#) Emp B 21) tenger [sós víz] ([DK](#) Emp B 27); sokhullámú tenger ([DK](#) Emp B 38); zápor ([DK](#) Emp B 50); a föld izzadsága; ([DK](#) Emp B 55) eső ([DK](#) Emp B 73); fában megerjedt víz = bor; ([DK](#) Emp B 81) zápor ([DK](#) Emp B 98); ezüstfehér víz; ([DK](#) Emp B 100) sötét eső ([DK](#) Emp B 111).
- **Levegő:** életadó Héra ([DK](#) Emp B 6); magas ([DK](#) Emp B 17); halhatatlanok (ambrota), meleg, sugaras ([DK](#) Emp B 21); mindent körülfogó nedves levegő és Titán aithér ([DK](#) Emp B 38); hosszú gyökerű aithér ([DK](#) Emp B 54); fénylő levegő ([DK](#) Emp B 98); tömeges, sűrű ([DK](#) Emp B 100); isteni aithér ([DK](#) Emp B 109); messzeterjedő levegő ([DK](#) Emp B 135); felleggyújtó levegő ([DK](#) Emp B 149).
- **Föld:** Aidóneusz ([DK](#) Emp B 6); föld, mint a szilárd dolgok eredete ([DK](#) Emp B 21); cserjés erejű föld ([DK](#) Emp B 27); határtalan mélységű föld ([DK](#) Emp B 39); föld [mint szilárdság] ([DK](#)); , halandót burkoló föld, [föld, mint hús] ([DK](#) Emp B 148).

(Ezek a „négy gyökér” elnevezései, de a meghatározásaival én személy szerint nem mindegyikkel értek egyet, amit a későbbiekben a hierarchiák tárgyalásánál fogunk megérteni.)

Az empedoklészi univerzum mozgatórugói: a Szeretet és a Viszály

Akárcsak ahogyan a négy gyökér esetében a tanköltemény során, a két univerzumot mozgató erő esetén is több elnevezéssel találkozhatunk. A mindent egyesítő erő megjelenik, mint Szerelem (Philóteni) ([DK](#) Emp B 17, 7.), mint Barátság/Szeretet (Philótes) ([DK](#) Emp B 17, 20.), mint Öröm (Gethoszunen) ([DK](#) Emp B 17, 24.), mint [Aphrodité](#) vagy Küprisz,^[* 7] mint Harmonié (Ármonisz) ([DK](#) Emp A 18., Emp B 27., Emp B 96.), és úgy is, mint szülői szeretet (storgé) ([DK](#) Emp B 105, 3.). Tulajdonságai pedig a következők: egyesítő ([DK](#) Emp B 17, 7., B 26, 5.), hasonlító ([DK](#) Emp B 22, 5.), ártatlan/kifogástalan ([DK](#) Emp B 35, 13.), isteni, összeragasztó/összeállító ([DK](#) Emp B 96.).

A szétválasztó erő elnevezései pedig a következők: Viszály (Neikosz) ([DK](#) Emp B 17, 8, 19), Harag/Zűrzavar (Kóto) ([DK](#) Emp B 21, 7), [Erisz](#)^[* 8] Tulajdonságai: ellenségeskedő ([DK](#) Emp B 17, 8., Emp B 26, 6.), pusztító ([DK](#) Emp B 17., B 19., A 19.), szétválasztó ([DK](#) Emp B 21, 7., B 22, 6.), őrző ([DK](#) Emp B 115., B 149.); romlott/perverz ([DK](#) Emp B 20, 4.). A Szeretet és a Viszály elnevezések pont olyan exemplifikációk, mint a négy gyökér elnevezései. A név performatívuma és dolog dűnamiszainak összességéből bontakozik ki a dolog a maga teljességében, vagy legalábbis az ember által megismerhető teljességében. Ezek ismeretében elmondható: a Szeretet mindaz az erő, ami összehozza a dolgokat és nyugalmat teremt; a Viszály pedig mindaz az erő, aminek hatására széthullás történik a kozmoszban.

A létezők közti viszonyok

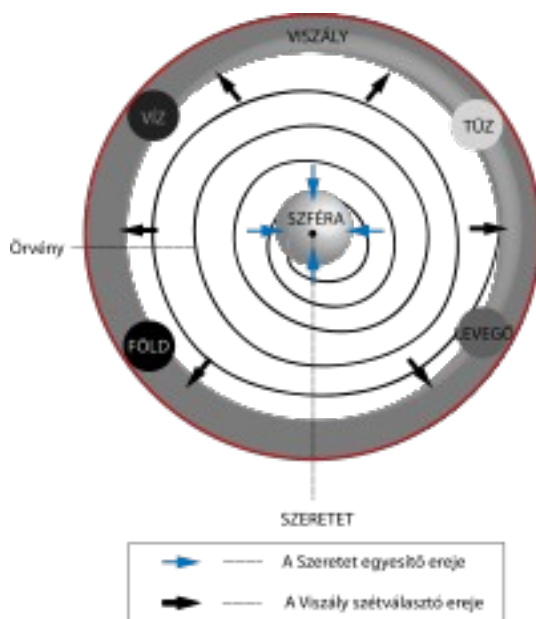
A négyelemes teóriákban az elemek különböző viszonyokban állhatnak egymással. Lehetnek ellentétpárok, mint ahogyan [lokroi Philisztiónnál](#), ahol a négy elem két oppozíciópárt alkot: tűz (meleg) – levegő (hideg), föld (száraz) – víz (nedves), [10] vagy különböző viszonyokban állnak egymással, mint ahogy Empedoklész esetében is látni lehet. Arisztotelész – aki szerint lehetetlen, hogy egy test érzékelhető ellentétpárok nélkül létezzen, [11] az elemeket két oppozíciópár: a hideg – meleg és nedves – száraz segítségével magyarázta, [12]– Empedoklész filozófiájában dualizmust vélt felfedezni. Meglátása szerint Empedoklész, bár négynek mondta az elemeket, mégis úgy használta őket, mintha csak ketten volnának, s így a tűznek a többi elemmel szembeni ellentétét tanította. [13] De ha megfigyeljük az empedoklészi látásméletemet, láthatjuk, hogy tényleg állított valamiféle duális oppozíciót. De nemcsak a látásméletemben, hanem Empedoklész egész biológiájában a négy elem funkcionálisan két csoportra oszlik: a tűz és a víz alapvető elemek, a másik kettő instrumentális jelentőségű, semleges viszonyban álló elem. Amíg tűz a szétválasztó erő tulajdonságaival is bír, addig a víz az elemeket egybegyűjtő erő tulajdonságait mutatja.

A Szeretet és a Viszály, mint már nevükből is lehet rá következtetni szemben állnak egymással. A Szeretet az elemek egyesítésére törekszik, a Viszály pedig a szétválasztásukra, de akárcsak az elemek esetén, Empedoklész leszögezi, hogy hatalmuk ereje egyforma. A két erő egyenlőségéből következik, hogy egyik sem győzedelmeskedik a másik felett, vagy egyik sem tudja hatalmában tartani a másikat. Ellentétességükből következően azonban nem lehetnek egyszerre mindketten kiteljesedettek, így váltakozniuk kell: amikor az egyik hatalma teljében van, akkor a másik visszahúzódik és fordítva.

Kozmológia

Parmenidész, abból a gondolatból, hogy csak Egy létező van azt a következtetést vont le, hogy a létező mozdulatlan homogén egység kell, hogy legyen. Empedoklésznak azonban nem imponált sem a mozdulatlanság, sem a homogén egység gondolata, és inkább arra törekedett, hogy a világban látható változásra magyarázatot keressen. Ha pedig változás van, akkor kell lennie valaminek, ami előidéz a változást, ami mozgásba hozza az elemeket. A mozgatórugóknak, a korábban említett Szeretetet és Viszályt nevezte meg.

Az empedoklészi kozmikus ciklus

A 17. töredék első öt sorából megtudható, hogy a többől egy keletkezik, majd az egyből több. A 6–8. sor arról informál, hogy ez a kettős folyamat szüntelenül ismétlődik, magyarázatként pedig a Szeretet és a Viszály hatalmának váltakozását hozza fel. A 12–13. sor arról az állandóságról beszél, ami az örök körforgás ellenére a világban van: a négy elemnek a Szeretet és a Viszály hatására létesült keveréke állandó mozgásban van az egy és a sok állapota között – ebből a nézőpontból az univerzum állandó mozgásban van. Azonban a keverék a körforgás során létező és ebből a szempontból az univerzum mozdulatlan, változatlan. Ezt követően (16–17. sorok) a görög retorikában gyakran használt elemét alkalmazza: megerősítés gyanánt megismétli egy korábbi gondolatát (B. 25: „És amit kell kétszer is helyes elmondani”), úgy, hogy a visszatérő gondolat gazdagabbá és többértévé váljék. A folytatásban Empedoklész a négy gyökérként azonosítja azokat az entitásokat, amelyek a születés ciklusában jelen vannak, majd tesz néhány megállapítást a ciklus mozgatóerőiről, a Szeretetről és a Viszályról. A Viszály és a Szeretet láthatatlan erő, azonban a Szeretet jelenléte mégis felismerhető az emberi élet során, „halandó tagjaiban is benne született”. S bár az emberek nem ismerik fel, mégis érzik a jelenlétét, és Aphroditével vagy az örömmel azonosítják. A 26. sor a tanítás igazságát hivatott megerősíteni: amikor Parmenidész költeményében az istennő a halandók vélekedését ismerteti, akkor azt mondja: „A következőkben az emberek vélekedéseit ismerd meg, miközben szavam csalárd rendjét hallgatod” (B. 8, 51 – 52). Ezzel ellentétben Empedoklész azt mondja: „Te azonban hallgasd a beszéd nemcsalárd útját!” (B. 17, 35), ahol a „nemcsalárd” kifejezéssel arra utal, hogy Pauszaniász a tanításon keresztül a való igazságot tudhatja meg, és nem a halandók vélekedését. A Viszály azonban hadilábon van az elemekkel, és inkább elkülönül tőlük (Vö. B. 17, 19).

A fragmentum következő gondolatmenetében választ kapunk arra, hogy hogyan lehetséges az, hogy annak ellenére, hogy a Viszály inkább elkülönül az elemektől, mégis hatást gyakorol a világra. A magyarázat a két erő hatalmának az egyenlősége. A két erő a körbejáró idő átellenes pólusain helyezkedik el, pontosabban: a körbejáró idő különböző részeiben uralkodnak. Mikor a Szeretet hatalmának csúcspontján van, akkor a Viszály teljesen erőtlén. Ugyanez történik akkor is, amikor a Viszálynál van a teljes erő, ilyenkor a Szeretet elemekre gyakorolt hatása megszűnik.

Tehát Empedoklész világában nincs kiinduló, eredendő állapot, mint ahogyan végső állapot sincs. A kozmosz négy különböző korszaka a következő:

- Az elemek teljesen összevegyültek, és mindenható Szeretet hatol át mindent, egyesítve az összes gyökeret. Ilyenkor a gyűlölet a körforgás szélére szorul. Ez a korszak a szeretet uralma: a nyugalomé, a teljes homogenitásé, a tökéletes Szphairoszé.
- A gyűlölet behatol az elemek közé és bomlasztani kezdi a köteléket. Ez a korszak a gyűlölet támadása: a kezdődő heterogenitásé.
- A gyűlölet uralmának a korszakában az elemek teljesen szétválnak egymástól és rendszertelen mozgást végeznek. Teljes a gyűlölet uralma: teljes a heterogenitás.
- A szeretet ereje ismét növekedni kezd, melynek hatására a különvált elemek keveredni kezdenek egymással. Ez az állapot a homogenitás kezdete.

A fenti felsorolásban az is látható, hogy miben különbözik Empedoklész Gömbje a Parmenidészétől: abban, hogy halandó. Azonban mindketten isteni természetet tulajdonítottak neki, s így csatkozottak [Xenophanész](#) (i. e. kb. 570–475) [antropomorf](#) istenkép ellen intézett támadásához.

Zoogónia

Ugyancsak jelentős vitakérdés, hogy Empedoklész kozmológiájában egy vagy két zoogóniai folyamat zajlik-e le. A kérdés az, hogy az élőlények kialakulása melyik periódusra tehető. A Szféra felbomlása után, a növekvő Viszály időszakára, vagy ezzel ellentétben a növekvő Szeretet egyre erősödő hatalmának időszakára, vagy esetleg mindkét időszakban keletkeznek élőlények?

Az egyik első Empedoklész-komentátornak, Arisztotelésznek a feljegyzései inkább arra utalnak, hogy az empedoklészi műben csak növekvő Szeretet korszakában alakulhatnak ki élőlények.

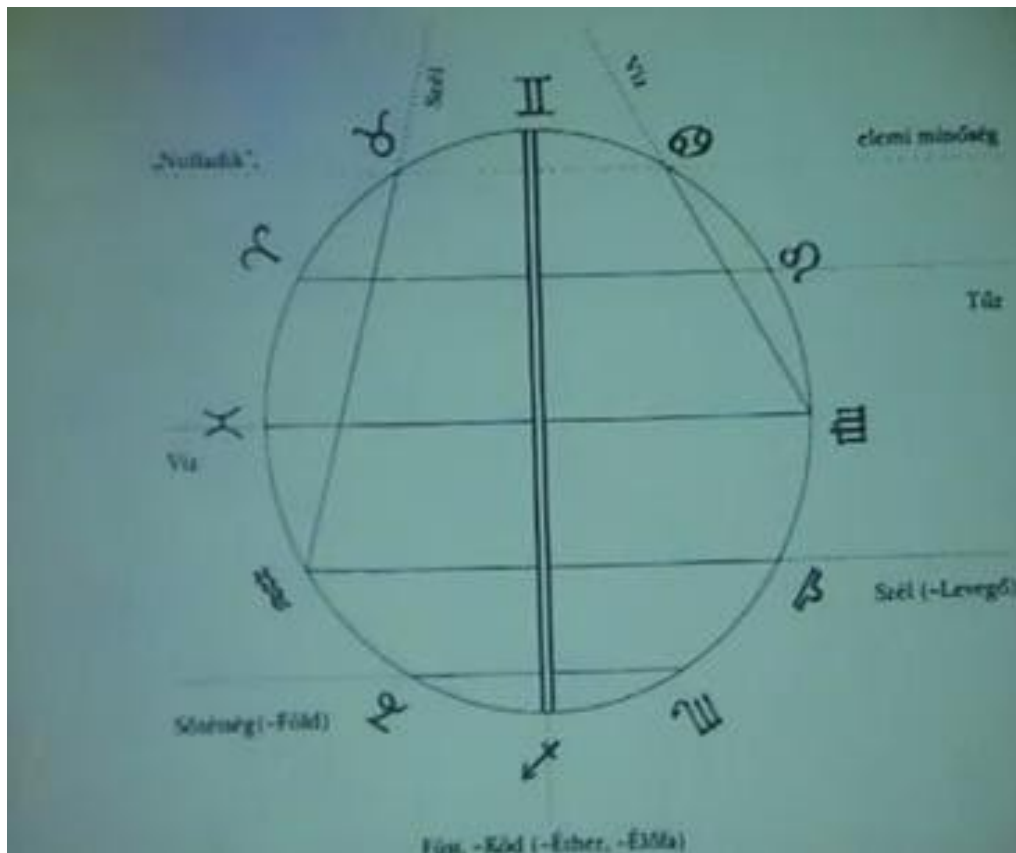
Ennyit az Empedoklészi elemrendszerről. Akit komolyabban érdekel, az utána tud nézni, elérhető forrásanyagról van szó.

A hivatkozásból is kitűnik, hogy ez az elemrendszer nem a szigorúan vett Négy Elem Rendszeréből áll, hanem valójában egy Hat Elemrendszer 4/2-es osztással. Ahol a Négy Elem már a megismert Tűz, Víz, Levegő, Föld (ez az állandó, stabil) és a maradék Kettő Elem a Szeretetet és a Viszály, ami mozgatja az előző négyet (folyamatos, mozgó).

MANICHEISTA ELEMRENDSZER

Akkor most nézzük át a Manicheista Elemrendszert az előadók által említett adatok alapján. Ezekből kitűnik, hogy ez a felosztási rendszer ugyanúgy Hat Elem rendszere, csak 5 + 1 -es felosztással. Egy ábra segítségével fogom bemutatni ezt a felosztást, ahol választ kell találnunk, adnunk melyik elem fogja adni a „+1” -et.

Akkor lássuk az ábrát:

A képen is látható az Ikrek – Nyilas tengely itt a „Füst – Köd (- Éther – Élőfa)” elemi szintnek felel meg, amely felsorolásból nekünk az Élőfa meghatározás fontos.

Ezenkívül leolvasható:

„Sötétség (- Föld), Szél (- Levegő), Víz, Tűz” elemi minőségek, s még található egy „Nulladik Elemi szint”. Tehát megtalálható és beazonosítható az Empedoklészi elemrendszer Négy Eleme (Tűz, Víz, Levegő, Föld), megjelenik mellette az ötödik elemi minőség (Élőfa) és van egy virtuálisan létező „Nulladik Elemi szint”.

Mivel Empedoklész a további Két Elemi minőséget, mint Szeretetet és Viszályt határozza meg, így egyelőre az Élőfa elemi minőséget igyekezzünk meghatározni, behatárolni ebből a két lehetőségéből. Mint Empedoklész meghatározásaiban látható a Szeretetet, „mint szülői szeretet (storgé) (DK Emp B 105,3.)” szerepel, így ha átvitt értelemben is, de az „ANYÁVAL” azonosítható. Már csak azért is, mert egy másik meghatározása alapján, mint Aphrodite jelenik meg. (Most egyelőre ne zavarjon bennünket, hogy Aphrodite a Vénusz bolygó minőségét képviseli. Erre később a hierarchiák tárgyalásánál fogunk választ kapni.) Amennyiben az „Anyát”, mint életadó szerepkört tárgyalom, úgy az étellel, szeretettel rokonértelmű kategóriát képvisel, így ebben a minőségében az Életfával is egyeztethető. (Huszka József – Istenfa című írásából már láthattuk, hogy az „Életfa – Istenfa”-ból Istenek és még Emberek is születnek. Ezenkívül mivel egy „fa”-ról van szó, így növényről beszélhetünk, amely a Yin minőség kategóriájába tartozik, „nő – növény – növény”!)

Most lássuk a „Nulladik Elemi minőséget”, mely kizárásos alapon az Empedoklészi felosztásban a Viszály elemének feleltethető meg. Mivel ellentétpárokról van szó (Yin – Yang), így ebben a rendszerben keressük a Szeretetnek (Élőfa) az ellenpontját. Az előzőekben már az Empedoklészi elemrendszer „Szeretet” minőségét beazonosítottuk az Élettel (Életadó Anya, „NŐ”-Yin), így a Viszálynak itt a Szűz lesz a megfelelője. (Egyes vélemények szerint lehetne a halál is, de én inkább a *szűznél* maradnék, amely tulajdonságnak az a lényege, hogy vállalhatna életet, de nem vállal.) Itt a szűzet nem a Zodiákusi értelemben vett Szűz csillagképpel kell azonosítani (bár kétségekívül vannak átfedések), a tulajdonságkör ott lesz értelmezhető.

Az ábrát megtekintve észrevehetjük, hogy a Nulladik Elemi szint a Bika és a Rák, az Életfa pedig az Iker és a Nyilas jegyeket köti össze. A mostani (európai) Zodiákusi rendszerben a Bika a Föld, a Rák a Víz, az Ikrek a Levegő, a Nyilas a Tűz eleméhez tartozik, amire majd csak a későbbiekben (8. hierarchia) kapunk válaszokat.

A Manicheista elemrendszerből ezek alapján megállapíthatjuk, hogy az Élet szemszögéből a virtuálisan megjelenő „+1”-es elemi szint maga a Szűz, mely igenis érzékelhetően ható minőség, de ha élni akarunk, nem jelenhet meg máshogy (csak latensen)!!

KÍNAI ÖT ELEM RENDSZER

Amennyiben összevetnénk ezt az elemrendszeri felosztást a Manicheistával, egyértelműen látszik, hogy a latensen (virtuálisan) megjelenő Nulladik Elemi minőséget hagyja ki a rendszerből, nem számol vele. Tehát, mint az előzőekben láttuk egy ténylegesen ható, de háttérbe vonuló elemi minőséget kihagy a rendszerből!

Lássuk a Kínai Öt Elemet mik alkotják: Tűz, Víz, Fém, Föld és a Fa.

Itt a Tűzzel, Vízzel és a Földdel, mint elemi minőségek nem ütközünk problémába (a Fával, mint Életfa már igen!), de mit kezdünk a Fémmel? Melyik elemi minőséggel tudjuk beazonosítani?

Lássunk egy hivatkozást: <http://mek.oszk.hu/09900/09960/09960.pdf>

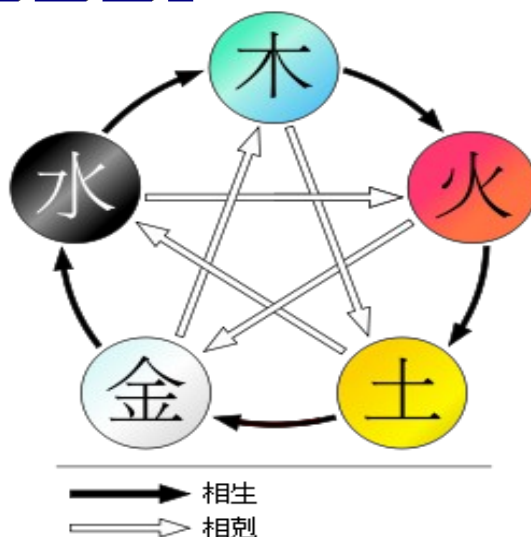
A Fém yin szerve a Tüdő, yang szerve a Vastagbél.

A Tüdő jelképe a tigris. Gondoljunk a Tigrisbalzsamra, ami a tüdőre ható gyógykészítmény. A tüdő az Égi Energiát, a levegőt szétosztja a szervezetben. A fuvallatok ura, a légzés ellenőre. Modern kutatások szerint is a légzéskor nem csak a levegő oxigénje kerül a szervezetbe, hanem energiakvantumokat ad le a sejteknek, amelyek azt anyagcseréjükben hasznosítják. A Tüdő tisztítja a folyadékok útjait. A Vese felé irányítja a vizeletet, a Szív felé a vért, a bőrhez kifelé az izzadságot. A tüdő a külvilággal a kapcsolatot az orron keresztül tartja. Minden, ami az orrba nyílik – a felső légutak, a mandulák, az arcüregek, az orrüreg – a Tüdő irányítása alatt állnak.

Mint látható Kínai Öt Elem rendszerében a Fém eleme a tüdővel és a légzőrendszerrel van kapcsolatban, így a Levegő elemével azonosítható, rokonítható. Milyen ok folytán nevezi Ő Fém elemnek, az legyen az Ő dolga, de a magyar nyelvből kiindulva és tudva az előzőekben már tárgyalt szabályt, el tudunk jutni máshová is, ami majd a későbbiekben nyer magyarázatot (FÉM – FÉNY)! Ezek után lássuk kicsit részletesebben ezt az elemrendszeri felosztást!

Hivatkozás: [http://hu.wikipedia.org/wiki/Öt_elem_\(Kínai\)](http://hu.wikipedia.org/wiki/Öt_elem_(Kínai))

A [távol-keleti filozófia](#) öt eleme tulajdonságok és jellegzetességek megtestesítői. Az öt [asztrológiai](#) jelkép és [taoista](#) elem: [tűz](#), [víz](#), [föld](#), [fém](#), [fa](#).

A távol-keleti gondolkodásmódban az elemek csoportosítása a [jin-jang](#) egyensúlyán alapul, amit leginkább a [feng shui](#) révén ismerhetnek a nyugati társadalmak. Ugyanakkor az egyes elemekhez a [hagyományos kínai gyógyításban](#) különböző szervek, érzelmek és egyéb fizikai jelenségek társulnak (például környezeti hatások), melyek befolyással bírnak az emberi test állapotára. Így az elemek alapján kategóriákra bonthatók az emberi test betegségei, és egy általánosabb, holisztikus gyógyítási rendszer alkalmazását teszik lehetővé.

Az öt elem tana szerint: *Minden mindennel összefügg, ezért a testben is minden összhangban és harmóniában van egymással.*

Ennek az egyensúlynak kifejezésére használják a [jin-jang](#) szimbólumot, a két ellentétes erőnek a kölcsönhatásából ered az életerő, a **csi**.

Építő kölcsönhatások:

- A víz táplálja a növényeket, létrejön a fa.
- A fa táplálja a tüzet.
- A tűz hamujával táplálja a földet.
- A föld rejtje magában az érceket melyekből születik a fém.
- A fémek és ásványi anyagok táplálják a vizet.

Pusztító és szabályozó kölcsönhatások:

- A víz eloltja a tüzet.
- A tűz megolvastja a fémeket.
- A fém elvágja a fát.
- A fa a földből növekszik.
- A föld felszívja a vizet.

Az öt elemhez kapcsolódó jelek, szervek:

Fa Bolygója: Jupiter, Iránya: Kelet, Színe: zöld, Születés, máj, immunrendszer.

Tűz Bolygója: Mars, Iránya: Dél, Színe: piros, ibolya, Növekedés, hormonrendszer.

Föld Bolygója: Szaturnusz, Iránya: Közepont, Színe: sárga, Átalakulás, emésztőrendszer.

Fém Bolygója: Vénusz, Iránya: Nyugat, Színe: fehér, ezüst, Aratás, légzőrendszer.

Víz Bolygója: Merkúr, Iránya: Észak, Színe: fekete, kék, Raktározás, vese, keringési rendszer.

http://www.termeszetgyogy.hu/a_kinai_5.html

Ősi bölcsesség segít a gyógyulásban

Az 5 elemről szóló tanítás alapja a több évezredes kínai, taoista filozófia. A tao szerint az „eredeti ürességből” a 3 tiszta erő 5 hatalmas csillagként vagy fényként az 5 erőt vagy a természet 5 nagy elemét hozta létre. Ezekből ered az egész világegyetem.

A taoizmus az i. e. 604-ben, Honanban született bölcs, Lao Ce: Tao Te King című könyve alapján jött létre. Az 5 csillagkép megfeleltethető az 5 bolygónak, az 5 földi évszaknak, az 5 iránynak, az emberi test 5-5 belső (nemes) illetve üreges szervének, és természetesen az elemeknek.

Elem	Csillagkép	Bolygó	Irány	Évszak	Fő jin és jang szerv
Fa	keleti	Jupiter	kelet	tavas	máj; epehólyag
Tűz	déli	Mars	dél	nyár	szív; vékonybél
Föld	központi	Szaturnusz	központ	nyárutó	gyomor; lép; hasnyálmirigy
Fém	nyugati	Vénusz	nyugat	ősz	tüdő; vastagbél
Víz	északi	Merkúr	észak	tél	vese; hólyag

Látható, hogy az 5 elem vagy 5 változó állapot a 3 tiszta erő által alakult ki az eredeti ürességből. A 3 erő az égi, az emberi és a földi erő, energia vagy alap, itt az emberi mintegy összekötő szerepet játszik az égi és a földi között. Ha ugyanilyen szempontok szerint közelítünk az 5 elemhez, akkor a Fa és a Tűz elem aktív, illetve a Fém és a Víz elem passzív karakterét a közép, vagyis a Föld elem egyensúlyozza ki.

Így jön létre a taoizmusban elengedhetetlen egyensúly, a harmónia az erők és az elemek között. Az elemek nem anyagi természetűek, hanem egyfajta erőt, kozmikus megnyilvánulást, uralkodó elvet vagy törvényszerűségeket jelentenek. A természet 5 eleme vagy még inkább 5 fázisa, 5 mozzanata összefüggésben áll egymással, hatnak gondolati és érzelmi fejlődésünkre, táplálkozásunkra, valamint szerveinkre, egészségünkre. Ebben a gondolati rendszerben az elemek erejének és súlyának kiegyensúlyozottsága, egyenlősége adja az ember egészségét és harmóniáját.

A tápláló és a fékező ciklus

Az 5 elem összefüggéseit, működését ciklusaikban ismerhetjük meg. A kétféle ciklus, a tápláló és a szabályozó, az erők harmóniájára, egyensúlyára való törekvést jeleníti meg, míg ezek fordított működése, a visszaható és fékező ciklus az erők diszharmóniájának és egyensúlyvesztésének megfogalmazása.

A tápláló vagy Anya–Gyermek ciklusban minden fázisból a következő elem keletkezik. A Fa táplálja, élesíti a Tűzet, a Tűz szüli a hamut, a Földet, melyből kinyerhető a Fém, a kőzetek, ezekből pedig források fakadnak, vagy ha a fémeket megolvasztják, azok folyékonyvá válnak, a Víz pedig a Fát öntözi, táplálja.

A szabályozó vagy fékező ciklust más néven Nagyanya–Unoka ciklusnak nevezzük, mert a túl nagy változást szabályozza, tartja egyensúlyban, mint a hagyományőrző nagymama az unokáját. A Fa megeszi a Földet, a Föld felszívja a Vízet, a Víz oltja a Tűzet, a Tűz megolvasztja a Fémet, a Fém kivágja a Fát. Vagyis az egyik elem nem teszi tönkre, nem képes teljesen elpusztítani, csak szabályozza, egyensúlyban tartja a másikat.

<https://sites.google.com/site/balazsrozalia/home/energia-aura-csakra-1/az-elemek>

Teremtő ciklus és a szabályozó ciklus.

A teremtő ciklus által az életerő elemből elembe vándorol. Ezzel erősítve a soron következőt. A gyengeségeket pedig a szabályozó ciklussal tárjuk fel.

A teremtő JANG ciklus

A víz táplálja a növényeket és a fákat

A fa meggyullad és elég a tűzben

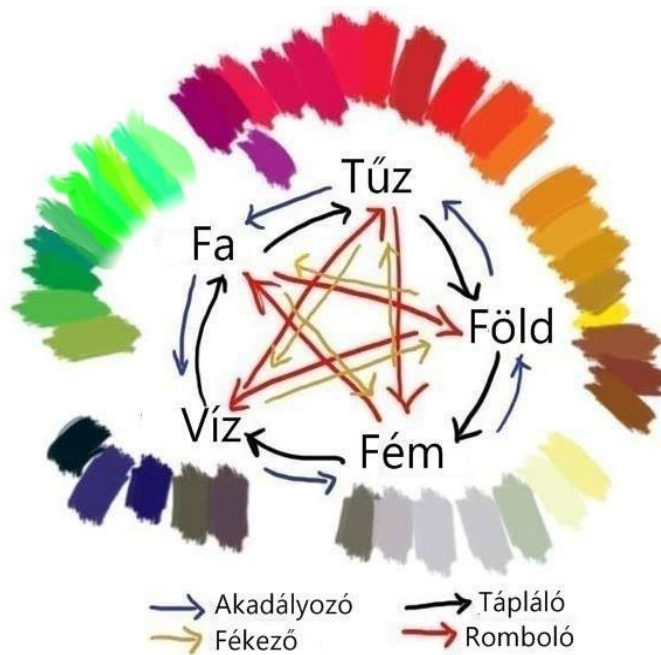
A tűz hamut hagy maga után, ami táplálja a földet

A föld mélye rejti az érceket, fémeket

A fém, a sok ásványi só pedig bejut a vízbe és a körforgás kezdődik előlről.

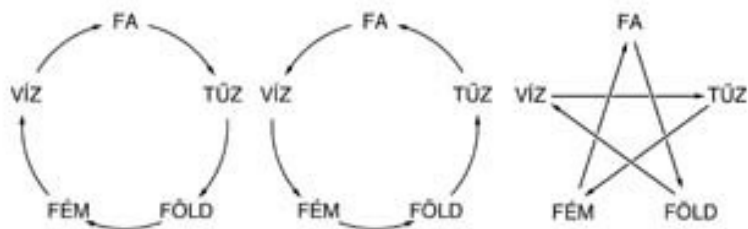
Szabályozó JIN ciklus

Fa – kiszívja a Földből a táplálékot, Föld – elnyeli a vizet, Víz – eloltja a tüzet, **Tűz – megolvasztja fémet** a Fém – legyőzi a fát.

Az öt elem kapcsolatai

Az előzőekben felsorolt öt elem, ahogyan a természetben is mind kölcsönhatásban áll egymással. A közöttük lévő kapcsolat minőségük és mennyiségük alapján háromféle lehet.

1. A tápláló, teremtő ciklus alapján a föld táplálja a fémeket, a fém a vizet, a víz a fát, a fa a tüzet, a tűz pedig a földet. Ebben az esetben az elemek egymásutánosságát követjük az óramutató járásával megegyezően. Ezek minden alkalommal harmonikus kapcsolatot mutatnak.
2. A lassító, korlátozó ciklus az óramutató járásával ellenkező irányba halad. Ezek a helyzetek akkor fordulnak elő, ha a teremtő kör szerinti következő elemből jóval több van, mint az előzőből. Ekkor a ciklus iránya megfordul és az erősebb hatású elem csökkenti az előző elem hatását. Ez is harmonikus kapcsolat, orvoslások céljából bátran használható.
3. Romboló ciklusról akkor beszélünk, ha két elem között egy kimarad a sorból, tehát semmilyen formában nem jelenik meg.
A föld gátak közé szorítja a vizet, víz eloltja a tüzet, a tűz megolvasztja a fémeket, a fém elvágja a fát, a fa elszívja a föld energiáját.
Ezek nem kedvező kapcsolatok, a harmóniát úgy tudjuk megteremteni, hogy a közöttük lévő elemet bármilyen formában megjelentjük létrehozva ezzel a tápláló sorrendet.

Mint az Empedoklészi elemrendszerben láthattuk a Négy Elem (Négy Gyökér) a fix, stabil elemek közé tartozik, s pluszként jelenik meg a Szeretet és a Viszály, amit a Manicheista felosztásban az Életfával (szeretettel) és a Szűzzel (viszályal) tudunk azonosítani. Mivel a Manicheista világmépben csak virtuálisan jelenik meg a Szűz eleme, így az Életfa elemével gyarapodik a Négy Elem rendszere. Ez a minőség kiemelt jelentőséggel bír az elemrendszeri beosztásban, így központi helyzetbe kell kerülnie. Indoklasként utalnék a Huszka József – Istenfa című művére, és vele kapcsolatban a Manicheista elemrendszerben tárgyalt adatokra. Ezzel szemben, mint az a hivatkozásokból látható, nem a Fa eleme foglalja el a központi helyzetet a Kínai Öt Elem rendszerben, hanem a Föld.

Ez már így is hatalmas problémákat okoz, nem beszélve arról, hogy a Föld elemének a helyzete „központ” a Kínai eszmerendszerben, de az ábrákat figyelve Ő a szélén, a többi elemmel azonos szintre helyezi. Amennyiben magyarul gondolkodom és értelmezem a dolgokat, akkor ha azt mondom „központ”, mindig a perifériához képest fontos, kiemelt minőséget kell értenem. Ez nem valósul meg ebben a felosztásban. A hivatkozásokban úgy van feltüntetve a két ciklus, hogy az egyik teremtői Yang ciklus, a másik szabályozói Yin ciklus. Itt a szabályozói Yin ciklusról úgy nyilatkoznak, mint „romboló, pusztító”, „talán szemben álló” folyamat. Az előzményeket figyelembe véve, és tudva (ÉLETFA = ÉLET ELEM = NŐ = YIN), aki ezt a minőséget „rombolónak, pusztítónak” állítja be, hatalmas hibát követ el, **TÉVED!!** A hierarchiákból következően majd látni fogjuk, hogy a Yin minőségben benne fog rejtőzni ez a szerepkör, viszont éppen ennek kell latensnek, virtuálisnak lennie (az élet szempontjából).

Most, hogy végigtárgyaltuk a három különböző elemrendszeri beosztásokat, azt a tapasztalatot leszűrhetjük belőle, hogy a Manicheista és az Empedoklészi elemrendszerek szinkronba, fedésbe hozhatóak, míg a Kínai Öt Elem rendszer kilóg a sorból. Tehát 6 Elemünk van, ami vagy 4/2 -es osztással tárgyalható (Empedoklész), vagy 5+1-es rendszerben (Manicheista). A 6 elem rendszerében 1 elemi szint „virtuális” az élet szempontjából nem juthat uralomra (a hatása azonban érzékelhető, tapasztalható).

Ezek az elemek párba állíthatóak (3 x 2), egymás kiegészítői, s a párok egyenként más – más minőségűek. Ezek a párok: (harmonikus kapcsolat)

	TŰZ -LEVEGŐ
4 ELEM	VÍZ – FÖLD
6 ELEM	ÉLET – <u>SZŰZ</u>

(A Szűz a virtuális elem, ami az élet szempontjából nem jelenik meg, de hat.)

Létezik egy másik besorolás is, amely viszont nem kiegészítő páronként (harmonikus kapcsolatként) tárgyalja a 4 Elemen, hanem egymást kioltó, semlegesítő minőségekként. Ezek a következők: (szemben álló kapcsolat)

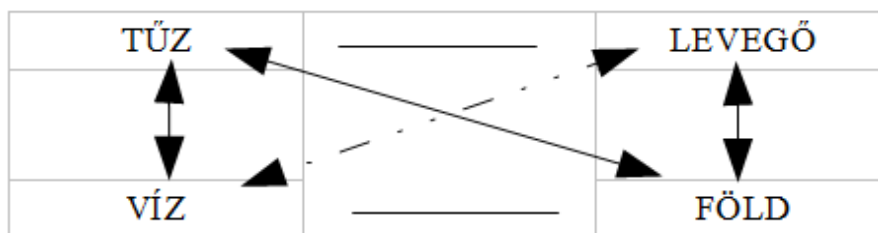
4 ELEM	TŰZ - VÍZ LEVEGŐ - FÖLD
6 ELEM	ÉLET - <u>SZŰZ</u>

Tehát az 5 Elem és a 6 Elem rendszere egybeírva így néz ki:

TŰZ – VÍZ – LEVEGŐ – FÖLD – ÉLET (-SZŰZ).

Előfordul, hogy 1-2 elem más – más neveket kap az egyes beosztásokban, de minőségileg ezekkel dolgozik (például: Az Élet eleme a Kínai Öt Elem rendszerben a Fa nevet viseli, s milyen érdekes ÉLET – FA!). A Kínai rendszer fő hibája az, hogy nem minőségekben gondolkodik, hanem számosságban, darabban (ahogy a tárgyalásánál kiderült)! Ez tipikus alárendelő gondolkodás, szemléletmód. Ebből lett a pentagramma (ötágú csillag), ahol ezeket az elemeket egy körre illeszti, s azonos minőséggel látja el!!

Ez óriási tévesztés, az egész rendszer dinamizmusa, mozgása lecseng, ledermed, szétesik. Ha már eddig eljutottunk, akkor nézzük meg mi a helyzet előbb a 4, majd vele szorosan összefüggő 6 elem rendszerével! A 4 elem rendszere egymást kiegészítő, illetve kioltó párokból áll.

A Zodiákus (állatöv/állapotszerűségek öve/) rendszerében is így találjuk őket. A Tűz elemű hónappal szemben mindig Levegő elem van, s a Vizes hónappal szemben mindig a Föld elem jelentkezik. A Tűz felforrósítja a Levegőt, a Levegő pedig felszítja a Tűzet. A Víz táplálja a Földet, a Föld magába tudja fogadni a Vízet. Ez a harmonikus kapcsolat. Viszont a Tűzet kioltja a Víz is és a Föld is. A Levegő nem tud elegyedni a Vízzel, sem a Földdel. A Tűz elpusztítja a Vízet (elpárolog, légneművé válik), s felperzseli, terméketlenné teszi a Földet. A Levegő felkorbácsolja a vizet (szél), s kiszárítja, terméketlenné teszi a Földet (sivatag). Ez a szemben álló kapcsolat. (A Levegő és Víz elemet szembe lehet ugyan állítani egymással, de a hierarchiák tárgyalásánál majd látni fogjuk, hogy ez az egyik fő problémának a forrása, s alárendelő szempontot eredményez!) Remélem át tudjuk látni ennyiből is, hogy miről van szó.

Lássuk az elemek jelölési módjait.

Hivatkozás: http://hu.wikipedia.org/wiki/Négy_elem

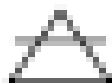
Az elemek görög szimbólumai

TŰZ

VÍZ

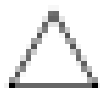

LEVEGŐ

FÖLD

Későbbi szimbólumaik

Tűz

· Föld

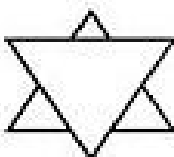
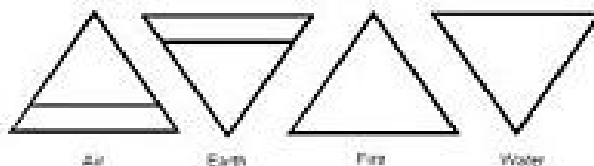
· Levegő

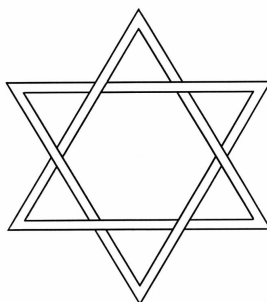
· Víz

(Az elemek görög szimbólumaiból egyértelműen látszik, hogy a két őselem a Tűz és a Víz, a két származék pedig a Levegő és a Föld. A jelölésből az is következik, hogy a Tűz elem származéka a Levegő, a Víz elemé pedig a Föld.)

Ezeknek a jeleknek az egyesített képjele az amit jelenleg Zsidó –, illetve Dávid Csillagnak hívunk:

Unetaneh Tokefot
All That Is

Ez tehát a Négy Elem rendszer, ebbe kell beilleszteni a Hat Elem rendszerét (amennyiben egy képjelben szeretném ábrázolni, szemléltetni). Ha az Életről szeretnénk beszélni, akkor ez az elemi minőség erre a tendenciára nézve (egymást éltető és kioltó) merőlegesen alakul, a lehető legjobban el kell különülnie. Ugyanis a Négy Elem rendszere önmagában zárt, az élet létrehozására nem alkalmas, csak az élet kialakulásának lehetőségét hordozza. Tehát csak az élet lehetőségét hordozza, nem magát az életet! Ahogy Pap Gábor is az előadásában kifejti, a Négy Elem rendszere az Élet kereteit adja, amiben az Élet majd meg tud nyilvánulni, de az Élet ettől teljesen más minőség. Ha ezt a síkban akarjuk ábrázolni, akkor egy erre a tulajdonságokra (Négy Elem) ellentmondó módon, csak merőlegesen lehet ráültetni, s ez a Dávid Csillag közepére helyezett „pont”.

Az ábrázolás megtekinthető: Hexagram a Herakleion (vagy Heraklion) Múzeum Kréta (1700 BCE – minószi csillag).

A hivatkozott oldal: <http://star-of-david.blogspot.hu/search/label/Hexagram>

Ez a „pont” hiányzik a Zsidó-, illetve a Dávid Csillag jelképéből, ami a hiány következtében egy statikus, önmagában zárt, merev világszemlélet alapja lett! Mielőtt tovább mennénk lássunk példákat a történelemből ennek a jelképnek a különböző használatáról:

1. ábra

2. ábra

3. ábra

4. ábra

5. ábra

6. ábra

7. ábra

8. ábra

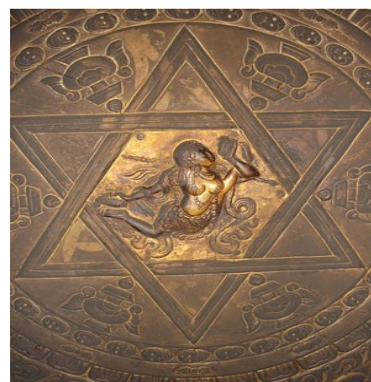
9. ábra

10. ábra

11. ábra

12. ábra

Lássunk információt a képekhez:

1. **ábra:** *Anastasius I, 491-518 CE* Konstantinápoly
2. **ábra:** Félhold és hatágú csillag, zsidó közösség Regensburg, Németország, középkori
3. **ábra:** Offa király érméje Merciaból Kr. u. 757 – ben
4. **ábra:** Jeruzsálemi Óváros, Salamon pecsétje az Oroszlán kapun, a rendőrséggel szemben.
5. **ábra:** Jeruzsálemi Óváros, *Salamon pecsétje West az új kapu*
6. **ábra:** Jeruzsálemi Óváros, *Salamon pecsétje a parkolóban a Rockefeller Múzeum bejáratával szemben.*
7. **ábra:** 7. században BCE - első zsidó csillag, Sidon, a betűk a neve Yehoshua Ben Asayahu.
8. **ábra:** Byzantine Hexagram Oil Lamp from Shlomo Moussaieff collection. (Shlomo Moussaieff kollekción, Bizánci Hatszög az Olaj Lámpán.)
9. **ábra:** Treasure of Nimrud (Nimród kincse), Iraki Nemzeti Múzeum: kiállítási száma: 383.
Hivatkozás: <http://star-of-david.blogspot.hu/2007/02/treasure-of-nimrud.html>
10. **ábra:** Fatimid kalifátus időszakában a XI században, Egyiptomban.
11. **ábra:** Található Srí Lankán, van olyan vélemény, hogy 10.000 éves.
Hivatkozás: <http://star-of-david.blogspot.hu/2007/02/ten-thousand-years-old-yantra.html>
12. **ábra:** Bidhyeshwori templomban van, Swayambhu, Nepál.

A későbbiekben még megnézünk egy – egy képet, de már ezekből a képekből is látható, hogy *szinte* a világ minden területén megtalálható szimbólumról, jelképről van szó és általában külön kiemelve jelződik a közepe is. Mivel a jelkép közepéről beszélünk, így a *középpont* helyzete kiemelt fontosságú. Látható például a 12. ábránál, ahol egy nőalak jelenik meg. A 4 – 5 – 6. ábra Jeruzsálem Óvárosában található. Amennyiben ezt a várost Zsidó központnak fogadom el, az ábrák tanúsága szerint, a Zsidó nép hagyományaiban is így jelenik meg ez a *szimbólum*. Látható, hogy elég sok helyen fellelhető szimbólumról van szó (az internet hemzseg a példáktól), ebből két dolog adódik:

1. álláspont: A világot zsidó szemléletűnek kell(-ene) elfogadnom, amennyiben a *hatszög* Zsidó Jelkép (Dávid Csillag, Dávid Pajzsa, Salamon Pecsétje).
2. álláspont: Olyan egyetemes szimbólumról van szó, amely nem kötődik egyetlen néphez sem, s a tartalmi értéke nagyon fontos, kiemelt jelentőségű.

A kép egy Novahó indiánt ábrázol 1904-ből, a mellkasán egy hatágú csillaggal. Az 1. álláspont alapján azt kellene állítani, hogy ez az ember Zsidó, vagy legalábbis zsidó befolyás alatt van. Az Indián hagyományokat figyelembe véve ez az állítás egyértelműen abszurd, tarthatatlan.

Most lássuk Gerschom Scholem hogyan vélekedik erről a kérdéskörrel. A hivatkozott mű „A kabbala helye az európai szellemtörténetben, Bp. 1995”. A fenti mű 175. oldalán az alábbi szöveg található:

A hatágú csillag. A Zsidó misztika kiváló kutatója, Gerschom Scholem írta a hatágú csillagról: „Mint díszítő elem feltűnik ugyan néha zsidó emlékeken is, de ettől még nem lesz belőle „zsidó jelkép”, s az ókori zsidó jelképeken még díszként is csak ritkán találkozunk vele... A hatszög... jóval később jelenik meg ismét: azon a frízen, amely az ismert Kapernaumi Zsinagógát díszíti (2 – 3. sz.). Ugyanezen a frízen megtalálható a szvasztika is, de azért még senki sem állítaná, hogy az utóbbi zsidó jelkép volna.”

Scholem egyértelműen tagadja, az 1. álláspontot így kizárásos alapon a 2. álláspontot kell elfogadnom igaznak, helyesnek. Hogy nem akárkiről beszélünk, így nézzük meg ki is Ő?

A Jeruzsálemi Héber Egyetemen a zsidó miszticizmus első professzora.

Díjai:

- 1958-ban elnyerte a zsidó tanulmányok Izrael – díját
- 1968 -ban az izraeli Tudományos Akadémia megválasztott elnöke
- 1969-ben megkapta a Yakir Yerushalayim (Jeruzsálemi Város Méltósága) díját
- 1977-ben elnyerte a Bialik – díjat a zsidó gondolkodásról.

(Hivatkozás: en.wikipedia.org/wiki/Gerschom_Scholem)

Mivel a szerző a Kapernaumi Zsinagógára hivatkozott, így nézzük meg egy – két felvételt az említett helyszínről!

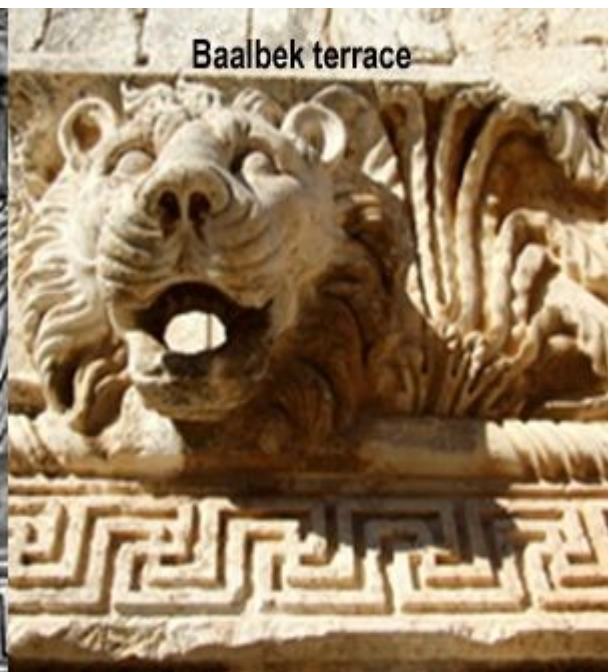
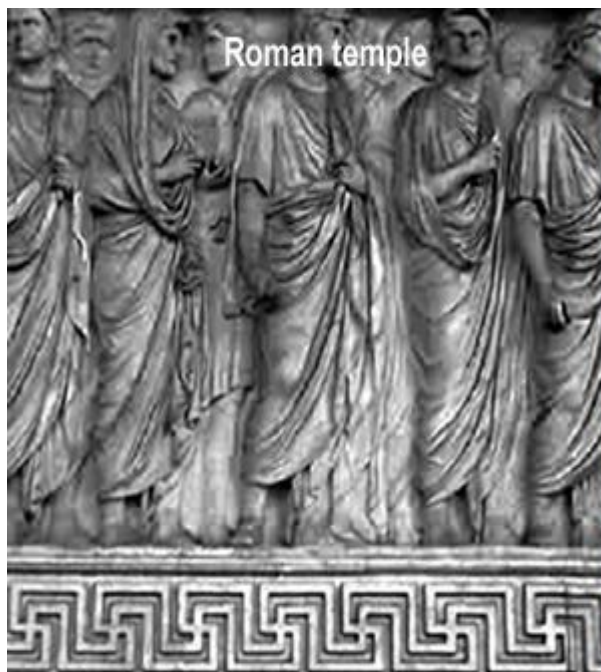
Most egy pár szót a Kapernaumi Zsinagógáról.

A leletek bizonyossága szerint a várost a [Hasmoneus-dinasztia](#) idején hozhatták létre a [Kr. e. 2. században](#), és a [11. században](#) hagyhatták el.

(Hivatkozás: <http://hu.wikipedia.org/wiki/Kafarnaum>)

Tehát maga a zsinagóga épülete sem lehet idősebb, mint Kr. e. a 2. század, de valószínűsíthető, hogy maga a zsinagóga ez az időpont után épülhetett, egyes álláspontok szerint Kr. u. 1 – 2. század. A zsinagóga frízén megjelenik a szvasztika, melyet szintén több kultúrkör használt szívesen jelképnek, vagy egyszerűen díszítő motívumként.

Lássunk erre egy példát:

Mint a képen is látható az első egy római egyházi épület díszítése, míg a második kép a Baalbeki Bacchus templom fríze.

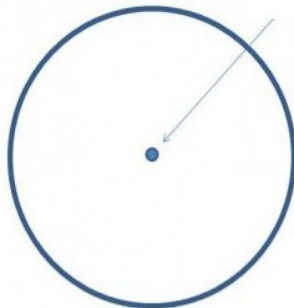
A képek elérhetősége: <http://star-of-david.blogspot.hu/>

Ennyi kitérő után folytassuk az eredeti gondolatmenetet ott, ahol abbahagytuk. Amennyiben a pontot, „középpontot”, Élet – nek nevezem (Életfa – nak), akkor érthetővé válik, miért hiányzik a „Zsidó” jelképrendszerből (Dávid Csillag, Dávid Pajzsa, Salamon Pecsétje), s a JHVH – nál tárgyalt okok miatt kikerült a szimbólumból, de ezzel le is fékezte, a rendszer motorját kiiktatta, kitörölte!

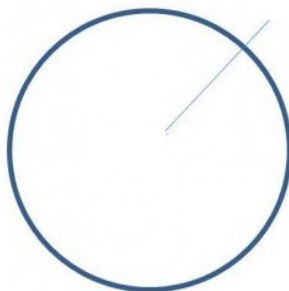
Mivel a Négy Elem rendszerébe beemeltük az Ötödik Elemet (Élet), akkor meg kell jelennie a kiegészítő tulajdonságnak is, ami egyensúlyban tartja a rendszert, jelen esetben ez lesz az ellenpont. (Itt utalnék az előadásokban elhangzott adatokra, mely szerint a Zodiákusról beszélve két tengely, illetve tengelykapcsolat, kiemelt fontosságú. Az egyik az Élet – tengely (ez a Tejút – Életfa vonulata /manicheista elemrendszer/, mely az Ikrék – Nyilas tengely) és erre merőlegesen helyezkedik el a „Halál”- tengely /Halak – Szűz tengely/!)

Mivel kiléptünk ezzel a történettel a síkból a térbe, itt már teljesen kölcsönös hatásnak (hatás – ellenhatás) van kitéve, hogy az egyensúly biztosítva legyen. Ezért lesz a kiegészítő párja az Élet – nek a Szűz (amely, ahogy utaltam már rá, hordozhatja életet, de jelen esetben nem teszi!). Ha szeretném megjeleníteni az ábrán, akkor bajban vagyok, mivel kiléptünk a térbe. Egy térbeli formációt a síkban nagyon nehéz ábrázolni, ezzel a problémával nézünk szembe ennél a jelképnél is (hatágú csillag). Mivel a síkban nem lehet megjeleníteni a „pont” másik oldalát, ezért nevezzük virtuálisan megjelenő elemnek, ami jelen van a rendszerben, de a síkban nem látható. Az előzményeket figyelembe véve az Élet Eleme lesz az, ami a rendszerben láthatóvá válik, s a Szűz Eleme fog latensé válni, azaz háttérbe vonulni. Úgy kell elképzelni ezt a helyzetet, mint egy pénzérmét. Maga a pénzérme a keretrendszer (Négy Elem), s van neki két oldala (fej vagy írás). Egyszerre egy időben nem tudom érzékelni a kettőt, vagy a pénzérme fejrészét látom, vagy az írását. Attól függetlenül, hogy e két minőség közül csak az egyiket tapasztalhatom (egyszerre, egy időben), azért még a másik minőség is rajta van az érmén. Amennyiben kíváncsi vagyok az érme másik oldalára meg kell fordítanom, viszont akkor az előző oldala fog „háttérbe vonulni”.

Mivel a kör magát a teljességet szimbolizálja az Élet Elem jelképeinek válasszuk a kört, ponttal a közepén:

A Szűz Elemének ezzel szemben válasszuk a kört, pont nélkül:

Ha eddig eljutottunk, akkor egy Bibliai történet nagyon sok információval tud szolgálni, s meglepetéseket is tartogat! Ez nem más, mint a BŰNBEESÉS! Itt ÁDÁM – ÉVA – ról van szó, egy helyről, ami az ÉDEN – KERT, s végül a KIŰZETÉS – ról! A könnyebb érthetőség miatt hivatkozom PAP GÁBOR – NOE című előadására, valamint a magyar nyelv szabályaira! ÁDÁM – ÉVA történetével most itt egyelőre nem foglalkozom, de megemlítem az ÁDÁM és az ÉDEN név azonosságát, ami a magyarázat szempontjából lényeges! Mint láthatjuk a két névben az N – M hang felcserélődik, a D viszont változatlan. Az M hang hangkategórián belüli váltótársa az N hangérték (M, N, NY), így lényegét tekintve, nem változik az értelme (gyerek = gyejek). Ahogy az előadásban is elhangzik, az ÁDÁM névben benne van a férfi és a női princípium (Yang – Yin, Isten – Istennő), így a teljességet, a tökéletes egységet szimbolizálja.

ÁDÁM	ÉDEN
áDáM	éDeN
T N	T N
TY NY	TY NY
(aTYa) (aNya)	(aTYa) (aNya)

Így tárgyalva, egy, önmagában poláris (kettes, Yang – Yin), zárt, nem termékeny rendszert ad (SZŰZ). Ahhoz, hogy termékeny legyen (a lehetősége megteremtődjön) külön kell válnia ennek a két teremtői minőségnek, s ez lenne ÉVA teremtése a Bibliai szövegben!

Na most, ha az ÉDEN is önmagában zárt rendszert alkot, akkor ez csak KERT lehet (zárt(nem nyitott/mint például: a mező/), bekerített művelt Föld.)! De KERT önmagában KERET is!

KeRT = KeReT

Ahogy tárgyaltuk ez a Négy Elem rendszere, ami csak az Élet KERETEIT ADJA! Ahhoz, hogy az Élet megjelenjen benne, emlékezzünk vissza rá, teljesen máshogy, erre a tendenciára merőlegesen alakul (úgy is mondhatnánk „kinő belőle”)! A Bibliai történet alapján az Éden – Kertben (zárt rendszerben) jelenik meg Ádám (a másik zárt rendszer), s ebből a minőségből húzza elő Isten egy ÍVEN keresztül Évát (amit, mint borda magyaráznak). Itt is látható, hogy az ÍV és az ÉVA a magyar nyelvet figyelembe véve ugyanaz a szó. Most már az Édenben külön vált a két teremtői minőség (Yang – Yin, Ádám – Éva) és ez a két állapot kölcsönhatásba kerül egymással. Egy idő után a történetben megjelenik a FA, Éva „megkísérti” Ádámot, e „kaland” után megtörténik a KIŰZETÉS. Mivel az Éden – Kert egy önmagában zárt rendszert alkot (zárt, statikus), így ezt a rendszert az életnek el kell hagynia (kert, keretrendszerben nem jelenhet meg)! Amennyiben az Élet az elsődleges nézőpont, akkor az ÉDEN – KERT – et el kell hagyni, de ez nem lehet büntetés (kiűzetés), hanem egy *önként vállalt* feladat. Aki viszont meg akar maradni a Négy Elem zárt rendszerében (Kert – Keret), az statikusan, mereven képezi le a világot (alárendelő), Ő fogja ezt a történetet BŰNTETÉS – ként tárgyalni. Érdekes észrevétel, hogy a magyar hagyomány, ha jól tudom a bűnbeesésig Éden – kertről beszél, viszont a kiűzetés már a PARADICSOM – ból történik, gondolom ezzel is jelezve, hogy minőségileg változott a történetben, a helyszínben valami. Bár vannak olyan nézetek, amelyek egyenlőség jelet tesznek a két kifejezés közé, a két helyszínt azonosnak tételezi fel. Lényegét tekintve a helyszín változatlan maradt, viszont minőségében változott. Ezt fejezheti ki a magyar nyelv az Éden – Kert és a Paradicsom szavakkal. Téves álláspont, ha ezt a két rendszert felcserélem, ugyanis az Éden – Kert a bűnbeesésig tárgyalható, de a kiűzetés már a módosult, minőségileg változott, Paradicsomból történik. A leírtakat csak egy mondatban tudom összegezni:

„AZ ÉLET ÉL, ÉS ÉLNI AKAR”!

Ezek alapján jó lenne végre a Bibliát magyarul, magyar értelemben, magyar gondolkodásmóddal is olvasni, értelmezni! Ehhez a részhez utolsó megjegyzésként emlékezzünk (lapozzunk) vissza, mit írtam, miként értelmeztem a Négy Elem (2 x 4, 8 osztály) és a Hat Elem elemzéseiben, az oktatás fényében, s látjuk (szerintem) a különbséget! Tehát összegezve a Négy Elem rendszere önmagában zárt, statikus, merev (Zsidó, ill. Dávid Csillag), s az életet szorítja ki. A Kínai Öt Elem rendszere pedig, attól függetlenül, hogy számol az Élettel (megjelenik a Fa elem), ugyanúgy statikus, mozdulatlan, mert az élet elemét is bele veszi a Négy Elem rendszerébe, vele bővíti, de minőségi különbséget nem lát benne (pentagramma). Tehát a mozgásából, dinamikusságából kiszakítja, s ezzel semmivel sem különb a Dávid Csillagtól! A Hat Elem rendszere (2 x 3) ezekkel szemben dinamikus, változó, folyamatszerű, egyszóval ÉL (HAT)!

A következő alap, amit meg kell vizsgálnunk: az a **jelképrendszer**. Lassan a végére érünk az alapok érintésével a következő (Háromrétegű Világkép) fejezet tárgyalásához. Az előző részből is már lehet látni, mennyire fontos a jelképek helyes használata, értelmezése (pl.: az 1, mint jelkép /EGY – ség, Isten, stb./)!! Az Egy jelképként való értelmezése viszont nem csak 1 – et jelenthet, mert például az Egység szavunk minimum kettő összetevőjű rendszert feltételez, de lehet több is.

(**Jelkép (főnév)**

1. Egy fogalom megjelenítésére használt alak. Egy tárgy, növény, állat rajza vagy képe, amit egy fogalom megjelenítésére használunk. Erre ránézve a mögötte álló fogalomra gondolunk. Ez a kapcsolat a hagyomány vagy hasonlatosság alapján jön létre, és az adott kultúra része.

Példák: A „fehér galamb csőrében az olajággal” a „béke” jelképe. A „szív” vagy a „vörös rózsza” a „szerelem” jelképe. Az „oroszlán” lehet a „siker, a hatalom” jelképe.

A jelképekről az iskolában tanuljuk meg, hogy melyik mit jelent. A különféle pártoknak megvannak a maguk jelképei. Szinte minden nagyobb közösség választ magának jelképet. Egy-egy város jelképe a címere.

A **szimbólum** görög eredetű szó. A szümbolon (ógörög σύμβολον vagyis syn = össze-, együtt- és ballein = dobni) jelentése *melléállítás, összevetés, egybeesés, ráismerési jel*, és egy jelentéshordozót jelöl. Az, hogy milyen jelentés társul a jelentéshordozóhoz, függ a felhasználási területtől és a kontextustól)

Véleményem szerint a jelkép, illetve a szimbólum egy nem anyagi, nem tárgyasult fogalomkör jelölésére, értelmezésére szolgál. Anyagi, tárgyi szintre hozom le azt, ami nem fogható és nem érzékelhető.

Nézzük például a „sárga”színt, mint jelképet:

- Az örök fény, a felség, a hatalom kifejezője, a közvetítés jelképe emberek és istenek között.
- A világos- vagy aranysárga a hit, a jóság, az intuíció, az intellektus színe. A narancssárgába hajló sárga a Nap, a melegség szimbóluma; az isteni szeretet, a bölcsesség színe; a zöldessárgát viszont a halálhoz, az irigységhez, a hitszegéshez társították.
- A buddhizmusban a lemondás, a vágytalanság, az alázatosság, a szerzetesek színe.
- Kínában a Föld, a középpont színe. Eredetileg császári szín volt - csak annak volt szabad sárga ruhát viselnie, aki a császári családhoz tartozott -, később az előkelőség kifejezője lett.
- A keresztény hagyományban is megjelenik a sárga szín többértékűsége: lehet a szentség, a felfedett igazság kifejezője, ugyanakkor a sötétsárga az eretnenség, az árulás színe.

Itt már előre vetítenénk egy dolgot, mégpedig az Egy és az Egész kapcsolata! A hamis, ill. rosszul értelmezett jelképeknek is van hatásuk. Nem valószínű, hogy egy embernek, népcsoportnak ezek az előnyeire válhatnak (bár a felszínen talán el lehet érni, de pl. az élet szempontjából ezek a jelképek kifejezetten károsak, pusztítóak /gondoljunk itt a Négy Elem rendszerre, mint Keret és a Dávid Csillag kapcsolatára és összefüggésében tárgyalva a Bibliai kiűzetéssel, az Eredendő Bűnnel!!/)! Mint láttuk például a Négy Elem rendszere is hasznos, de nem az Élet szempontjából (belőle épül föl valóban az Élet, de csak a kereteit adja, nem magát az Életet). Aki viszont ezt a rendszert rá szeretné erőszakolni az Életre, az végső soron a pusztításra tör, ki akarja iktatni (vagy szándékosan, vagy nemtörődömségből, nemtudásból!). Ugyanis az Élet folyton változó, dinamikus, szerves, mozgásban, fejlődésben lévő rendszer. A keretrendszer viszont meglehetősen stabil, kiegyensúlyozott, állandó (különben nem is tudna alapot adni az Életnek!). A keretrendszernek ez hibája és erőssége is egyben. Ha nem lenne ennyire stabil, akkor mire egyáltalán megjelenne benne az Élet, már változik is, elpusztítva, ami esetleg kifejlődött, s kezdődhetne minden előről. A stabil, merev, állandósult, zárt rendszerek rendkívül jól tanulmányozhatóak, vizsgálhatóak, elemezhetőek (véleményem szerint, ezért szereti erre helyezni a hangsúlyt az alárendelő szerkezet). Viszont, ahogy ebben a rendszerben az Élet megjelenik (mondjuk valósággal berobban), látszólag felborul, egy másfajta egyensúlyi helyzet áll be, de ez már nagyon összetett, bonyolult helyzetet eredményez (alárendelő nézőpontból tipikusan „homokszem a gépezetben”). Az a rendszer, ami folyton mozog, nem ismétli önmagát, állandóan változik, dinamikus, nagyon nehezen lehet megérteni, magyarázni, elemezni! Lásd például az is – is törvény következményeit, a Képirás jellegzetességeit, sajátosságait.

A jelképekkel ugyanez a helyzet. Ha egy szerves rendszerben készült, az hozta létre (mellérendelő szerkezet), akkor biztos, hogy mozgásban lévő, dinamikus jelkép (pl.: Pap Gábor – A magyar címer elemzése)! Ha ez a jelkép fontos, s az alárendelő szerkezet számára is érték, akkor ő a mozgását kiiktatja, leállítja, hogy meg tudja érteni, a motorját fogja kihagyni, mert különben:

- nem tudja értelmezni
- nem tud vele mit kezdeni (amíg mozog)
- nem képes kiszámítani!

Pl.: Dávid Csillag, Kínai Öt Elem rendszer.

Viszont, ami már mozdulatlan, stabil, nagyon sokat el tud mondani róla, de pont a lényegét hanyagolta el! A későbbiekben ez nagyon fontos lesz, meghatározza az egész Háromrétegű Világképet, annak leképezését (végül is, az is jelképek halmaza!)

Mégpedig azért, mert, hogy tekintek rá, mi alapján vizsgálom: álló, statikus, ill. mozgó, dinamikus rendszer szerint értelmezem. Előljáróban annyit, mind a két olvasat lehetséges, de amíg az egyiknél kapjuk például a „kaszrendszer”, addig a másiknál „körfolyamatot” láthatunk. A dinamikus, mozgó rendszerek vizsgálata azért is nehéz, mert például, ha én minden reggel iszom egy kávét (ez lesz a stabil rendszer), abból nem tudok következtetni arra, mit csinálok előtte és mit fogok utána végezni (folyamatban van, örökké változik, ÉL)! A jelképeket két csoportra oszthatjuk, az egyik lesz az egyéni, a másik a közösségi jelképrendszer. Az előzményekben már utalást kaphattunk a közösségi jelképekre és használatukra, most nézzük inkább a továbbiakban az egyéni jelképrendszert (teljesen nem választható szét, az egyiknek hatása van a másikra)! Mivel a közösségi jelképek kihatnak az egyén viselkedésére, így befolyással vannak rá, most inkább azokat a jelképeket tárgyaljuk, ami egyénenként változik, illetve változhat. (Ne felejtjük el, hogy az egyénnek rá, illetve visszahatása van a közösségre, így az egyéni jelképeknek bizonyos szinten, ha nem is meghatározóan, de hatásuk van a közösségre, a közösségi jelképekre.)

Tegyük fel, hogy egy fiúnak tetszik egy leány, s tisztességes, becsületes társat, kapcsolatot szeretne.

Ezt a leányzót messziről megmutatja (vagy például fényképen) a barátjának, mire az ő reakciója az lesz, hogy „ez a leány egy k...va”.

Ezzel már elültetett egy képet a fiúban. Ezek után tételezzük föl, hogy egy – ugyanazon a napon a fiú látja ezt a leányt egy emberrel kávézni, majd később egy másik férfi autójában, s este egy harmadik személlyel beszélgetni (például a vízparton). Ha ezek az események kimerítik nála teljesen, jelképi szinten a k...va fogalomkörét, attól függetlenül, hogy utána jár, vagy sem, mi is történt, senki le nem mossa a leányról a szemében ezt a jelzöt.

Ténylegesen nem kell megtörténnie annak, amit a fogalom jelképez, mert a rossz, illetve az eltúlzott értelmezése miatt, a szimbólum káros következményekhez vezethet (itt például nem fog létrejönni a kapcsolat). A példánkban pedig lehet, hogy az első férfi csak egy jó barát, a második ember a főnöke, a harmadik személy pedig lehet, mondjuk a testvére. Tehát nem kellene így ítélni felette. Mivel azonban a „bogár el lett ültetve” könnyen belesétálhat az ember egy ilyen „jelkép” téves értelmezésébe.

Jelképi szinten az ember viselete meghatározza a viselkedését. Utolsó példának felhoznám még a színek jelképi használatát, külön kiemelve a Piros, és a Zöld színt. Elvileg a Piros szín az, ami mozgósítana, mozgásba hozna, erre leállunk (közlekedési lámpák). A Zöld szín pedig megnyugtat, átvitt értelemben lelassít, leállít (és éppen arra indulunk el). Tehát akár elfogadjuk, akár nem, mi emberek ilyen jelképek között éljük az életünket, hol jól, hol rosszul értelmezve, a következményekkel együtt. A régi eleink véleményem szerint pontosan tudták, hogy a jelképek keretei között éljük az életünket, ezért nagyon fontos volt számukra a jelképek, szimbólumok értelme, értéke, minősége és ezért találhatunk az emberiség kultúrtörténetében egyetemes jelképrendszereket.

Végezetül egy könyv: RUEDIGER DAHLKE – A betegség, mint szimbólum!

Ebben a könyvben a szerző attól függetlenül, hogy igaz – e, vagy sem, a betegségeket jelképi szintről közelíti meg, onnan magyarázza és ebből von le következtetéseket.

Most elérkeztünk az utolsó, és egyben a **legfontosabb alaphoz**, amit meg kell még említenem, tárgyalni szeretnék, ez pedig a **SZERETET kérdésköre!!**

Itt először megemlíteném BRIAN TRACY – Főnix szeminárium előadását „A teljesítmény lélektana” címmel. Igaz, hogy az előadó nyelve angol, a flektáló nyelvcsaládba tartozik (indoeurópai – semita), tehát alárendelő gondolkodással rendelkezik. Amint viszont írtam, a maga környezetében, értékrendjében Ő (az alárendelő) is tud, képes értéket felmutatni, létrehozni. Sokszor azt a gondolatmenetet, megállapítást amit közöl, tovább lehet vinni, teljesebbé lehet tenni, de ahhoz már mellérendelő észjárás kell. Mint az összes ilyen jellegű írás, észrevétel, el tud jutni egy pontig (ami azért lehet igen magas erkölcsi szint), de onnan tovább lépni már igen nehezen, vagy egyáltalán nem tud. Erre példa Neale Donald Walsch (anyanyelve angol, származása amerikai), akinek a könyvei szerintem valóban értékesek, újszerűek, a megállapításai messzemenően felülmúlják a környezete lehetőségeit (a könyvei Bestsellerek, tényleg egyedi látásmódja van, de csak a saját hazájában, környezetében; a magyar népmesék tartalmai, erkölcsi értékei felülmúlják még az Ő könyveit is). Ő (Walsch) a „Titok” című film (erre majd szükségünk lesz) szereplője, az egyik könyvében eljut ugyan addig, hogy a gondolat – szó – tett hármasság körfolyamatot alkot (amit Ő gondolathajlításnak nevez /megjegyezném, hogy alárendelő gondolkodással már ez is hatalmas teljesítmény/), de ezt az észrevételt már nem tudja tovább vinni, itt megragad, körbejárja a témát, milyen hatalmas dologról van szó!

(Az alárendelő szemléletet figyelembe véve ez már figyelemreméltó teljesítmény, mert nem következik közvetlenül belőle. Ahhoz, hogy észrevegyem körfolyamatról van szó, mellérendelő gondolkodás szükséges. Ennek ellenére a könyv olvasása közben végig azon izgultam, hogy tegye meg a következő /ebből a szempontból következő, szinte szükséges/ lépést, de nem!

Egész végig megmarad a részleteknél, a téma körbejárásánál, s nem jut el a végső, legfontosabb következtetésig. Óriási lépés az Ő nézőpontjából eljutni a körfolyamatig, de magát a mozgást a rendszerben, a középső minőség fogja biztosítani, de ehhez az felismeréshez azonban nem jut el.)

Visszatérve Brian Tracyhez, az Ő előadásban elhangzik (nem is egyszer, s hangsúlyt is fektet rá), hogy az igazi SZERETET – FELTÉTEL NÉLKÜLI!

Igaz, magyar példák ezreit lehetne ez mellé állítani, de azért hozok külföldi forrást, hogy lássuk ott is vannak emberek, akik tudnak és akarnak is tenni az emberiségért (a maguk módján, észjárásukkal; ne nézzük le, ne ítéljük el Őket, csak meg kell nézni, tényleg érték – e, amit fel tudnak mutatni). Másrészt, ha mindenáron kintről (nyugat, illetve kelet) akarjuk behozni az értéket, akkor tudnunk kell, ott is fellelhető, de nem teljes, részleges! Mellesleg az ilyen új gondolatokat megfogalmazó, hirdető emberek a saját környezetükben (alárendelő gondolkodásúak között) valóságos „sztárrá” nőnek ki, annyira meglepő a gondolatvitelük a környezetük számára!

Ezzel szemben, ha ezt az észrevételt Magyar kutató közli, akkor jó esetben felfigyelünk rá, ugyanis ez a gondolat a mellérendelőnek teljesen „természetes” (elvileg), semmi olyan fantasztikusát nem fedezett fel, ami a számunkra ne lenne nyilvánvaló (a mellérendelő gondolkodástól ennél több várható el, mélyebben át kell látni a rendszert). Tehát a Szeretet FELTÉTEL NÉLKÜLI, s az előadó (Brian Tracy) ezt azonnal összekapcsolja (indoklással, bizonyítással együtt) a gyermek nevelésével! Ennek külön örültem amikor megtaláltam, meghallgattam, elolvastam. Igaz, hogy ezt annak a fényében teszi, hogy mikor az ember felnő, a gyermekkori tapasztalatok, érzelmvilág (szeretetlen nő fel, vagy sem, stb) mennyire befolyásolja a felnőtt ember teljesítményét! De akkor is összekötötte, párhuzamba állította!!! Tehát a Szeretet befolyással van a felnőtt ember viselkedésére, teljesítményére, világképére!

Lássunk erre néhány példát az említett előadásból:

„... (Önbecsülés) Önmagunk iránti érzésünk a hajtóerő, a motor. Hatalmas hajtóereje a tudatalattinknak. Az énképünkön belüli hajtóerő, és valójában ettől függ, mi minden történik velünk. Az önbecsülés legjobb meghatározása: mennyire szeretjük önmagunkat. ...”

„... Másodszor: senki mástól nem várhatjuk el, hogy úgy szeressen vagy becsüljön minket, mint mi önmagunkat. Mások felénk irányuló érzéseit is saját önbecsülésünk határozza meg. Ma már minden egyes pszichológiai iskola egyetért abban: az, hogy milyen őszintén szeretjük és fogadjuk el magunkat, mint értéket és hasznos emberi lényt, az hatással van mindenre, ami velünk történik....”

„... Tudjuk azt is, hogy az újszülött gyermeknek óriási igénye van a szeretetre és az érintésre. És mint azt a hatalmas kutatási anyagok bizonyítják: a szeretetet és az érintést egész életünk során igényeljük. ...”

„... Valójában közvetlen kapcsolat van a szeretet minősége és mennyisége, valamint az egészséges személyiségfejlődés között. Minél több feltétel nélküli szeretetet kap a gyermek azokban a fogékony években, annál erősebbek lesznek személyiségének alapjai. ...!

„... A másik negatív szokásminta: a kényszer. ... Amikor a szülő a szeretetét feltételhez köti. ...”

(A kiemeléseket én jelöltem meg.)

Összefoglalva a fent említett művet, igaz, hogy a szerző teljesítmény orientált nézőpontból kezeli, de fontos hangsúlyt fektet a szeretet minőségére és mennyiségére. Ne feledjük, hogy Ő végül is (csúnya szóval élve) managerképző, tehát a rendszeren belüli vezetők képzésében vesz részt.

Ezekkel a megállapításokkal, észrevételekkel el is köszönünk Brian Tracy igen értékes munkájától, nekünk most ennyi is elég a vizsgálat tárgyához (egyébként, akit bővebben érdekel, az interneten magyarul elérhető, letölthető írásos /pdf/, illetve hanganyag /mp3/ formában).

Ezek után nézzük meg, mit lehet tudni még a szeretetről, mint fogalom, érzélem, értékrend. Mivel ez egy eléggé elvont fogalom, mert érezni tudjuk, talán még kinyilvánítani is, de megfogni, meglátni, megízlelni (illetve csak átvitt, elvont értelemben tudjuk pl.: megízleltem a szerelmet) nem tudjuk, így csak körül írni lehet. A körül írásnak azt a módját választom (mert szemléletes, látványos), hogy két oszlopba rendezem: mi a szeretet, és mi nem az. Amit én annak tulajdonítok a „+” mező alá írom, ami meg nem azt a „-” jel alá. Semmiféleképpen nem minőségi értéként határoznám meg ezt a két jelet, csak a két oldal megkülönböztetésére használnám (bár fel lehet ruházni „jó”, illetve „rossz” jelzőkkel, de ebben az esetben nem tartom szerencsésnek).

(Amúgy is tárgyaltuk már a Jó és a Rossz fogalmát, amit a *cél* tudatában lehet, illetve kell(-ene) értelmezni, mi az ami eljuttat a célhoz, s mi az ami eltávolít tőle! Ilyen értelemben lehet így is értelmezni, de nem a két szó hétköznapi, pejoratív értelmében /például, ha harcot indítok a Rossz ellen, az Jó!/. A Rossz ellen csak úgy lehet küzdeni, hogy nem teszem meg, tehát harccal semmi esetre sem. Aki azt hiszi, hogy a BÉKÉT HÁBORÚVAL KI LEHET VÍVNI, AZ HATALMASAT TÉVED!!)

Akkor nézzük a csoportosítást! A felsorolás közel sem lesz teljes, csak jelzés szintű, bárki folytathatja a megadott minta alapján.

SZERETET FELTÉTEL NÉLKÜLI!!

+	-
1. odaadó	1. nem kritizál
2. felemelő	2. nem követel
3. megbocsájtó	3. nem kényszerít
4. egybetartó (teljességre törekszik)	4. nem különböztet meg (kizárólagosan)
5. magasztos	5. nem elkülönítő
6. kinyilvánító	6. nem személyfüggő (nem személyesít)
7. igaz (igazságos)	7. nem kirekesztő
8. értékelő (értékeli a másikat is, benne értéket lát, illetve ad neki)	8. nem aláz meg senkit
9. megértő	9. nem kétszínű
10. értéktartó	10. nem elzárkózó
11. tiszteletet ad	11.
12. pártatlan	12.
13.	13.

Ezek alapján is lehet látni, körülbelül miről is van szó. A feltétel nélküli szeretet NEM az, amikor az ember úgy fogalmaz, hogy „szeretlek, ha ...” (és ide bármit írhatnék)! Tehát az igazi SZERETET NEM KÖT KI FELTÉTELEKET! Sajnos nagyon eltávolodtunk (mind egyénileg, emberileg és társadalmilag) ezektől az értékrendektől, messze nem érvényesülnek a legalapvetőbb meghatározásai a SZERETET – nek!

NEM ÚJJAL KELLENE MUTOGATNUNK A MÁSIKRA, HANEM MINT NEMZET, S MINT EMBER MEGTENNI!!

Mivel saját nemzetében, saját értékrendjében, s mint NYILAS nemzet, a mellérendelő gondolkodás talán utolsó védbástyája a Magyar, Pap Gábor szavait tudom csak idézni:

„HA MI MAGYAROK NEM TESSZÜK MEG, AMIT MEG KELL TENNÜNK, HELYETTÜNK SENKI NEM FOGJA MEGTENNI!!”

Azt már többen állították, hogy a Világ a Magyarok által fog megváltozni, a Világ sorsa a Magyaroktól függ. Lehet, hogy ez a mondat kissé nacionalista színezetű, „magyarkodó”, de lássuk például PIÓ ATYA jóslatát:

„Pió atya Magyarországról szóló prófécija: **“Magyarország egy olyan kalitka, amelyből egyszer még egy gyönyörű madár fog kirepülni. Sok szenvedés vár még rájuk, de egész Európában páratlan dicsőségben lesz részük. Irigylem a magyarokat, mert általuk nagy boldogság árad majd az emberiségre. Kevés nemzetnek van olyan nagyhatalmú őrangyala, mint a magyaroknak, és bizony helyes lenne erősebben kérniük hathatós oltalmát országukra!”** „

(Hivatkozás: pl.:

<http://farkasretiplebania.hu/content/miért-pont-gábriel-arkangyal-20140324-cseú17>)

Az előzményeket látva (amit eddig tárgyaltunk) azért kezd ez a vonal kirajzolódni, de mit sem ér, ha nem tesszük meg azt, ami elvárható (és ezt a kincset, amivel a magyarság rendelkezik eltékozoljuk, s beletagozódunk a „nyugati eszmevilágba”, ami alárendelő, s az életnek csak a keretét tudja biztosítani jobb esetben is!!) (pl.: Pap Gábor – „Mi dolgunk a világban” című előadása)

Ezért bizonyos szinteken (mivel a helyzet annyira eltávolodott a követendő példától), sajnos az ember nem tud teljes mértékben eleget tenni a Szeretet követelményeinek (pl.: A TYÚKOK közé nem engedhetek RÓKÁT!). Valamilyen módon el kell választanom egymástól a kétfajta értékrendet! A határokat ki kell jelölni, meg kell húzni! Ez látszólag ellentmond a Szeretet – nek (nem elkülönítő!), ezért súlyosítani ennél jobban NEM LEHET a helyzetet (viszont a mai jelenlegi állapotokban ez a lépés nem kerülhető meg)! Felhoznám az ARANYBULLA rendelkezéseit, hogy egy egyensúlyi helyzet látszólagos felborulását hogyan korrigálta, és miként állította vissza az egyensúlyt (lehetne mit tanulni!). Az alsóbb néprétegektől megvonta a nemzetet érintő szavazati jogot (nemesi kiváltság lett), DE AZONNAL RÖGZÍTETTE A JOGOK ÉS KÖTELESSÉGEK EGYENSÚLYÁT (magyarul, akinek több lett a joga, ennek arányában nőtt a kötelessége is és fordítva; akinek kevesebb lett a joga, ezzel arányosan csökkent a kötelessége is!!)!

Ezt szem előtt tartva, amikor a határokat meg kell húzni, ki kell jelölni (mellesleg ennek a meglépése már nagyon – nagyon időszerű, nem lehet sokáig várni vele, „baromfi mentes lesz a tyúkudvar?!), ez NEM történhet össze – vissza, kényünk kedvére! Mivel a határok meghúzásával sértem a szeretet törvényét, így ezt kompenzálnom kell, ki kell egyenlítenem! Ezért ez a lépés NEM történhet a másik rovására (például: nem vehetem el azt, ami jogosan az Övé), NEM kritizálhatom, NEM ítélezhetem felette, NEM kényszeríthetem (pl.: jobb belátásra), NEM alázhatom meg (a VALÓS értékét el kell ismernem, tisztelnem kell), NEM gyűlölkönnöm!

/Magyarország mostani helyzetét tekintve, és tudva (például: hogy viszonylag sok Zsidó nemzetiségű betelepülés történik az ország területére), az előbbieket szem előtt tartva hatalmat nem kaphat. Nem rendelkezik azzal az értékrenddel, amivel a magyar (Nyilas nemzet), ezért neki ehhez előbb fel kell nőnie, mielőtt bármilyen hatalommal, vagy a hatalom egy részével rendelkezne. Ellenkező esetben súlyosan torzítja a rendszert!/

A rókát is csak a tyúkudvarban kergetem (semmi keresni valója ott!), a kerítésen kívül szabadon, a saját törvényei szerint élhet! (Ezt rávetítve az előző gondolatra a „tyúkudvar” Magyarország, s ha ragaszkodom a „Zsidóhoz”, akkor a „kerítésen kívül” például értem a jelenlegi Izraelt.) Amennyiben a határok kijelölésével ezeket a rendező elveket BE TUDOM TARTANI, biztosítani tudom, akkor véleményem szerint a lehetőségekhez képest helyreállítottam az egyensúlyi helyzetet a látszólagos kibillenésből, nem sértettem meg jóvátétel nélkül a SZERETET – nek a követelmény rendszerét! Láthatjuk ebből, ha „korlátozom” is a szeretet törvényét, azt nagyon – nagyon körültekintően, mérlegelve, az igazságot – igazságosságot betartva tehetem csak meg.

Ha egy embernek (kultúrkörnek, társadalomnak, hagyománynak) „iszonyatosan” romboló a világnézete, jogomban áll eltávolodni tőle (a határokat kijelölni), de nem törhetek az életére, nem pusztíthatom el, a határainon kívül szabadon élhet, cselekedhet, de az értékeimet nem csak JOGOM, hanem KÖTELESSÉGEM is megvédeni!! A szeretettel mindig nagyon körültekintően kell gazdálkodni, minden esetben figyelembe kell venni, mert nincsenek élesen elkülönülő határai, sokszor csak egy vékonyka hajszálon múlik, hogy aszerint élek, vagy nagy ívben átlépek a szabályrendszerét, és ellene cselekszem (pl.: a Békéért Háborút vívni!)? Előljáróban ennyit szeretnék a SZERETET – ről, a későbbiekben úgyis lesz szó róla. Most, miután tárgyaltuk a következő részhez szükséges alapokat, térjünk rá a Háromrétegű Világkép, illetve a Szentháromság tárgyalására! Amennyiben jól raktuk le az alapokat és azt a jó helyükön, és összefüggésében tárgyaltuk, akkor minden nehézség nélkül tudunk rá építkezni, meg fogja tudni tartani!

Megjegyzésként, ennek a Bevezetőnek szánt rész utószavaként még annyit tudok mondani, hogy sokkal – sokkal bővebben ki lehet fejteni ezeket a témákat, témaköröket, részletesen körbejárni miről is van szó, több nézőpontból megközelíteni, meg –, és átvilágítani, de nem szeretném tovább szaporítani a szót! Így is elég hosszúra sikerült, de ezek az alapok, fogalmak, értékrendek, erkölcsi magatartás nélkül NEM, illetve NEHEZEN lehet(ne) megérteni az elénk táruló rendszer sajátosságát, gondolatmenetét, eszmeiségét!

HIERARCHIÁK

SZENTHÁROMSÁG HÁROMRÉTEGŰ VILÁGKÉP!

Először is bevezetem a témát, körüljárjuk miről is van szó. Utána egyenként vesszük sorba a körülbelül 30 hierarchiát (néha, ha könnyebb úgy megérteni többet együtt tárgyalva), majd a végén összesítve, **EGY** – ben látva, s különböző nézőpontokból összegezve, vizsgálva, levonva a lehetséges tanulságokat, következményeket. Előre közlöm, hogy a tárgyalt kb. 30 hierarchia NEM a teljes rendszert adja, de a végső következtetések levonásához elegendő információt fog tartalmazni, széles látókörrel rendelkezik. Igyekszem olyan rendben tárgyalni a különböző oszlopokat (hierarchiákat), amennyiben kapcsolat van közöttük, úgy azokat egymás után veszem sorba.

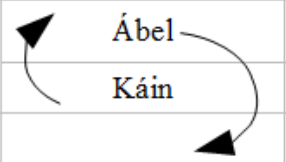
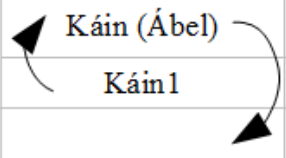
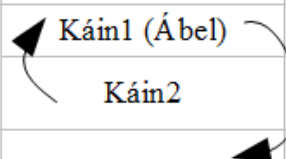
Valamikor olvastam (vagy hallottam) azt az érvelést bizonyos körökből, hogy a „Szentháromság” rendszere a nem fizikai síkon (síkokon) megvan, mint létező, rendező elv. Viszont, a mi fizikai, anyagi síkunkra nem jellemző már, nincs jelen. Mivel akkor keveset tudtam az egészről (ugyanúgy, mint másnak, nekem sem magyarázták el miről van szó, csak kijelentettek dolgokat és elvárták, hogy indoklás nélkül elfogadjam /Pl.: EGYHÁZ/), s láttam a világ helyzetét, ez teljesen elfogadható érvnek tűnt. **AKKOR!!**

Ahogy elkezdtem utánajárni egyes dolgoknak, egyre – másra új, s újabb igazságok kerültek felszínre, a látóterembe. Az igazi áttörést ebben a vonatkozásban Végvári József előadása jelentette (V.J. - Emeljük fel szavunk...). Ő ebben az előadásban (mivel elsősorban nyelvész) a nyelvszerkezet alapján vizsgálódva, elkezdett hármasságba rendezni bizonyos témákat (a flektáló nyelvcsalád hármas nyelvi szerkezetéből indult ki /hím-, nő-, semleges – nem!/). Táblázat formájában tárgyalta, amit én is átvettem tőle az egyszerűbb áttekintés végett! Amit változtattam rajta, hogy Ő vízszintesen tárgyalta a hármas rendszert, Én pedig 90° - kal elforgatva hierarchiában, függőleges oszlopokban tárgyalom majd. Az előadás megtekintése után a kiinduló állásfoglalás tarthatatlanná vált a számomra, egy szerves, élő kultúrával rendelkező nép igenis fizikai síkon is a Hármasság keretein belül szervezi és éli az életét!!

EZ EGY OLYAN ÖNSZERVEZŐ ERŐ, MELY NÉLKÜL AZ EMBER CSAK „LEÉPÜLNI” TUD (lásd a „bevezető”- ben tárgyaltakat /Négy Elem; Hat Elem/).

Ez azaz erő, amely új, s újabb csúcok, lehetőségek felé tereli az embert és a kor kultúráját. Emlékezzünk a Magyar Népmesék tanulságára (KOSZECS SÁNDOR)! Általában a „Kiskondás” -ből lesz a mese végére az új király (van, amikor a királyfiból), s az Ő királyságának a fénye, nagysága az előző rendszer fölé emelkedik! Az előző (öreg) király által elért szint megtartása nem egy nagy feladat, bár jelen korunkban már ez is értékelhető lenne (inkább alatta van az új rendszer a réginek, mind értékben, mind erkölcsben!).

AZ IGAZI KIHÍVÁST A FÖLÉ EMELKEDÉS JELENTI, AZ AZ IGAZI CÉL, AMI A MESÉKBEN ÁLTALÁBAN MEG IS TÖRTÉNIK. Ez az igazán emberhez méltó cselekedet mind emberileg, mind erkölcsileg (egy újat, jobbat, szebbet, tökéletesebbet létrehozni!), s melleleg ehhez a Szeretet hatalma kell, úgy elérni, hogy nem sértem meg a Szeretet Törvényét!! Ha az emberiség nem ezt az utat követi, akkor a rosszabb helyzetben lévő emberek még rosszabb, egyre kilátástalanabb helyzetbe kerülnek, s így a jobb helyzetben lévő emberek életkörülményei is romlanak! Az előzményekre visszautalva, már szinte hozzá sem kell tennem, ez az alárendelő gondolkodással hozható összefüggésbe (Káin – Ábel, Romulus – Remus)!

1.		<u>összesítve</u>	Ábel_ Káin Káin1	<u>Itt az alapszint</u> (Ennyit esett az élet szintje /életszínvonal/)
2.			Káin2_ Káin3	<u>A jelenlegi szint</u>
3.				
			Ebből is látszik, hogy egy egyirányú, lefelé húzó erő mozgatja!!	

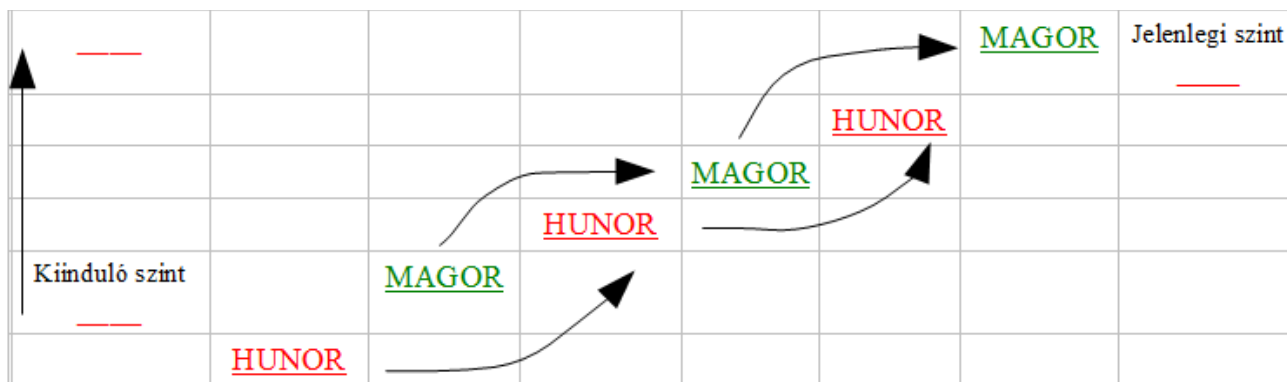
KÁIN neve alá azért írtam újra Káint, mert ÁBEL ezt nem tenné meg, de ha nem tartja magát (főleg erkölcsileg), akkor el „Káinosodhat”! Ez a leépülési folyamat többféle lehet:

1. KÁIN vezető szerepre tör, s kiiktatja a felette lévő(-ket) (BIBLIA). Ezzel Ő kerül felülre, s így az alatta lévőnek Ő lesz az ÁBEL. Így a tőle is rosszabb Káin1 Őt fogja kiiktatni a rendszerből! (Pl.: a királyfi, ill. az arisztokráciából egy csoport úgy válik vezetővé /királlyá/, hogy megöli a királyt. Mondjuk a Római Birodalomban az egyik császárt megöli a hadvezére, s miután így császárrá vált, Ő ellen pedig a fia lép fel, hogy magához ragadja a hatalmat. Végül is ugyanez játszódik le a Görög Mitológiában, mikor is Uránusz ellen Kronosz lép fel /megcsönkítva és legyőzve magához ragadja a hatalmat/ s Ő ellene pedig Zeusz „diadalmaskodik” hasonló módszerekkel!) Ez egyre gyorsuló, lefelé húzó spirált fog eredményezni.
2. Az alsó szint egyre rosszabb helyzetbe kerül, s ezért már nem tudja biztosítani a felette lévők helyzetét (mivel a „vezető” réteg az alatta lévőkből él /elvileg/!).
3. Miután KÁIN magához ragadta a hatalmat, a felette lévő rész kiiktatásával, megkezdzi az alatta lévő réteg(-ek) módszeres tisztogatását, mielőtt onnan előbukkanva egy másik KAIN (Káin1) Őt iktatná ki! (Népirtások, tömeggyilkosságok, s hogy neveket is említsek: Sztálin, Mao Ce – Tung, Hitler, de lehetne folytatni a sort.)

Lehet látni, hogy ez a folyamat NEM KÖVETHETŐ, s hová vezet, mi a végeredménye!

Nézzük a másik utat, amit ha követünk, azzal hova jutunk! Ha az ember ezt az alternatívát követi, akkor az előnyösebb helyzetben lévőknek fel kell tudniuk emelni a rosszabb helyzetben lévőket (akár saját maguk fölé is!!). Így a saját életkörülményeiket is javítják, ugyanis idővel Őket fogják a fölöttük lévők előnyösebb helyzetbe juttatni (HUNOR – MAGOR!!). Itt viszont már mind a két résztvevő féltől ugyanolyan áldozat meghozatala egyértelműen szükséges és elvárható, teljes egymásra utaltságot feltételez, kölcsönösségen alapul. Ebből a rendszerből „kiszállni”, megszakítani a folyamatot elvileg nem lehet, ugyanis ha ez megtörténik alapból az előzőekben tárgyalt rendszer fog életbe lépni! Csak a rend kedvéért könnyű belátni, ehhez mellérendelő gondolkodás, életvitel kell.

Ábrázolva pedig így néz ki:

Ebből is látszik, egymást kiegészítő, körfolyamat hajtja, tartja mozgásban.

Idézném Jézus szavait: „UTOLSÓKBÓL LESZNEK AZ ELSŐK!”.

Nem nehéz belátni, hogy rombolni, pusztítani sokkal könnyebb, mint építeni! Ezért van az, hogy a „KÁIN – ÁBEL” rendszerét meg tudjuk tapasztalni akár egy ember életén belül is (lásd. pl.: Sztálin), de a „HUNOR – MAGOR” rendszert már nem (ill.: nem valószínű, több idő kell hozzá). Ezért, ha akár HUNOR, ill. akár MAGOR esik ki a szerepéből, a könnyebben átlátható rendszer átveszi a vezető szerepet (viszont ezzel együtt az erkölcsi romlás is bekövetkezik). Innen az egész rendszert a rendes kerékvágásba (HUNOR – MAGOR) visszaemelni nehéz, de meg kell próbálni, igyekezni kell megtenni, mert ez az egy út járható!! Más szavakkal élve: a HUNOR – MAGOR típusú életmód, életvitel egy önmagában pulzáló, lüktető (élő!) szerves rendszert alkot!

Folytassuk tovább a Szeretet témájával, visszatérve, mint átkötő egység az előző részből. Az Élet, ahogy már kibontottuk egy szerves egységet alkot, aminek az ellenpontja a Szűz, ami a rendszerben, mint virtuális elem jelenik meg, de hatása tapasztalható, érzékelhető, nem elhanyagolható! Így a SZERETET – nek is kell lennie egy ellenpontjának, ami stabilizálja, egyensúlyban tartja a rendszert. Véleményem szerint ez az erő, ellenpont, pedig a FÉLELEM! (Emlékezzünk vissza az Empedoklészi elemrendszer beosztására, ahol a Szeretettel szemben a Viszály található, mely a leírásokból egyértelműen a Félelem egyik megnyilvánulása!) Itt beszélnünk kell már a FÉLELEM – ről, mint FÉL – ELEM!! (Az EGY – nek a Fele!) Tehát, ha a Szeretetenek az ellenpontja a Félelem, akkor valamilyen ponton a Szeretetet is meg kellene fogalmazni Elemi szinten, hogy lássuk, az Élet (-Fa) és a Szűz (-Halál) tengely elemi kapcsolatát! Ha valóban jó az észrevétel, a gondolatmenet helyes, akkor ezt nehézségek nélkül meg fogjuk tudni tenni. Amennyiben a Szeretetet Elemi szinten szeretném meghatározni, akkor ezt a magyar nyelv segítségével könnyedén meg tudom tenni, méghozzá a SZERELEM (SZER – ELEM) szavunkkal. Kétség sem férhet hozzá, mind a kettő szóval ugyanazt a minőséget határozom meg, közöttük semmilyen lényegi különbség nincs! Még a Biblia Újszövetségi részében Isten is így nyilatkozik Jézusról:

KÁROLI – BIBLIA: A Máté írása szerint való Szent evangyéliom 17/5

„Mikor Ő még beszél vala, ímé, fényes felhő borítá be Őket; és ímé szózat lón a felhőből, mondván:

Ez az Én szerelmes Fiam, a kiben gyönyörködöm: Őt hallgassátok.

Mát. 3,17.”!!

Ha Elemi szinten szeretném megfogalmazni a 3. elemi párt, akkor ezek után ezt a SZER – ELEM és a FÉL – ELEM szavakkal fejezném ki. Azt már tárgyaltuk, hogy e két elemi minőség közül melyik lesz a „Valódi”, s melyik a „Latens” azaz a virtuális, nem látható, de érzékelhető, tapasztalható. Lényegében ez a két hatalmas erő az, ami hajtja, egyensúlyban tartja ezt a rendszert (az, hogy nagyon – nagy energiákról van szó, nem lehet kétséges, se ha szerelemről, se ha a félelemről beszélek). Sajnos, ha egyensúlyi helyzetet tárgyalok, akkor azt kell mondanom, hogy mivel ez a két erő párban van, és egymást kiegészíti, így ha az egyik oldal nő, erősödik, ugyanilyen mértékben kell változnia a másik oldalnak is. Mivel az Élet elemét tekintem valódinak, és a Félelem minőségét virtuálisnak, azaz latensnek, így elsősorban SZER – ELEM nézőpontjából tárgyalom a történetet (megemlítve a másik lehetőséget is). Amennyiben szerelemben élek, elvileg nem lehetek félelemben (egyszerre, egy időben). Az egyik minőség kioltja, mérsékli a másik oldalt, s átlényegíti. A szeretet ereje képes legyőzni bármekkora félelmet, de ne becsüljük alá a félelem erejét. Amíg az ember nem tud a szerelem minőségében élni, maga a félelem „hasznos útítárs”, képes megóvni az életet. Viszont egy bizonyos szint után ugyanez a minősége már komoly visszatartó, visszahúzó erőként jelentkezik, ami megakadályozza, hogy az ember tovább emelkedjen.

Példák: Ha én félek a magasságtól, akkor vissza fog tartani, hogy olyan helyre menjek, ahol problémáim adódhatnak.

Ha én félek a kutyától, nem fogok kutyát nevelni, nehogy problémám adódjon belőle.

Nem folytatom a példák sorát, de a lényeg, hogy bármilyen mértékben változik a két oldal az élet szempontjából az Élet elemének, a Szeretetnek kell előtérben lennie. Visszaülva a kutyás példára az is igaz, nem fogom megtapasztalni abban az esetben azt a szeretetet, ragaszkodást, hűséget, amit ez a háziállat tud nyújtani az ember számára.

Ahhoz, hogy ezt a rendszert átlássuk, a vizsgálódás körébe be kell vonnunk a dinamikus egyensúlyi helyzet fogalmát. A dinamikus egyensúlyi helyzet, mértani arány viszonyban mérlegel, nem számtaniban. Ez azt jelenti, hogy a két oldal aránya nem változik, de a kettőjük különbsége hatványozottan növekszik. Példának említeném az erőkarra épülő piaci mérleget, ahol a mérleg egyik felére tehetünk 1 kg almát (ez lesz a „valódi érték”), viszont az erőkar miatt a másik oldalra csak mondjuk 20 dkg súlyt kell helyezni (ez a „latens érték”), hogy az egyensúly létrejöhön, beálljon. Jelen esetben a két oldal különbsége 80 dkg, s ha a mérleget ugyanebben a helyzetben hagyjuk és 2 kg almát szeretnénk lemérni, akkor ezt már 40 dkg súly ellensúlyozza. A különbség most már 1,60 kg. Látható, hogy arányaiban ugyanúgy nőtt mind a két oldal, viszont a mértani arány következtében, a dinamikus egyensúlyi helyzetben, a kettőjük közötti különbség nagyobb lett, de az arány és az egyensúly megmaradt.

Ezekből látható, amennyiben mértani arányt tárgyalok, az egyensúlyi helyzet ugyanúgy fennáll, de a két minőség közötti érték ugyanilyen arányban nő, valósággal „szétnyílik a rendszer”! Magát a rendszert az Élet elemére alapozva, ezt kell tekintenünk nagyobb, meghatározóbb jelentőségűnek, a másik „rovására”. Ezt jobban megérteni csak a későbbiekben, a hierarchiák tárgyalásánál fogjuk. Most még nincs elég információ a birtokunkban, hogy jobban, behatóbban foglalkozzunk vele.

(Lássuk mi a különbség a statikus és dinamikus egyensúlyi helyzetek között! A statikus egyensúlyi helyzet a számtani arány viszonylatában változik, míg a dinamikus egyensúlyi helyzet a mértani arányt követi.) Ahhoz, hogy lássuk a különbséget a két viszony tekintetében, táblázat formájában nézzük meg.

STATIKUS EGYENSÚLYI HELYZET

(számtani arány)

6	9	12	15
4	6	8	10
2	3	4	5

DINAMIKUS EGYENSÚLYI HELYZET

(mértani arány)

8	27	64	125
4	9	16	25
2	3	4	5

/Azért jelöltem alul a kisebb számot, mert itt maga a számosság kizárólag értéket és nem minőséget jelent. Ebben az értelemben most a nagyobb szám nagyobb értékkel rendelkezik, így neki kell a felső szinten jelentkeznie./

A két táblázatnál a középső szintről kiindulva a két szélső helyzet az arány tekintetében ugyanolyan messze helyezkedik el. A statikus egyensúlyi helyzetnél a számtani arány következtében egyenlő távolságra fekszenek a különböző szintek, középről kiindulva elvileg nincs különbség a két szélső helyzet között. Ezzel szemben, mint látható a dinamikus egyensúlyi helyzetnél a mértani arány miatt szétnyílnak a szintek, középről kiindulva arány tekintetében ugyanolyan messze van itt is a két szélső szint, viszont érték tekintetében közelebb áll az alsó szinthez, mint a felsőhöz. Ebből kifolyólag a dinamikus egyensúlyi helyzet egy mozgó, állandóan változó egyensúlyi helyzetet hoz létre, szemben a statikus egyensúlyi helyzettel, ahol maga az egyensúly statikus, kiegyenlített. Mivel maga az ÉLET ELEMÉ egy dinamikusán változó, folyamatosan mozgásban lévő rendszert alkot, így a továbbiakban a dinamikus egyensúlyi helyzetet kell szem előtt tartani, ami úgyszintén állandóan változó, mozgó egyensúlyi helyzet.

Amennyiben középről vizsgálom a rendszert, és a SZERETETET a felső szintre helyezem, akkor alulra kell tennem a FÉLELMET /csak érthetőség miatt használom ezt a példát, a hierarchiában máshol lesz található ez a két minőség/. Látható a dinamikus egyensúlyi helyzetnél, hogy amennyiben nő a felső szint értéke, ugyanolyan arányban nő az alsó szint értéke is, de a kettőjük közötti érték látványosan széthúzódik.

Az egyelőre belátható, ha valaki a szeretet nevében cselekszik, a szeretet alapján éli az életét, azt nem, illetve nagyon nehéz félelembe hozni, tartani, befolyásolni. Ő tudja mit, miért, mikor, hogyan tesz, cselekszik; át tudja látni a tetteinek a következményeit. Gondoljunk például Teréz Anyára. Én nem tudok róla, hogy ki lehetett volna billenteni, meg lehetett-e ingatni a hitében!

Ezzel ellentétben aki Félelemben él, azt könnyű befolyásolni, megingatni (a hitében), a Szeretetet kifejezni, megélni is nehezen tudja, észrevenni sem képes oly módon, ahogy egy normális, kiegyensúlyozott ember. A Félelemben tartott ember manipulálható, irányítható, részben, illetve teljesen elvesztette a szabad cselekvőképességét, „drótokon lehet rángatni ide – oda”! (Amennyiben a mai helyzeteket, állapotokat nézem, látni, hogy az emberiséget különböző érdekcsoportok Félelemben tartják /média, banki érdekeltségek, stb./, s az előzőeket figyelembe véve lehet, hogy pont ez a cél, amit én nagyon sajnálatosnak, kritikusnak érzek.) Ha az ember tele van félelemmel, aggályokkal, bizalmatlansággal, nem tud megnyílni őszintén és szeretettel embertársai felé. Ha valaki szeretettel fordul felé, esetleg még gyanakodni is kezd, mit akarnak tőle. A szeretet elfogadni sem tudja, számára az Ő nézőpontjából nem létezik, egy ábránd.

(Megemlíteném ROBERT KYOSAKI műveit, aki igaz, hogy lényegében gazdasági elemzéssel foglalkozik /pénzügyi képzések/, de leszögezi, hogy az emberek azért kerülnek olyan pénzügyi helyzetbe, amiben épp vannak, mert a pénzügyi döntéseiket a Félelem alapján hozzák meg /mennyit veszíthetek/ és NEM A SZERETET NÉZŐPONTJÁBÓL! Ő foglalkozik azzal, hogy a pénzzel kapcsolatos negatív szokásmintákat a gyermekkorban szüleinktől /társadalmunktól, környezetünktől/ tanuljuk meg, amitől felnőtt korban már nehezen tudunk szabadulni. Nagyon fontosnak tartja ezért a gyermekek a pénzügyi alapképzését.) Itt megemlíteném ezzel kapcsolatban az „Avatar” című filmet, melyben az őslakó nép „sámánja” is a felkészítésre váró embernek a következőt mondja: „Nehéz az embert tanítani, mert a feje tele van mindennel. Teli korszóba pedig nehéz valamit újra tölteni!”

Az is igaz, Jézusnak is voltak ilyen példabeszédei, de érzékeltetni szeretném, hogy a jelen korban is megfogalmazzák az igazán egyetemes törvényeket! Másrészt szeretném, ha széles nézőpontból szemlélődnénk, s példákat ne csak a Bibliából merítsék. (Ezzel kapcsolatban megemlíthetném még a „Békés Harcos Útja” című filmet is.)

Ugorjunk vissza a Szeretet (Szerelem) és a Félelem kérdésköréhez. A Félelemből születő érzelmek a düh, a harag, a gyűlölet, a bánat, a kisebbség, az ellenszenv, stb... A Szeretetből fakadó érzelmek pedig az empátia, a rokonszenv, a könyörületesség, a becsület, a jókedv, stb... Láthatjuk, hogy a kettő érzelmvilág nézőpontja, értékrendje eléggé ellentétes, nem igazán lehet közös nevezőre hozni! Ezért véleményem szerint eddig megfelel az ÉLET – SZŰZ elemi párnak, de nézzük tovább. Ha Szerelemben élek (az igaziban), akkor nem lehetek ugyanabban a pillanatban Félelemben! Ugyanúgy fordítva, ha Félelemben élek, akkor ugyanúgy nem élhetek Szerelemben! Tehát ha az egyiket választom, a másik eltűnik, visszavonul, háttérbe húzódik (a pénzérme két oldala)! Amennyiben az egyiket látom, tapasztalom, a másik latens, „virtuális” lesz! Nem lehetek egyszerre egy időben Félelemben és Szeretetben (Szerelemben)! Itt utalnék még Váradi Tibor „Félelem – Hit – Gyógyulás” című előadására (www.youtube.com/watch?v=tFSj4riFYCQ), ahol beszél arról, hogy sajnálatos módon még a Szeretettől is lehet félni, ugyanis maga a szerelem az ember teljes megnyílását várja el a másik ember irányában. Ebből kifolyólag látható, milyen nagy mértékű ennek a két minőségnek az összefonódása, kapcsolata.

Ezek után már csak az a kérdés marad, melyiket tekintem valósnak, s melyiket „virtuálisnak”?!

Erre a kérdésre már maga az ATYAISTEN is megadta a választ („Ez az Én Szerelmes Fiam...”), másodsorban a Biblia is azt mondja, hogy Isten mérhetetlen szeretetével hozta létre, teremtette a Földet (teremtett világot), s annyira Szerette, hogy Egyszülött Fiát adta érte! Ezek után még Jézus egyetlen törvénye, tanítása is a szeretetről szól („Úgy Szeressétek egymást, ahogy Én Szerettelek Benneteket!”). Ő utána Mani (manicheizmus alapítója) is ezt fogalmazta meg tanaiban (ezt a vallási irányzatot nevezik a Feltétel Nélküli Szeretet Vallásának!), mégpedig a sötétség soha semmilyen körülmények között NEM GYŐZHET A FÉNY ELLENÉBEN! Váradi Tibor előadásában hivatkozott arra, hogy (állítólag) annak idején ha két manicheista találkozott, emígyen köszöntötték egymást:

„SZERESD A GONOSZT JÓVÁ!”

Ezek alapján, s az Élet szempontjából a Szeretetet tekintem a világunkat működésben tartó, a világunknak erőt adó energiának!! Így pedig a Félelem lesz a latens, rejtőzködő, de NE becsüljük le az erejét, hatalmát, igenis számolni kell vele! Még a magyar nyelv is úgy fogalmaz, „Félelem rejtezik benne”, tehát Ő a nem „valós”, s NEM KÖVETHETŐ ÚT!! A FÉLELEM lefelé húzza az embert (a rendszert), a SZERETET felemeli!!

HA EZ ÍGY IGAZ, AKKOR ENNEK VALAMILYEN MÓDON REALIZÁLÓDNIA, ÉRVÉNYESÜLNIE KELL A SZENTHÁROMSÁGBAN, A HÁROMRÉTEGŰ VILÁGKÉPBE, A HIERARCHIÁK RENDSZERÉBEN, ÉS MÉG HOZZÁ MEGKÉRDŐJELEZHETETLEN, EGYÉRTELMŰ MÓDON!!

Ezt fogjuk elsősorban megvizsgálni, körbejárni, ez lesz az elsődleges nézőpont amit keresünk, tényleg a SZERETET mozgatja, hajtja – e a rendszert!

Most még meg kell említenem a Szeretet – Félelem vonatkozásban a következőket. A Félelem az egyik összetevője a legtöbb olyan dolognak, érzelemnek, ami az embernek gondot, problémát okoz. Dr. Lenkei Gábor „Méltósággal megszületni és szülni” című könyvében (füzetében) tényként rögzíti (bár konkrétan a szüléssel kapcsolatosan, de véleményem szerint ki lehet terjeszteni az érvényességét), hogy a fájdalom az lényegében „anyagiasult”, fizikai szintre süllyedt félelem! Tehát a fizikai fájdalmat is a félelemhez kötötte.

Ezen kívül sok olyan „betegség” van, amit ha részletesen szemügyre vennénk, megtalálhatnánk a félelemet, mint kiváltó, mozgásba hozó okot!

Lássunk kettő példát:

1. Féltékenység:

Már magában a szóban is benne van a „FÉL”. Ha közelebbről megnézzük a kiváltó okait, észre kell vennünk a következőket. Az egyik kiváltó oka ennek az érzésnek a Félelem a társ elvesztése miatt, a másik egy önértékelési hiba (nem vagyok elég jó, értékes a másikkal!). Ezen kívül még lehet számos más összetevője is, de ez a kettő biztosan megtalálható, akár jogos, akár jogtalan ez az érzés!

2. Depresszió:

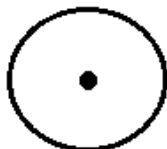
Itt megint megjelenik a Félelem, de már nem konkretizálódik. Bárminek (autó, ház, élettárs, egészség, munkahely, stb.) az elvesztése (akárcsak a lehetősége is már), mint a (Féltékenységnél) okozhatja, kiválthatja a félelmet, és a másik összetevő itt már a harag, düh, hogy ezen saját maga már nem tud változtatni. Persze itt is lehet még több összetevő, de ebben az esetben ez a kettő általában megtalálható.

Ebből a nézőpontból megközelítve már érthetővé válik amit SZKÍTÁK – ról tartottak, mondtak, mégpedig: „SEMMIHEZ SEM RAGASZKODTAK ANNYIRA, HOGY NE TUDJÁK FELADNI, NE TUDJANAK LEMONDANI RÓLA!”. Persze nekik is volt ez alól kivétel, ezek pedig a SZABADSÁG, s az ŐSÖK NYUGHELYEI, SÍRJAI (ezekért küzdöttek is!). Ismerünk olyan történetet is, hogy egy Szkíta még az életét is feladta, ha a Szabadságát elvették Tőle, SZOLGAKÉNT NEM VOLT HAJLANDÓ ÉLNI!

Sem a féltékenység, sem a depresszió nem gyógyítható a jelenlegi orvostudomány szerint, nem tudja megszüntetni. Viszont ha ezeket az okokat feltárná, felszínre hozná (akár az ember saját maga), nem lenne szükség gyógyszerekre (hangulatjavítók, nyugtatók, antidepresszánsok, stb.). A szeretetre így, és ennyire nem térek ki, ilyen „kellemetlen” hatásai, következményei nincsenek, csak akkor, ha az ember a szükséges határokat nem jól jelöli ki, és olyan ember függőségébe, közelségébe kerül, akinek az értékrendje erkölcsileg és máshogy is megkérdőjeleződhet. A Szeretet és a Félelem kapcsolatánál még szólni kell az EGY – gyel való viszonyáról, s ezzel átmegyünk az EGY részletezéséhez. Az EGY – nek kapcsolata van az egészséggel, teljességgel is. Ha valaki elveszti a párban lévő testrészéből az egyiket, akkor arra a magyar nyelv nem azt használja, hogy EGY (lett valamiből, pl.: egy lábú), hanem, hogy FÉL. (Félkarú, féllábú, félszemű, féltüdejű stb.). Még arra az emberre is használja, aki nem találta meg a párját, társát, s egyedül él (félelme). Tehát az egész, teljes ember, azaz EGY (egészséges), ha ebből állapotból kikerül, akkor FÉL (csak az egésznek, a teljesnek a része, egyik fele!). (Az az ember lesz Félelemben, aki FÉL, tehát nem egész, EGY.)

Ezzel már ott is tartunk, hogy ebből a szempontból EGY valójában már KETTŐ! Ahhoz, hogy át tudjuk látni a Háromrétegű Világképet, tisztáznunk kell, hogy az EGY -ből hogy lesz KETTŐ, a KETTŐ -ből HÁROM, s látni fogjuk többek közt közünk lesz majd a NÉGY -hez és a HAT -hoz is. A HAT -hoz való kapcsolatot csak említem, lényegében úgylis ennek a szerves rendszerét fogjuk vizsgálni (2 x 3). A Négy Elem Rendszerét, ha nem is így, de a NÉGY -es számot majd úgysem fogjuk tudni kikerülni.

Akkor kezdjük az EGY – gyel. Kezdetben csak EGY volt, minden egységben, teljességben létezett. Isten meghatározása is (az egyik), hogy aki még MEG NEM KÜLÖNBÖZÖTT! Tehát teljes, egész, legyen a jele a KÖR (Középponttal!!)

Amikor meg szeretne nyilvánulni, akkor Először Saját magán belül polarizálódik, elkülöníti a két összetevőjét, bemozdul (Pap Gábor szavaival), s ez lesz az a bizonyos Yang – Yin jel.

Itt most meg is állunk egy kicsit, s megnézzük miből áll, milyen összetevői vannak ennek a jelképnek. Előre szólok, ennek a jelnek teljes kifejtése önmagában kitenne egy egész előadást, rendkívül összetett, bonyolult jelrendszer, s mivel kapcsolatban van a Kínai Öt Elemrendszerrel, így annak megértése nélkül nehéz érdemben tárgyalni. Az előzményekben láttuk, hogy maga a Kínai Öt Elemrendszer torzul a Hat Elemrendszerhez képest, így bizonyos fokon ez a jel, jelképrendszer is torzul. Ennek a tisztázása csak az egyik Hierarchiánál fog megtörténni (9. hierarchia). Mivel „Kínai” - nak tartott szimbólumnak van nyilvántartva, így véleményem szerint nem arról van teljes mértékben szó, amit jelképez, eltúlzott, félreértelmezett (-magyarázott) jelkép, mint már említettem. Kiindulópontnak viszont kezelhetőek a meghatározásai (ezt nézzük most át), majd más szempontok alapján értelmezzük (később a hierarchiák tükrében)! Akkor nézzük:

YIN – YANG

Hivatkozás: <http://hu.wikipedia.org/wiki/Jin-jang>

A *jin* és *jang* szimbóluma a *tájcsitu*, azaz a *tájcsi ábra* (nemzetközileg használt írásmód: tai chi tu;). A szimbólum kettős koncepciója leírja azokat az ősidőktől fennálló, egymással szemben álló, de mégis egymást kiegészítő kozmikus erőket, amelyek megtalálhatóak a világegyetem összes jelenségében. Ez a megközelítés a kínai filozófia és a hagyományos kínai orvoslás számos irányzatának az alapkövét is jelenti.

Jin és jang

A kínai taoista filozófia ősidők óta ismert alapelvein nyugszik, a **jin** és **jang** egymáshoz viszonyított kölcsönhatásán.

A jin és jang kifejezések írásban először a **Ji Csing**-ben (más használatban *Ji King* – Változások Könyve) jelentek meg, körülbelül az idősámításunk előtti 1250. évben. A jin jel egyik megközelítő jelentése „a hegy árnyékos oldala”, míg a jang jel hasonló jelentése „a hegy napos oldala”.

Ezek a piktogramok nemcsak egymással ellentétben levő tulajdonságokat és formákat jelölnek, de egyúttal jelképezik az átalakulást egyik végletből a másikba, hasonlóan az évszakok változásához.

A jin és jang szimbólumának értelmezése

Rengeteg elmélet létezik e különleges szimbólum jelentéséről. Egyesek esőcseppet látnak benne, mások ebihalhoz hasonlítják. Valójában a szimbólum a világmindenség egymással ellentétes tulajdonságait mutatja: sötét és világos, nőies és férfias jellegű, lágy és kemény, ívelt és szögletes, stb. Fontos megemlíteni, hogy a divatos nézet szerinti nő és férfi megkülönböztetés nem egyenértékű a *jin és jang* lényegiségével – itt a nőies és férfias jellegű tulajdonságokon van a hangsúly. Egyik sem létezhet a másik nélkül, nem választhatók szét és csak együtt, egymáshoz viszonyítva értelmezhetők. A világ jelenségeiben meglévő ellentétek egysége a *jin és jang*. A világon minden magában hordozza a változás lehetőségét. Így a világ a *jin* és a *jang* jellegű erők állandó változásából áll. Normális körülmények között az erők rendezettségre törekednek, kiegyenlítik egymást és egyensúlyban vannak.

A *jin* és a *jang* két pólusa nem keverendő össze a keresztény kultúrkör *jó* és *gonosz* fogalmaival; ilyen irányú megfeleltetés legfeljebb úgy tehető, hogy a *jin és jang egyensúlya* a *jó*, és ezen *egyensúly hiánya* a *rossz*.

A jin és jang szimbólum ábrázolása

Jin és jang szimbóluma, eredeti színekkel

A taoista szimbolikában a *jin* és *jang* ábrázolása két színnel történik. Alul a *jin* kék színű, megfelel a víz jellegének, amely lent foglal helyet; felül a *jang* vörös, megfelel a tűz jellegének, amely felfelé tör. Az általánosan ismert fekete-fehér ábrázolás egyszerűsített rajz, a korabeli nyomtatásban használatos színeken alapul – a feketén és az alapszínen – de a fekete mellett a *jin* oldal változatos színekben is előfordulhat, az alapszín vagy a papír színe szerint.

Itt megjegyzem, hogy az évszakokat ha belekeverjük ebbe a rendszerbe, akkor annak a száma NÉGY (tavasz – nyár – ősz – tél!), és nem ÖT (mint, ahogy a Kínai Öt Elemrendszer tárgyalja, ahol Ötödiknek a „nyárutó” van megjelölve, magyar viszonylatban megfelel az „indiónyárnak”). A NÉGY – hez és a HAT – hoz kapcsolódásai vannak a jelnek, szinkronba hozható, de az 5 – tel (5 elemrendszer) NEM! A Kínai hagyomány mégis megteszi, „szívük rajta”(nem mondom azt, hogy rossz amit állít, de a rendszer torzulása miatt tévedhet és egyéni nézőpontból vizsgálódik). A jelben a fekete (sötét) rész a „női”, a fehér (világos) a „férfi” princípium. Nézzük tovább!

Hivatkozás: http://www.lelkititkaink.hu/yin_yang_szimbolum.html

A menny és föld szüntelen kölcsönhatása formálja az összes dolgot. A nő és férfi nemi egyesülése ad életet az összes dolognak. A yin és yang eme kölcsönhatását Dao-nak hívjuk, az ehhez vezető folyamatot pedig változásnak.

Változások Könyve

Kettő kapcsolata állandó, folytonos (mint a jelkép tükrözi), egymást kiegészítő, szoros egységet alkotja meg az egészet.

A természetben szintén együttesen van jelen **Yin és Yang** a hegyek Yang míg a folyók Yin.

A kínai filozófiában a **Yin és Yang** jelkép a természet megfigyelésén alapul. Az égitestek csillagok, és bolygók ugyancsak **Yin vagy Yang** minőségűek, a Nap Yang, a Hold Yin.

Minden emberben van **Yin és Yang** csak a férfiakban több a Yang elem a nőkben pedig a Yin. Kettő kapcsolata állandó, folytonos (mint a jelkép tükrözi), egymást kiegészítő, szoros egységet alkotja meg az egészet.

Egyensúlyuk fenntartására van szükségünk, vonatkozik ez családi életünkre, egészségünkre. E kettő egybekapcsolódásai nyomán létrejön A Yin és Yang, valamint az öt elem együtt adják a hetes számot, s ha hozzájuk számítjuk az eget és a földet is, akkor eljutunk a jelenségek világát szimbolizáló kilences számhoz.

Az így keletkezett sokszínű világ azonban - lévén minden jelenség a Tao megjelenési formája - megint csak egységet alkot.

A YIN tulajdonságok	A YANG tulajdonságok
női	férfi
hideg	meleg
sötét	világos
hátsó	elülső
lágy	kemény
ívelt	egyenes
kerek	szögletes
föld	nap
hold	csillag
alacsony	magas
apró	nagy
díszes	egyszerű
szűk	széles
vízszintes	függőleges
természetes	geometrikus

Ez a táblázat így található meg a hivatkozott oldalon, onnan van kimásolva, s önmagában így ellentmondást tartalmaz. Ugyanis látható, hogy a YIN lenne a „sötét”, s ez kerül világos mezőbe; s a YANG a „világos” oldal, s ez van sötétben.

Hivatkozás: <http://yin-yang.shp.hu/hpc/web.php?a=yin-yang>

(Yin – Yang Harmónia Központ)

A yin-yang szimbolikája

A kínai yin - yang szimbólum a világ megosztottságának harmonikus egységét, összetartozását és az ellentétes elemek egyensúlyán alapuló harmóniát jelképezi. A kínai filozófia szerint nemcsak a földi élet, hanem végső soron az egész univerzum létezése, egy dualisztikus elven alapszik.

A yin és yang az a két dinamikus erő, melynek együttes működéséből származik minden, ami csak létrejön a világegyetemben.

Ez a fogalom párokban nyilvánul meg:

fény - sötétség,
ég - föld,
meleg - hideg,
férfi – nő,
kezdet – vég,
fehér – fekete,
csend – hang,
szomorúság – vidámság.

A yin: hideg, sötét és nedves. Nyugodt, statikus és tétlen.

A yang: meleg, fényes és száraz. Dinamikus, tevékeny és terjeszkedő.

Ezek az ellentétek valójában egységes egészet képeznek, melyet az egymást kiegészítő mozgás, a yin és a yang hoz létre.

Utoljára nézzük meg, mit ír Csikung – tanfolyam.

Hivatkozás: <http://www.csikung-tanfolyam.hu/jin-jang.html>

A jin-jang (yin-yang) elmélet

Az ősi Kínában az emberek a természetben lezajló folyamatok és azok egymással való viszonyának vizsgálatára nagy hangsúlyt fektettek. A dolgokat nem elkülönült létükben, önmagukban vizsgálták. A világot egy harmonikus, holisztikus egységnek tekintették, amelyben önmagában nem létezhet lény vagy forma (senki és semmi). A létezés csak az őt körülvevő környezethez való kapcsolódás és viszony keretein belül lehetséges. Ezeknek a kölcsönhatásoknak a vizsgálatával, rendszerezésével alkottak meg egy olyan elméletet, ami nagyon jól, átlátható összefüggésekkel modellezi az univerzum bonyolult eseményeit. A természet törvényeinek ezen megfeleléseit alkalmazták a társadalmi jelenségekre is. A jin-jang elmélet legkorábbi írásos emléke a Változások könyvében található.

A jin-jang elve abból az ősi kínai elképzelésből ered, hogy minden emberi, természeti és világegyetemi jelenség két egymással ellentétes (de nem szembenálló) ősprincípiumból áll, a jinből és a jangból.

A jin és a jang fogalma a természet megfigyeléséből ered. A jin eredetileg a hegy árnyékos oldalát, míg a jang a hegy napos oldalát jelentette.

A jin írásjele

A jang írásjele

Ahogy fénny és árnyék kölcsönösen feltételezi és kiegészíti egymást, úgy található meg ez a két ellentétes lényeg minden létezésben és történésben. Erre találhatunk néhány példát az alábbi táblázatban.

	Jang	Jin
Fény	fény	sötétség
Hőmérséklet	forró	hideg
Elem	tűz	víz
Hőérzet	láz	vacogás
Nem	férfi	nő
Megjelenési forma	energia	anyag
Dimenzió	idő	tér
Hely	fent	lent
	kívül	belül
Cselekmény	mozgás	pihenés
	változás	állandóság
Írány	kifelé	befelé
	felfelé	lefelé
	kelet	nyugat
	észak	dél
Fiziológia funkció	serkentő	gátló
Pszichológiai funkció	kifelé fordul	befelé fordul
	vezető	követő
	kreativitás	vakhit
	harag	megbocsátás
	merev	rugalmas
Évszak	tavas	ősz
	nyár	tél
Napszak	nappal	éjszaka
	délelőtt	délután
Íz	csípős	savanyú
	édes	sós
Tendencia	bővülés	összehúzódás
	tágulás	zsugorodás

A jin és jang párok egymás ellentétei

A jin-jang elmélet szerint minden létezőnek van egy egymással ellentétes jin és jang oldala. Bár a jin és a jang egymással ellentétesek a kapcsolatuk azonban ennél sokkal összetettebb. Ellentétes jellegük révén ezek az oldalak kölcsönösen ellenőrzik és gátolják egymást, ami egy folyamatos dinamikus egyensúlyi állapotot eredményez. Például, a szervezetben a serkentő (jang) és a gátló (jin) funkciók folyamatosan, egymást kölcsönösen ellenőrző dinamikus egyensúlyban vannak. Ha az egyensúly fenntartásában zavarok keletkeznek, akkor az egyik oldal túlsúlya vagy hiánya egészségi problémákhoz vezet.

A jin és jang kölcsönösen egymásból keletkeznek és függenek egymástól

A jin és a jang egymást kölcsönösen kiegészítő fogalmak, mert önállóan nem létezik sem jin sem jang, egymástól függenek és csakis a másikhoz viszonyítva értelmezhetőek. Például meleg (jang oldal) nem létezhet hideg (jin oldal) nélkül. Ha pedig nem létezne hideg és meleg, akkor csak egyféle hőmérséklet lenne. A jin-jang elmélet szerint testünk aktivitását (jang) a fizikai forma (jin) táplálja, a fizikai formát pedig a fizikai aktivitás tartja fenn. Egymásra vannak utalva annak érdekében, hogy fenntartsák a kiegyensúlyozott egészség állapotát.

A jin és a jang növekedése és változása ciklikusan és kiegyensúlyozottan megy végbe.

A jin és a jang az egyensúlyi állapotot egymás kölcsönös ellenőrzése és gátlása útján tartja fenn. Az egyensúly azonban se nem statikus, se nem abszolút, csak bizonyos határokon belül tartható fenn. Egy időben a jin kiterjed, növekszik, a jang szinte eltűnik, majd azután pedig az ellenkezője történik, ezzel visszatér a kiindulási ponthoz és kezdődik egy újabb ciklus. Erre ismert példa az évszakok változása. A téltől (nagy jin) tavaszig és nyárig (nagy jang) haladva az időjárás hidegről melegre változik. Ebben az időszakban növekszik a jang és csökken a jin. A nyárból az őszi át visszatér a tél, ebben a ciklusban pedig a jang csökken és a jin növekszik. Hosszabb távon a jin (hideg) és jang (meleg) kiegyensúlyozott és harmóniában áll egymással.

A jin és a jang átalakul egymásba.

Ha az egyik oldal eléri a szélső értékét, akkor a másik oldal irányába mutató ellenkező irányú átalakulás veszi kezdetét. Például, amikor a nyár eléri a csúcspontját (nagy jang), akkor indul meg az ellenkező irányú változás. A további felmelegedés helyett hűvösebbre fordul az idő. Amikor pedig a tél eléri a leghidegebb állapotát (nagy jin) megkezdődik a felmelegedés. A kínai gondolkodásmód ezt úgy írja le, hogy a jin nyáron születik (nagy jangban), a jang pedig télen (nagy jinben). Ez az átalakulás a forrása minden változásnak, fejlődésnek. Testünkben is állandó ez a jin jang átalakulás, például a serkentő és gátló folyamatok állandóan átalakulnak egymásba, a normál életfolyamatok fenntartása a jin és a jang közötti dinamikus egyensúly függvénye.

A hagyományos kínai orvoslásnak szerves része a csikung. Ez azért van így, mert a csikung gyakorlása szorosan összefügg a jin-jang egyensúly változásaival. A mély nyugalomban (csikung állapot), amit csikung gyakorlás során elérünk és fenntartunk, a test anyagcsere folyamatai egyensúlyba kerülnek, a túl- és alulműködés korrigálódik, elérhetjük a jang és a jin kiegyensúlyozását, vagyis az egészséges állapotot.

A jin-jang egyensúlyi állapot tehát ciklikusan változik. Az ősi tanítások ezeket a ciklikus változásokat öt fázisra osztották. Kínában az öt fázis tulajdonságait leíró a rendszer a wuxing (wuxing) elnevezést kapta. (Az öt elem elméletként általánosan elterjedt fordítás megtévesztő, hiszen nem elemekről van szó, hanem energia minőségekről) Az öt fázis elmélete a csikung másik alapvető elméleti alapja.

Mint ebből a hivatkozásból is látni, a Yin – Yang rendszert (elméletet) összefüggésbe hozza az Öt Elemrendszerrel (Öt Fázis), amiről az előbbieken már kifejtettem a véleményemet. Azt is észrevehetjük, hogy dinamikus egyensúlyi helyzetről beszél, de folyamatosan gátló, egymással szemben álló minőségekről nyilatkozik, s eközben mozgó, változó rendszerről beszél. Ez a két álláspont véleményem szerint valamilyen szinten ellentétes, bár bizonyos nézőpontból tartható lesz, de nem így, nem ebben a formában.

Remélem ebből is kitűnik mennyire összetett, mennyi mindent felölelő kérdéskör. Céloznék rá, hogy a legtöbb esetben párokról van szó, a párok viszont nem illeszthetők az Öt Elemrendszerébe (hiányzik a 6., ami latens, háttérbe vonul, a Kínai rendszer már nem tudja értelmezni, nem számol vele!). Másrészt dinamikusnak írják le, viszont a stabilitás is szóba kerül (ez náluk a Yin princípium). Most stabil, vagy dinamikus? A „férfi princípiumot” (Yang) folyton dinamikus minőségként említi, a „női princípiumot” (Yin) viszont a stabilitással hozza összefüggésbe (egyoldalú nézőpont!), és egyszerűen képtelen észrevenni, hogy a rendszer mind a két összetevője mozog, csak mind a kettő máshogy (más ütemben, más ritmusban). Akkor most térjünk vissza a Yin – Yang jelhez, ahol abbahagytuk, mert most (szerintem) könnyebb lesz érteni a gondolatmenetet. Később az egyik HÁRMAS egységnél foglalkozom még vele, mert nagyon fontosnak tartom a megértését, működését.

Bemutatok most két jelet, hogy lássuk a különbséget a Magyar és a Kínai ábrázolás között.

Mint látható, a jelforma hasonlít a Kínaihoz, de a fő különbség, hogy a „ponthoz” vissza van húzva a határoló vonal. Azzal, hogy a határolóvonal vissza van húzva a „kis-központokhoz” mozgóvá alakította a látszólag stabil képletet. A kép a Csengersimai kazettás mennyezetről van kimásolva, kivágva.

Ez a Kínai rendszerben használatos képjel az előzőhöz viszonyítva, láthatóan stabil, nem dinamikus jelkép, akkor mozog, ha mozgatják (nem önmagát mozgatja).

Ez a nagy különbség a két képjel között.

Tehát van a Yin – Yang jel, amikor a teremtés „bemozdul”!

Itt még minden egységben, teljességben található, de már polarizálódott, párt (párokat) alkot. Az egyik a férfi típusú, a másik a női típusú teremtői energia!

Ha megmarad ezen a szinten az egész történet, akkor önmagában zárt (egymást kioltó, átformáló erők miatt), Szűz, nem termékeny rendszer lesz belőle (itt már nem egyezik a véleményem a jelkép általános felfogásával, magyarázatával, ami Teremtőnek állítja be!), elvileg (és szerintem gyakorlatilag is) ezt a Keret – rendszerrel azonosíthatjuk, ez az ÁDÁM, de átvitt értelemben az EDEN – KERT is! Emlékezzünk vissza az ÁDÁM (ÉDEN) szóban benne van az ATYA is és az ANYA is. Egy állapoton belül kettő minőség! VÉLEMÉNYEM SZERINT EZ A YIN – YANG!!

Ahhoz, hogy ez a Szűz rendszer ÉLETET tudjon adni (termékeny legyen), ahhoz ezt a kettő minőséget külön kell választani egymástól. (A Bibliában ez lenne Éva teremtése, amikor már külön – külön minőségként jelenik meg a Férfi és a Női princípium!)

De egyelőre még ez a rendszer is poláris, egymást kiegyensúlyozó, kioltó minőségekből áll. Ahhoz, hogy a harmadik minőség (ÉLET) megjelenjen az eddigi folyamatokkal ellentétes módon, nem egymást kioltva, hanem egymást segítve, kiegészítve kell fellépnie. Amikor tehát e két erő vagy minőség kölcsönhatásba lép, kerül egymással, Ők ketten (közösén, együttesen) létrehozzák a mind a kettőt egyben tartalmazó teremtett részt, az ÉLETET, A HARMADIK SZINTET, s lényegében innentől lehet beszélni a HÁROMRÉTEGŰ VILÁGKÉPRŐL, SZENTHÁROMSÁGRÓL!

Ez a Harmadik minőség külön válik a másik kettőtől, de a valóságban nem. Hozzá van kötve, rendelve az előző kettőhöz, nem különül, válik el teljesen tőlük. Szerves egységet képez, pontosan ezért alkot HÁRMASSÁGOT ez a Három különböző Minőség! Így ez alapján alkot ez a Három minőségi szint EGY egységet, ezért aki tagadja, NEM TUDJA MIT CSELEKSZIK, lényegében az ÉLETET tagadja meg! Tudom, hogy sokan EGYISTEN – ben 1 darab Istent akarnak tisztelni (ami látszólag helyes), viszont az előzőekből is látszik, ennek az EGY ISTEN – nek KETTŐ összetevője van (NŐI és FÉRFI teremtői erők), ezek összessége, teljessége adja a TEREMTŐT, A MINDENHATÓT!!

Nagy vonalakban erről lenne szó, de valójában nem ilyen egyszerű a helyzet. Most tudjuk elkezdni a rendszer tárgyalását, de körülbelül az előbb levezetett vonalat követjük végig. Némi változás azért lesz a rendszerben (az ÉLET például nem a legalsó szinten fog megjelenni!), de erről majd később, menet közben fogunk beszélni. Akkor vágjunk is bele, itt is folytatom a „dogmák” megkérdőjelezését, a falak lebontását, nem kímélve a vallási hiedelmeket sem!! Ahogy a magyar is mondja „józan paraszti ésszel”, tárgyilagosan, érzelmeiktől mentesen igyekszem tárgyalni továbbra is a következőket! Az első legyen mindjárt a legismertebb hármasság, amit mindenki ismer, az igazából SZENTHÁROMSÁG – nak nevezett hármasság (kicsit másképp!)

1.

ATYA

(Szent Lélek)

FIÚ

Először is ami feltűnő, s egyből szemet kellene szúrnia, az az, hogy alul és felül is férfi nemhez tartozó személy (minőség!) található ebben a hierarchiában. Mielőtt azonban ezen az úton tovább mennénk látható, hogy a „Szent Lélek” zárójelbe tettem, s ez magyarázatra szorul. Először ezt nézzük meg, hogy miért! Ezzel a témával már többen is foglalkoztak (köztük Végvári József is kitért rá!), így ismerős lehet ennek a tárgyalása. Mivel viszont ezeknek a Hármasságoknak a vizsgálatába fogtam bele, így ki fogom én is fejteni, nem kerülhetem meg ezt a kérdéskört! Az előbb hivatkozott Végvári József az előadásában csak jelezte a problémát, de nem volt hajlandó tárgyalni ezt a hittudományi kérdéskört. Én azonban, mivel ezt a kérdéskört boncolom, muszáj ettől az állásponttól mélyebben tárgyalni ezt a helyzetet. Az elején mondtam (írtam), hogyha jól írjuk fel az egyes tételeket, akkor elég szigorú és következetes szabályoknak kell megfelelnie!

Ezek közül az egyik, hogy **az egyes oszlopokra érvényes szabálynak (szabályoknak) automatikusan érvényesnek kell lennie a következőkre is**, hiszen ugyanazt vizsgáljuk más – más nézőpontból, érvényességi területen.

A másik pedig, hogy **egy adott minőség két különböző tételben (hierarchiában) azonos minőségként nem szerepelhet**, mivel egyszer már ki lett osztva, összefüggésrendszerbe lett állítva. Ha még egyszer szerepel, akkor csak úgy lehetséges, ha egy sor (szint) három tételt tartalmaz és további kifejtést igényel, illetve ha konkrétan azt a bizonyos összetevőt vizsgálom és bontom tovább (ezekre majd lesz példa is!)

Jelen esetben a Szent Lélek (Lélek) szerepelni fog egy másik összefüggésrendszerben, ráadásul ugyanazon a minőségi szinten és meghatározásként, mint LÉLEK. Abban a hierarchiában a LELKET nem tudom helyettesíteni semmivel, ráadásul azért, mert jelző szerkezetben tárgyalom (SZENT), a „minősége” ebben az értelemben nem változik! Itt, mivel felül az ATYA szerepel (férfi/Yang teremtő ISTEN), alul pedig a FIÚ (a Keresztény Hit alapján meg van feleltetve JÉZUS – sal), aki az ATYA Fia, így ezt a beosztást TEREMTŐI Minőségként tárgyaljuk, és ebből a szempontból semmi keresnivalója itt a (Szent) Léleknek! Másfelől problémám is akad, mert még ha el is fogadnám itt a Szent Lelket, akkor sem tudok vele mit kezdeni! Ugyanis a Szent Lélek, mint fogalom, a különböző hagyományokban (de nem a magyarban, a magyar esetleg elfogadja, így használja!) férfi princípiumként van beazonosítva, amennyiben így jelenik meg, s akkor GÁBRIEL ARKANGYAL (Ő hozta Szűz Máriának az örömhírt, állítólag lélek formájában (mint angyal), s a Gábiel férfi személynév!).

Hivatkozás: <http://lexikon.katolikus.hu/S/Szentlélek.html>

Szentlélek (gör. *Pneuma*, lat. *Spiritus*): az Egyház hitében a Szentháromság harmadik személye, aki egylényegű az Atyával és a Fiúval, személyi különbözőségük az egy Isten fogalmát nem bontja meg. - Az *ÓSz* beszélt az [→Isten lelkéről](#), de még nem személyes értelemben; Isten mindenhatóságának, teremtő erejének és termfölkötti hatásának megnyilatkozását értette rajta. A [→lélek](#) 'szent' jelzőt kap, mert lényege szerint a Szt Isten lelke, mint az Isten [→karja](#) (*Zsolt 98,1; Iz 52,10*), a neve ([→név](#); *Ez 36,20; Ám 2,7*), a szava ([→szó](#); *Zsolt 105,42: szt ígélet; Jer 23,9*), valójában isteni lélek (*Kiv 31,3: LXX*). A ~ fejezi ki Isten kinyilatkoztató erejét (*IKor 2,10; Jn 16,12; IKor 12,3; IPt 1,21*). Tevékenysége személyes az *ÓSz*-ben is, de róla nem kapunk olyan „képet”, mint az Atyáról és a Fiúról. Maga a név mutatja, hogy Isten működésének kifejezésében fölül kell emelkedni az antropomorf fogalmakon. Isten akkor is egészen *szent* és *lélek*, ha közel jön hozzánk az emberré lett Jézus Krisztusban. - Az *ÚSz* átvette a régi kifejezéseket is, de amellet a ~ személyi mivolta is nyilvánvaló. Már Jézus keresztségénél együtt szerepel az Atyával és a Fiúval (*Mk 1,1*), hasonlóképpen a missziós küldetésnél ill. a keresztségi formulánál (*Mt 28,19*). Jézus megígérte tanítványainak és az Egyháznak az Igazság Lelkét, mint másik vigasztalót, aki az Atyától származik, s akit az Atya az ő nevében küld el (*Jn 14,26; 15,26; 16,7*).

<http://hu.wikipedia.org/wiki/Szentlélek>

A **Szentlélek** ([latinul](#): *Spiritus Sanctus*) a kereszténység fő irányzatában a [Szentháromság](#) harmadik személye, az Atya és a Fiú kölcsönös szeretetének végpontja, kiáradása. Bár e nézetek szerint a szentlélek személy, de sohasem ábrázolják személynek a keresztények. Az antitrinitárius irányzatok szerint viszont nem személy, hanem Isten lelke, vagyis ereje. A judaizmusban szintén Isten lelke, lélegzete. Az iszlám vallásban személy, egy szent természetű lélek Istentől, méghozzá Gábiel arkangyal.[\[1\]](#) A Szentlélek létezését így három jelentős monoteista vallás, a judaizmus, az iszlám és a kereszténység fogadja el, tiszteli és ünnepli, de jelenlétét hangsúlyeltolódásokkal máshogyan magyarázzák.

[\[1\]](#) Világvallások.' Fordítás a The Oxford Concise Dictionary of Worl Religions alapján. szerk. Görföl Tibor és Máthé-Tóth András. Budapest: Akadémiai. 2009. [ISBN 978-963-05-8708-2](#). 850. oldal.

A hivatkozásokból látható, hogy a Szent Lélek nem ábrázolt, nem ábrázolható minőség, s ha ábrázolják személyként (Iszlám), akkor Gábrriel Arkangyal. Ez alapján írjuk fel ismét, kiegészítve ezekkel az információkkal, megjelölve a minőségeket is, hogy jobban lássuk a problémát.

Attól függetlenül, hogy Három férfi, tudomásom szerint NŐ nélkül még soha nem hozott létre utódot, más bökkenő is van! Ellentmondásba kerültem a Yin-Yang „örök-érvényű” törvényével (ha valóban az, viszont tudomásom szerint ezt még senki nem kérdőjelezte meg!))!! Azzal, hogy a Yin-Yang - ban is jelen-, és érvényben lévő és számításba vett „Női”(Yin) minőség egyszerűen hiányzik, ki lett iktatva!

Másodsorban (vagy inkább Harmadikként) a Biblia sem választja szét az ATYÁT – SZŰZ MÁRIÁT – JÉZUST! Az igaz, hogy Szűz Máriára nem fektet akkora hangsúlyt, amekkorát az kiérdemelne, de még Ő is úgy említi, hogy az Atya ígérte (amit Gábrriel hoz el számára) „Szűz”-en hozza a világra, akiből majd Jézus lesz. Akárhogyan torzíthatom, de nem lehet megkerülni, hogy lényegében Ő az ISTENT SZÜLŐ ASSZONY (amennyiben elfogadom JÉZUS Isteni mivoltát, lényét, amivel viszont a Biblia is egyetért!), így ebben a hierarchiában Őt kell megnevezni a LÉLEK (Szent Lélek) helyett!

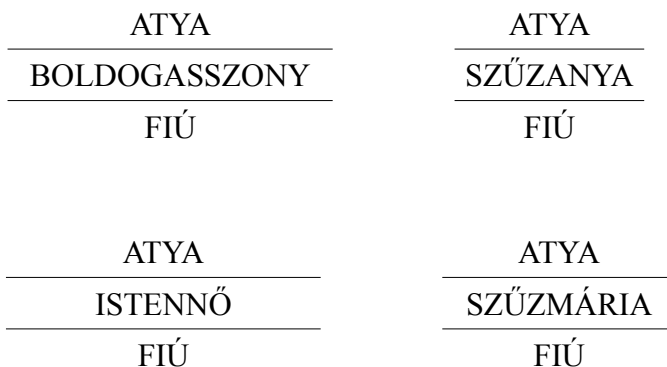
(Itt azért feltüntetném, hogy némely hagyomány, illetve kultúrkör /vallási alakulat/ nem ismeri el, nem fogadja el JÉZUS Isteni minőségét és más nézőpontot alakít ki Vele kapcsolatban /Pl.: Iszlám/. Az Istent szülő asszonnyal kapcsolatban pedig, a Zsidó hitvilág nem ismeri és nem fogadja el ezt a minőséget, ami további bonyodalmat okoz. Ezekkel kapcsolatban a későbbiekben kapunk bővebb információt.)

Mivel ismerjük a magyar hagyományokat, több választásom is lehet, ami jelen összefüggésben méltó párja lehet az ATYA – nak és a FIÚ – nak (JÉZUS – nak).

1. Legbővebb meghatározása a magyar hagyományból is ismert, akit úgy hívunk BOLDOGASSZONY (de lehet a SZŰZANYA is)!
2. Ha Isteni mivoltában akarom megfogalmazni, akkor ISTENNŐ!
3. Ha szigorúan ragaszkodom a keresztény hierarchiához, hitvilághoz, akkor jutok SZŰZ MÁRIA – hoz, ami azonban egy leszűkített, személyhez kötött, kizárólagossággal rendelkező minőség, de lényegében az első kettőt testesíti meg.

Ez a három meghatározás (gyakorlatilag) bármelyike használható, helyreáll a hierarchia, s méltó társa az ATYA – nak! Most ezekkel az adatokkal írjuk fel még egyszer ezt a hierarchiát, a SZENTHÁROMSÁGOT:

1.

Láthatjuk, hogy teljesen másképp néz ki az egész, bizonyos nézőpontokból értelmet nyer. Később még visszatérünk ide, ha már többet tudunk meg kell vizsgálni, hogy a további törvények érvényesülnek-e itt is!

Akkor nézzük ez alapján a következőt, használva a Yin – Yang meghatározásait is!

2.

Ha az ATYA a férfi minőség, princípium, akkor Ő a Yang, és a SZŰZANYA a női minőség, princípium, akkor Ő a Yin megfelelője. Így a YIN – YANG felosztásai alapján fel tudok állítani egy másik beosztást. Ezt azért kell megtenni, hogy a továbbiakban könnyebben tudjunk tájékozódni! A YIN – YANG mint láttuk, teremtői minőségekben osztályoz, bár vannak fizikai szinten is értelmezhető tulajdonságai is! Az ATYA -t férfi teremtő erőként értelmezhetem Kiáradóan Teremtő Minőségként, viszont akkor az ISTENNŐ -t (SZŰZANYA) női teremtő erőként csak mint Befogadóan Teremtő Minőségként értelmezhető, hiszen ez a két ellenpont! Ebben a viszonylatban pedig, ha két teremtői erő nem egymás ellen nyilvánul meg, hanem kapcsolatba lép egymással (mellérendelő), akkor egy Harmadik minőségként a Teremtett rész (Minőség) jelenik meg!

Felírva pedig:

2.

KIÁRADÓAN TEREMTŐ MINŐSÉG
BEFOGADÓAN TEREMTŐ MINŐSÉG
TEREMTETT MINŐSÉG

Ebből egyelőre az látszik, hogy a Harmadik (alsó) szint NEM Teremtői minőség, csúnyán megfogalmazva csak „következmény”! Ahogy már céloztam rá, nem különül el teljesen a felső két szinttől, hozzá van rendelve, „függ tőlük”! Ez egyelőre az előző felosztással összhangban van, az ott megállapított törvényt nem sérti, s mivel itt már kettő oszlop (hierarchia) van, behozhatunk egy másik szabályt!

Nem elég, ha a hierarchiában megfelel (tehát függőlegesen) a tárgyalt tétel, vízszintesen is (sorokként) egyeztethetőnek, párhuzamba állíthatónak kell lennie! Akkor lássuk:

<u>1.</u>	?	<u>2.</u>
ATYA	=	KIÁRADÓAN TEREMTŐ MINŐSÉG
SZŰZANYA	=	BEFOGADÓAN TEREMTŐ MINŐSÉG
FIÚ	=	TEREMTETT MINŐSÉG

A kérdés: teljesül – e az egyenlőségjel?

Az ATYA valószínűleg KIÁRADÓAN TEREMTŐ MINŐSÉG, mivel Ő a „MINDENHATÓ”, az Ő kiáradása teremti a VILÁGOT (Szent iratok is így tárgyalják, hogy az Ő mérhetetlen Szeretetének a kiáradása hozta létre a Világot)!

SZÜZ MÁRIA (SZÚZANYA) egyértelműen Befogadta az Isten kiáradást (igét), amit GÁBRIEL ARKANGYAL hozott el a számára! Ebből a Teremtői Minőségekből, ennek a kettőnek az egyesüléséből létrejött a Harmadik, a Teremtett Minőség! (Itt adódik egy problémánk, ugyanis Jézus /FIÚ/ a TEREMTETT MINŐSÉG szintjére esik, ami ellentmondásba kerül a Keresztény hittel, dogmatikával, viszont az Iszlám /és a Keleti Keresztény Egyház/ ezt a nézőpontot erősíti, amire a későbbiekben kitérünk!)

Ebből a felosztásból adódik egy másik következmény is, amely tovább erősíti a hierarchia érvénytartását, ez pedig a GILGAMES eposzban szereplő felosztási rendszer!

Hivatkozás: <http://osztaly.lapunk.hu/?modul=oldal&tartalom=1182719>

Gilgames, az isteni zsarnok

" Ő rakatá a bekerített Uruk erős bástyafalát is, szent Éanna szűz templomának oszlopsorát, az érc-szilárdat és a keménypárkányú, vastag külső falakat ő rakatta. Ügyelten ügyelte naponként e falakat, épségüket vigyázta. Téglá, rovott, ha került elibé, Éanna templomába vitte, Istár hajlékában helyezte el - utódai, a királyok között, tudományban párja nem termett! Föllépvén az uruki falra, körbe-körbe járt rajt keresve; párkányait is szemlélgette, alapjait is vizsgálgatta: vajjon égetett téglából való-é a téglafal? S vajjon a Hét Bölcs vetette-é meg alapjait? Kétharmadrész belőle isten, egyharmadrész belőle ember, senki más emberfia nincsen kívül-belül hozzá hasonló. Olyan, mint szarvak öklelése, vagy sújtó kardok zuhanása... Varázsdobja, a csodatevő, minden dolgában elkíséri... Morogva meglapulnak otthon az előkelők, zúgolódnak: "Pusztá helyre hajtja ki népét, éjjel-nappal falakat épít; nem lágyítja meg panasz és jaj, éjjel-nappal falakat épít; anyától fiát elszakítja, éjjel-nappal falakat épít; asszonytól urát elszakítja, éjjel-nappal falakat épít; jegykendőket elszakítja, éjjel-nappal falakat épít. Ilyen hát Gilgames? Ilyen hát a bekerített Uruk őrizője? Pásztorunk, bölcsünk, büszkeségünk, erőnk, szépségünk, jaj, ilyen hát?" (Részlet az újasszír változatból)

Az idézett szöveg láthatóan újasszír változata az eposznak, de követhető, hogy Gilgames-t kétharmad rész Teremtői Minőségből (Isteni), és egyharmad rész Teremtett Minőségből hozták létre. Az idézett szöveg a Teremtett Minőségként az Embert jelöli meg, amivel én itt nem foglalkozom, mert csak a későbbiekben a hierarchiák tárgyalásának a vége felé kapunk erre kielégítő, megnyugtató választ! Nem lesz elhanyagolható körülmény, hogy magát az Embert Teremtett, illetve Teremtői Minőségként határozom – e meg!

Lássuk szemléletesen:

KIÁRADÓAN TEREMTŐ MINŐSÉG	}2/3
<hr style="border: 1px solid black;"/>	
BEFOGADÓAN TEREMTŐ MINŐSÉG	
<hr style="border: 1px solid black;"/>	
TEREMTETT MINŐSÉG	}1/3

Most már a következőkben ennek a tételnek is érvényesülnie kell! Kezd érdekes lenni a történet! Mivel a Háromrétegű Világképről beszélünk, és tárgyaltuk már a dinamikusan változó egyensúlyi helyzetet, ez a hierarchiában úgy fog jelentkezni, hogy a középső BEFOGADÓAN TEREMTŐ MINŐSÉG „értékben” közelebb fog állni az alsó szinthez (TEREMTETT MINŐSÉGHEZ), viszont arány tekintetében fog középre esni.

Ezt a legjobban egy példán keresztül tudom elmagyarázni. Ez a példa pedig legyen a sorrendben egyúttal a Harmadik, másodsorban természeti jelenség, még hozzá a Patak, vagy Folyó. Kiáradóan Teremtő Minőségként ebben a felosztásban a Forrást tudom értelmezni, nélküle nem jön létre a Patak. A Forrás lényegében egy érzékelhetetlen, nem tapasztalható helyről egyszer csak a felszínre bukkan, kicsordul, kiárad, és onnantól kezd meg a „pályafutását”. Amikor a kiáradás már megtörtént, akkor mi lesz a Befoglaló minősége ebben az esetben?!

Amennyiben a Patak, vagy Folyó képét magunk elé tudjuk képzelni, akkor a kiáradó vizet a Meder fogja fel! A Patak, vagy Folyó Befoglaló Minősége, ezek szerint a Meder. Innen már nem nehéz eljutni arra a felismerésre, hogy a FORRÁS (a kiáradó víz) és a MEDER (ami magába foglalja, körbeveszi a vizet) együtt alkotják a PATAK – ot (FOLYÓ – t)! Itt már megint új felismerések születtek, így írjuk fel Hármasságba rendezve, hogy jobban átlássuk a következményeket!

3.

FORRÁS

MEDER

PATAK

Azért tetszik ez a rendszer, mert a természetben jön létre, nem az ember alkotja, elvileg semmi köze a kialakulásához, nincs ráhatása. Először is azért választottam a PATAK – ot, mert hiszen idővel belőle lesz a FOLYÓ. Itt is szembetűnőnek kell lennie, hogy a FORRÁS és a PATAK (a hierarchia két szélső helyzete) nagyon közeli minőségek, mind a kettő a VÍZ – zel van közeli kapcsolata! Viszont a MEDER, mint az előzőekből is láthattuk „kakukktojás”, semmi köze a Vízhez! Ez a többi eseteknél is érzékelhető lesz, fenn fog állni!

Ez lesz a következő tétel, aminek az összes hierarchiában teljesülnie kell, mégpedig úgy, hogy a **középső szint „valamilyen okból” mindig kilóg a rendszerből, máshogy működik, más minőségekkel rendelkezik!**

Mivel semmi köze sincs a MEDER – nek a Vízhez, így se a FORRÁS – hoz, se a PATAK – hoz ilyen módon nem kapcsolódik. Egy teljesen különálló minőség (éppen ez a jellege a lényeg!), teljesen másképp működik, mint a FORRÁS és a PATAK. Míg az alsó és a felső minőségek (forrás, illetve a patak) dinamikusak, folyik, addig a MEDER statikus, álló! Mégis nélküle nem jön létre a PATAK, rajta áll, vagy bukik ez a szerves egység! Már ebből is látható, hogy a Befogadóan Teremtő Minőség, ami jelen esetben a MEDER, egy nagyon összetett, bonyolult rendszert alkot, így aki ezt a középső minőséget nem tudja megérteni, átlátni, semmit sem fog megérteni a HÁROMRÉTEGŰ VILÁGKÉPBŐL! Nézzük meg, mi is ez a MEDER, mit tudunk róla még elmondani?! A FORRÁS – t a MEDER tereli irányba, s Ő hozza mozgásba a PATAK – ot, FOLYÓ – t! Tehát a FORRÁS és a PATAK mozgásba hozása, és irányba terelése a MEDER minőségén múlik, így a középső NŐI princípiumnak ez lesz a sajátossága, ismertetőjele (az egyik), amiről felismerhető! Nevesítve pedig, Ő lesz a rendszer Mozgatója, s Irányítója! Nézzük tovább, mit állapíthatunk meg még!

A FORRÁS (amint a kiáradás megtörtént) azonnal létrehozza a saját MEDRÉT, azaz Befoglaló Minőséget! A MEDER viszont soha nem tudja létrehozni a FORRÁST, csak mozgásba tudja hozni, alakot tud neki adni! Tehát a NŐI (YIN) princípium másik jellegzetessége az, hogy ALAKOT AD!!

Ez megint fontos észrevétel szerintem! Ezek szerint a kiindulópont, Elsődlegesen Teremtői Minőség, a legfelső szint (Kiáradóan Teremtő Minőség, a férfi teremtői princípium), s ehhez képest csak Másodlagos Teremtői szint a középső (Befogadóan Teremtői Minőség, a női teremtői princípium). Ezt így tárgyalva kicsit egyoldalúnak, kibillentnek érzem az egyensúlyt. Véleményem szerint viszont ez a kibillent egyensúly úgy áll helyre, hogy pont ez a minőség hozza **életbe** (mozgásba) a rendszert, s még irányt és alakot is ad neki! Tehát hiába a felső szint az Elsődlegesen Teremtő Minőség, a középső NŐI Minőség nélkül sehova sem jut, rá van utalva! Ez viszont (már megint) egymásra utaltságot jelent, tipikus mellérendelő szerkezet (egymás segítése nélkül semmit nem ér sem az egyik, sem a másik!))! A PATAK szemszögéből nézve pedig pont a MEDER a legfontosabb Minőség, aki mozgásban tartja, alakot ad neki. Ezzel viszont úgy érzem az egyensúlyi helyzet helyre állt, teljes!

Az előbb tárgyalt észrevételek a NŐI princípiumról, érvényesülnek-e a természetben is? Ha igen, akkor helyes lehet az észrevétel, ha nem, akkor biztosan hibás!

Akkor nézzük:

1. Ha a kiáradás megtörtént (a FORRÁS létrejött), de nem találja meg, nem hozza létre a saját MEDRÉT (Befoglaló Minőségét), akkor elterül a tájon, alakatlan formához vezet!
2. Miután létrejött a FORRÁS, a MEDER önmagában zárt formát alkot, akkor nem fog mozgásba jönni, statikus képletté alakul. Az ilyen formációt, ahol a Víz jelen van, de a MEDER önmagában zárt, statikus képlet, úgy nevezzük, hogy TÓ. A TÓ nem dinamikus, nem mozgó rendszer, úgy is hívjuk ÁLLÓVÍZ! (Régi korok leírásai sokszor „posványként” említik, de ez így nem helyes; ugyanis, az ÁLLÓVÍZ (TÓ) amikor elér egy bizonyos méretet, akkor képes az öntisztulásra, míg a posvány erre képtelen, idővel felfordul, megbüdösödik!)

Ezek szerint érvényesül a természetben is a NŐI minőség nélkülözhetetlen szerepe, ami meghatározza, hogy a létrejött (TEREMTETT!) formáció, képlet dinamikus, mozgó, illetve statikus, álló jelleggel rendelkezik – e majd!!

Ha ennél is tovább vagyunk hajlandók vizsgálni ezt a rendszert, akkor még messzebbre juthatunk! Ez pedig a viselkedés felé fog elvezetni minket. Ha a FORRÁS létrejött (megtörtént a kiáradás), de nem ölt alakot (nem találja meg a saját MEDRÉT), akkor az Ő tevékenysége is (a Forrás) alakatlan, „*parttalan*” lesz, azaz szétterül, szétfolyik, a működése határtalan lesz! Viszont, ha megvan a MEDER, de nem folyik benne víz (mert a FORRÁS kiapadt, kiszáradt, illetve más MEDERBE került, tehát ez a MEDER száraz, ÜRES!), akkor a MEDER „tevékenysége”, működése saját magához viszonyítva Víz nélküli, már nem „parttalan”, hanem **CÉLTALAN!** Ezek alapján már itt tudjuk igazolni, hogy az igazi CÉL az mindig felemelő, felettes Minőség (a FORRÁS helyzete a MEDER felett található, s a Forrást (vizét) veszített MEDER A CÉLTALAN, a Cél fosztóképzővel ellátott kifejezése!). Amennyiben ezt a tételt az Emberre vetítjük ki, akkor véleményem szerint a Céltalan (célját veszített) ember működése a veszélyesebb, mint az az ember, akinek a tevékenysége Parttalan. Ő legfeljebb csak egy helyben toporog, de a környezetében nagy kárt nem okoz, legfeljebb lassítja, de soha nem gátolja a kibontakozást, „elúszik”, szétárad. Ezzel szemben a Céltalan Ember hatalmas károkat tud okozni saját magának, és a környezetének egyaránt! Ugyanis az Ember Cél nélkül nem tud élni, s ha a „magasztos” Célt nem tudja elérni, illetve az elérését feladja, vagy azt nem is látja, akkor egy kézzelfoghatóbb, egyszerűbben elérhető, látható Cél felé fog fordulni! Mondhatnám úgyis „keres magának” Célt (ami élteni!). Viszont ez a Cél általában nem magasztos, hanem „alantas”. **SAJNOS!!** Ez megint a rendszerből adódik.

Ahogy tárgyaltam már a statikus és a dinamikus egyensúlyi helyzet közti különbséget, és mivel a hierarchia folyamatosan változó dinamikus rendszer, így az utóbbi egyensúlyi helyzetet részesítjük előnybe. Ebből kifolyólag a középső szint (NŐI – YIN minőség) értékben közelebb helyezkedik el az alsó, Teremtett Minőségi Szinthez, így onnan kiindulva ezt könnyebb elérni! Emlékezzünk vissza az arányrendszerre:

27	64	125
9	16	25
3	4	5

Mint láthattuk, szabályosan szétnyílik a rendszer, s ebből következik ez a sajátossága. A későbbiekben még fontosabb lesz, de itt sem tudjuk kikerülni. Ahogy kifejtettük, ha elveszíttem a felső szintet, vagy nem látom (FORRÁS, CÉL), az alsó szint felé fogok fordulni, s a későbbiekben ez okozza a problémát. Amíg a statikus egyensúlyi helyzet a számtani (összegi) arányrendszert követi, addig a dinamikus egyensúlyi helyzet a mértani (hatványos) aránnyal dolgozik. Mivel az alsó szint a középsőhöz közelebb található, így ha az felé fordulok, onnan választok Célt, akkor EZ MÁR NEM FELEMEL, HANEM LEHÚZ!!

Ennél jobban azt hiszem nem kell most jobban kifejtennem ez a HÁRMAS RENDSZERT, nagyon sok mindent lehetett megtudni ebből a felírásból, s ha minden igazolható a többi egységben, akkor hatalmas tanulságok olvashatóak ki az egyes tárgyalt rendszerekből!

Ajánlom, hogy lépünk tovább, nézzük meg a következőt!

4.

SZELLEM

LÉLEK

TEST

Itt megint a középső szinttel lesznek problémák! A SZELLEM – mel nagyjából el tudunk boldogulni, általában a fejjel, gondolkodással, az ésszel, az értelemmel társítják! A TEST – tel van első ránézésre a fenn maradó két szintből a legkevesebb gondunk (látszólag!). Ha jobban belegondolunk (pl.: az ember testére), hajlamos a közvélemény a TEST – tel azonosítani az egész élőlényt! Pedig, ha ezt „értelem” szerint vesszük, akkor benne foglaltatik a fej is! Ha ez így van, akkor a TEST, mivel a felső szinttel azonosított fejet (SZELLEM) tartalmazza, magába kell foglalnia a középső szintet is (LÉLEK). A hierarchiában viszont egyértelműen látszik, hogy különálló minőségként jelenik meg, elválik a felső két szinttől. Akkor a hagyomány miért választja szét a rendszerben, mi módon különbözteti meg őket?? Tehát még a TEST Minősége sem tisztázott, nemhogy a LÉLEKÉ!!

Itt kitérnék még arra is, hogy a közvéleményben két irányból is meg van közelítve a kérdéskör. Az egyik változat TEST – LÉLEK – SZELLEM, a másik pedig a SZELLEM – LÉLEK – TEST. Ez viszont ugyanazt a hármasságot adja, csak két irányból, két nézőpontból megközelítve (alulról felfelé, illetve felülről lefelé). Most melyik irány a mérvadó??

Mivel a hierarchiát Én felülről bontanám ki, onnan magyaráznám, így a SZELLEM – LÉLEK – TEST sorrendet követném, ezt tartanám meghatározónak.

Nézzük most a LÉLEK Minőségét! Három minőség közül szemmel láthatólag ez a legproblémásabb! Mivel középen van, tárgyaljuk NŐI, Befogadóan Teremtői Minőségként. Pontosan a SZENT LÉLEK és Gábiel Arkangyal kapcsolata miatt ez sem teljesen egyértelmű (mármint, hogy Női Minőség). Tovább haladva a vizsgálódásban, sem a szerepe, minősége, és a helyzete (hogy önálló, vagy nem önálló jelenség) nincs tisztázva! (Itt látható, hogy a SZENT LÉLEK és a LÉLEK ugyanazt a minőségi szintet foglalja el, elvileg ugyanarról a minőségről van szó, csak az egyik esetben jelzős szerkezettel kiemelten /SZENT/. Ezt egyelőre nem tudjuk tárgyalni, de a későbbiekben ki fogok térni rá, hogy milyen különbség is van a két meghatározás között, s ha van, és miből adódik.) A LÉLEK kérdéskörét boncolva a kérdést még tovább bonyolítja, hogy van, vagy nincs! Sok olyan vélemény van, hogy nincs, illetve ha van, akkor nem önálló, nem elkülönülő minőség. Ezek a vélemények hol a TEST – hez, hol a SZELLEM – hez társítják. Ezekhez a nézetekhez képest kevesebb, de jelenlévő álláspont az is, hogy van, létezik, különálló, önálló minőség.

Láthatjuk, hogy ez a Hármas rendszer igen össze van zavarva, nemigen lehet őszinte, megbízható forrásra támaszkodni (legalábbis látszatra, a felszínt vizsgálva)! Akkor kezdjük a LÉLEK- kel megint a vizsgálódást, de most más nézőpontból, mert ez lesz a legnehezebb. Én azon a véleményen vagyok, hogy van, létező és külön álló minőségként jelenik meg, méghozzá tipikus NŐI PRINCÍPIUM!

Akinek más a véleménye (az, hogy nincs, illetve ha van, akkor sem önálló minőség), annak egy sor kérdésre kellene válaszolnia.

Így kérdem Én például:

1. Amennyiben magyar nyelvterületen élünk, magyarul beszélünk és gondolkodunk, de nincs LÉLEK, akkor mit kezdünk ezekkel a szavakkal, hogyan magyarázzuk, amelyeket viszont a magyar nyelv szisztematikusan használ: LELKIISMERET; LÉLEKJELENLÉT; LELKIBÁNAT; LELKES JÓSZÁG; LELKILEG MEGVISELT; LÉLEKTÜKÖR; LELKITÁRS; LELKIPÁSZTOR; LELKI FEJLŐDÉS; LÉLEKVÁNDORLÁS; valaminek a LELKE...stb.
2. Ha nincs LÉLEK, akkor a magyar nyelv miért használja következetesen a LÉLEK szót, ha valaminek a mozgató, mozgásban tartó részét nevezi meg, teljesen függetlenül a mérettől (lehet akármilyen kicsi, illetve nagy, látható /érezhető/, vagy láthatatlan /érezhetetlen/)! Például: Ha azt kérdezem, mi az autó lelke, akkor kapásból vágják rá, hogy a motor, szinte gondolkodás nélkül. Én még nem talákoztam olyannal, aki erre a kérdésre a kormányt, a féket, a sebességváltót (stb.) nevezte volna meg!

Mint láthatjuk a LÉLEK a középső NŐI Teremtői Minőség, s az előző (3.) rendszerben tárgyaltuk, hogy ennek a szintnek az egyik jellegzetessége, hogy mozgásba hozza, tartja az egységet. Ezek alapján a magyar nyelv KÖVETKEZETESEN ÉS JÓL HASZNÁLJA A LÉLEK KIFEJEZÉST, mivel az autó mozgatásáról is pont a motor gondoskodik. Ezek után érdemes lesz a továbbiakban is követni a magyar nyelv gondolatvitelét, mert meglátásom szerint, amikor kell, a lehető legpontosabban fejezi ki a lényegét (emlékezzünk csak vissza: Pénz = FIZETŐESZKÖZ!)

Láthatjuk mekkora a zűrzavar, s ha kutatunk utána az interneten, még nagyobb lesz a káosz.

Hivatkozások:

http://www.srichinmoy.org/magyar/spiritualitas/koncentracio_meditacio_kontemplacio/meditacio/s_piritualis_sziv/sziv_lelek

Szív és lélek

Ha a szívedben meditálsz, akkor ott meditálsz, ahol a lélek van. A lélek Fény és tudata természetesen az egész testet áthatja, de van egy bizonyos hely, ahol a lélek a legtöbbet tartózkodik, és ez a szív. Ha megvilágosulást akarsz, akkor azt a lelkedtől kell megkapnod, az pedig a szívedben van. Ha tudod, hogy mit akarsz, és hogy az hol található, akkor az az ésszerű, ha odamész. Máskülönben olyan lenne, mintha a vaskereskedésbe mennél kenyeret venni.

Hatalmas különbség van aközött, amit az értelemtől kaphatsz, és aközött, amit a szívtől. Az értelem korlátozott; a szív korlátlan. Mélyen benned végtelen béke, Fény és üdvösség van. Korlátozott mennyiséget szerezni belőlük könnyű feladat. Ezt az értelemben végzett meditáció is megadhatja. De végtelenül többre tehetsz szert, ha a szívre meditálsz. Tegyük fel, hogy két helyen is lehetőség van dolgozni. Az egyik helyen kétszáz dollárt kereshetsz, a másikon pedig ötszázat. Ha bölcs vagy, nem vesztegeted az idődet az első helyen.

Mindaddig, amíg mélyen hiszel mindent összezavaró és bonyolító értelemben, meditációd mindenképpen csalódást fog okozni. A hétköznapi emberek azt hiszik, hogy a bonyolultság bölcsesség. De a spirituális emberek tudják, hogy Isten nagyon egyszerű. A valódi igazság az egyszerűségben és az őszinteségben, nem pedig a bonyolultságban lakozik.

Ezzel egyáltalán nem azt akarom mondani, hogy az értelem rossz. Nem, ez egyáltalán nem szükségszerű. Az értelem ugyanakkor korlátozott. Az értelemtől a legjobb esetben is csak inspirációt kaphatunk, ami önmagában is korlátozott. A törekvés a szívből ered, mivel a lélek megvilágosulása mindig ott van. Amikor a szívedre meditálsz, akkor nemcsak törekvéshez jutsz, hanem megkapod ennek a törekvésnek a beteljesülését is: a lélek végtelen békéjét, Fényét és üdvösségét.

4.2 A Lélek

Az eddigiek alapján meggyőződhattünk arról, hogy az embernek nincs 'halhatatlan lelke' vagy bármilyen halhatatlan alkotórésze természetszerűleg. Most megpróbáljuk tisztázni a 'lélek' szóval kapcsolatos téveszméket.

A Bibliában a 'léleknek' fordított héber és görög szavak ('nefes' vagy 'pszüché') a következő szavakkal is vissza vannak adva:

Test
Lélekzet (vétél)
Élőlény
Szív
Lélek
Személy
Önmaga
Szél

A 'lélek' vonatkozik a személyre, testre vagy valakinek az énjére. A híres mondás, hogy 'Mentsd meg a lelkünket' (S.O.S.) világosan azt jelenti: 'Ments meg minket a haláltól!'. A 'lélek' tehát mi magunk vagyunk ill. az összegzése mindannak, amely alkothat egy személyt. Érthető, hogy a Biblia fordításainak több modern változata ritkán használja a 'lélek' szót, ehelyett a 'te' vagy a 'ember' szavakat használja. Az állatok, amelyeket Isten teremtett, úgy vannak megnevezve, mint "élőlények" (1Móz.1:20,21). A nefes héber szó van itt élőlénynek fordítva, és ez a szó más helyeken "léleknek" van fordítva, pl. az 1Móz.2:7-ben: "így lett az ember élőlénnyé". Következésképpen az ember ugyanúgy élőlény, mint az állat. Az ember és az állat között az egyetlen különbség, hogy az ember léleke által kiemelkedik közülük, Isten az embert az ő képmására teremtette (1Móz.1:26; Ld. 1.2-es Tanulmány), bizonyos emberek pedig elhivatottak arra, hogy megismerjék az Evangéliumot, amelyen keresztül a halhatatlanság reménye megnyílik számukra (2Tim.1:10). Az alapvető természetünk és a halál természetének a tekintetében nincs különbség az emberek és az állatok között.

Az egyik legalapvetőbb dolog, amit tudunk, hogy minden emberi test - vagy inkább minden "élőlény" - végül meghal. A 'lélek' tehát meghal, pontosan az ellenkezője annak, ami halhatatlan. Nem meglepő, hogy a 'léleknek' fordított szó használata, körülbelül 90%-ban, a Bibliában a halállal vagy a lélek megsemmisülésével van kapcsolatba hozva. Maga a tény, hogy a lélek szó ily módon van használva, mutatja, hogy nem egy olyan valamiről van szó, amely elpusztíthatatlan vagy halhatatlan:

- "Annak a léleknek kell meghalnia, aki vétkezik" (Ez 18:4)
- Isten el tudja pusztítani a lelket (Mt.10:28). Az elpusztítható lélekre vonatkozó más kijelentések: (Ez.22:31; Pl.6:32; 3Móz.23:30).
- Minden "élőt", amely Hácór városában tartózkodott kard által öltek meg (Józs.11:11; vö.Józs.10:30-39).
- "...minden élőlény elpusztult" (Jel.16:3; vö. Zsolt.78:50).

- Mózes törvényei gyakran megparancsolják, hogy az olyan "embert", aki nem engedelmeskedik bizonyos parancsoknak, meg kell ölni (pl. 4Móz.15:30,31).
- A csapdába kerülhető vagy megfulladható lélekre való utalásoknak csakis akkor lehet értelmük, ha a lélek valóban meghalhat (Péld 18:7; 22:25; Jób7:15).
- "...a halandó...nem tudja életét megtartani" (Zsolt.22:30).
- Krisztus "...kilehelte lelkét" (Mt.27:50). Az ő lelke vagy élete bűnért való áldozat volt. (vö. Ézs 53:10-12)

Az, hogy a 'lélek' személyre vagy testre vonatkozik, nem valamiféle bennünk levő halhatatlan szikrára, a versek nagytöbbségéből kiderül, amelyekben ez a szó előfordul. Néhány nyilvánvaló példa erre:

- "...emberek vére" (Jer.2:34).
- "Áldjad lelkem az Urat, és egész bensőm az ő szent nevét! Áldjad lelkem az Urat, és ne feledd el mennyi jót tett veled!... Betölti javaival életedet, megújul ifjúságod, mint a sasé" (Zsolt.103:1,2,5).
- "Mert aki meg akarja menteni az életét (lelkét), az elveszti, aki pedig elveszti az életét (lelkét) énért... megmenti azt" (Mk.8:35).

Ez elegendő bizonyíték arra, hogy a lélek nem valamilyen az emberen belül levő lelki elemre vonatkozik, a 'lélek' (a görög pszüche) valakinek a fizikai életét jelenti, amely itt így is van fordítva. Életünket/lelkünket az Úr Jézusra kell mintáznunk, aki érettünk életét/lélkét a kereszten áldozta fel.

"...önként ment a halálba, ...sokak vétkét vállalta magára, és közbenjárt a bűnösökért" (Ézs 53:12).

lexikon.katolikus.hu/L/lélek.html

[Magyar Katolikus Lexikon](#) > [L](#) > [lélek](#)

lélek (héb. *ruah*, gör. *pneuma*, lat. *anima*): életelv (princípium), a test éltető formája, mely a testnek emberi létet ad (*D 481*). - **1.** *A vallástörténelemben* minden népnél föltűnik a ~képzet, az ember tudatos életét biztosító „szellemi” életelv. Annak a minden ősi kultúrában megtalálható meggyőződésnek, mely szerint az élet a halál után nem ér véget, alapja a ~ létezésének ki nem dolgozott fogalma, mely szerint az emberben van valami több, mint a pusztá anyag, a pusztá test. A szintén egyetemes →[halottkultusz](#) valójában a testet túlélő ~nek szolt. - A már határozottabb elgondolások szerint **1.** a ~ *életerő*, mely a fontosabb szervekben (szív, vér, máj, csontok) lakik. A halál után ált. tovább él, ritkábban a testtel együtt meghal, de az élet tartama alatt is elhagyhatja az embert, pl. betegségben v. öntudatlanságban, s bizonyos szert-okkal vissza lehet hozni. - **2.** Az *én*-nek, a gondolkodásnak és az akarásnak a hordozója, önálló élete lehet a szívben v. a fejben, s a halál után új formában él tovább ismeretlen helyen. - **3.** Csak laza kapcsolatban van a testtel, alvás közben eltávozik, saját élményei vannak, s a testen kívül is megjelenhet különböző formákban. - **4.** A képességeknek megfelelően több, különféle formában él az emberben. - A ~ fogalmában mindig benne volt a testhez képest nagyobb szabadsága is. A gör. mitológiában az emberi ~ megszemélyesítőjét szárnyakkal ábrázolták, neve, →[Pszüché](#), pillangót jelent. -

Most ugyanerről az oldalról lássuk a LÉLEK Minőségének a Görög Filozófia nézőpontjából való megközelítését:

Hivatkozás: lexikon.katolikus.hu/L/lélek.html

II. A filozófia az ember szellemi tevékenységéből következtet a *szellemi* ~ létezésére: vannak olyan magasabb rendű tevékenységek (fogalom-, ítéletalkotás, szellemi értékek megismerése, akarása stb.), melyek az emberben nem lehetnek tisztán a testi funkció következményei, hanem föltételeznek egy belső, *szellemi princípiumot*, amely az ember szellemi tevékenységeinek hordója.

- **1. A ~ fil. fogalmát** a gör-ök dolgozták ki, először ők tettek világosan különbséget az ember testi és ~i összetevői között. **a) Platón** szerint a ~ **→idea**, mely örökké létezik, nem szorul teremtésre, s csupán idegenbe szakadt vándor a Földön. Szerinte csak a ~ halhatatlan, az emberből minden egyéb értéktelen és elpusztul. Ez a kiindulópontja a későbbi **→gnózisnak**, mely a test és a ~ éles megkülönböztetése nélkül nem születhetett volna meg. - **b) Arisztotelész** minden élőlényre érvényes meghatározása szerint a ~ az életképes fizikai test első **→entelecheiája** (De an. II. 1. p. 412), a ~ a test számára határozott létet adó és célját meghatározó formai ok. A ~ természete szerint a testre van utalva, a testtel *létegyeséget* alkot. Arisztotelész szerint tehát a ~ és a test kapcsolata sokkal szorosabb, mint Platónnál. - **c) A ~ képességei.** A ~ tevékenységeit Platón a *vegetatív*, az *érzéki* és az *értelmi* működésben különbözteti meg. E hármasság a ~ mint életelv fokozatos tökéletesülése: a magasabbrendű ~ föltételezi és magában foglalja az alacsonyabbrendű **→lélek képességeit** a ~ egységének épségben tartása mellett. Minden élőlénynek egyetlen lelke van, de az különböző *képességeket* (dünameisz) egyesít magában. Valamennyi élőlény rendelkezik a *vegetatív* képességgel (to treptikon), mely a növekedés (táplálkozás) és szaporodás jelenségeiben nyilvánul meg, de sajátosan a növényvilág jellemzője. Az állatok a vegetatív képesség mellett rendelkeznek az érzékelés (to aisztétikon), a törekvés (to horektikon) és a helyváltoztatás (to kinétikon kata topon) képességeivel is. -

Mint látható, a két idézet, hivatkozás ugyanarról a katolikus honlapról származik, csak a nézőpont más. Viszont a két álláspont között komoly, összeegyeztethetetlen különbségek is vannak (az első állítás szerint a LÉLEK a TEST -tel együtt meghalhat, míg a filozófia alapján örökké létezik.).

Hivatkozás: <http://www.gotquestions.org/Magyar/test-lelek-szellem.html>

Kérdés: Két vagy három részből állunk? Test, lélek és szellem vagyunk, vagy test és lélek-szellem?

Válasz: Az 1 Mózes 1:26–27 írja, hogy van valami, ami miatt az emberiség különbözik a többi teremtménytől. Az emberi lények azért voltak teremve, hogy kapcsolatuk legyen Istennel, és mint olyan, Isten anyagi és anyagtalan részt is teremtett belénk. Az anyagi nyilvánvalóan az, ami kézzelfogható: a test, csontok, a szervek stb., és addig létezik, ameddig az ember él. Az anyagtalan rész az, ami nem tapintható: lélek, szellem, intellektus, akarat, lelkiismeret stb. Ezek tovább léteznek, mint ameddig egy ember fizikai élete tart.

Minden ember rendelkezik anyagi és anyagtan jellemzőkkel. Egyértelmű, hogy minden embernek van teste, ami húsból, vérből, csontokból, szervekből és sejtekből áll. Azonban a nem tapintható dolgok azok, amelyekről gyakrabban folyik a vita. Mit mond erről a Szentírás? Az 1 Mózes 2:7 kijelenti, hogy az ember élő léleknek lett teremtve. A 4 Mózes 16:22 Istent úgy nevezi meg, mint “minden test szellemének Istene” (az angol fordítás alapján). A Példabeszédek 4:23 figyelmeztet bennünket: “Minden féltve őrzött dolognál jobban óvd szíved, mert onnan indul ki az élet!” jelezve, hogy a szív az emberi akarat és érzelmek központja. A Cselekedetek 23:1 mondja, “Pál rátekintett a nagytanácsra, és így szólt: ‘Atyámfiai, férfiak, én teljesen jó lelkiismerettel szolgáltam Istennek, mind e mai napig.’ Itt Pál úgy utal a lelkiismeretre, mint az értelem részére, ami megítéli a jót és rosszat. A Róma 12:2 kijelenti, hogy “és ne igazodjatok e világhoz, hanem változzatok meg értelmetek megújulásával.”

Ezek, és még számos más vers utal az emberek különböző anyagtalán területeire. Mindannyian rendelkezünk anyagi és anyagtalán tulajdonságokkal.

Tehát, a Szentírás sokkal több dolgot vázol fel, mint csupán lelket és szellemet. Valahogyan a lélek, a szellem, a szív, a lelkiismeret és az értelem mind kapcsolatban áll egymással és összefügg. Mégis az ember elsődleges anyagtalán része a lélek és szellem. Ezek feltehetőleg magukba foglalják a többi területet is. Ezt szem előtt tartva az emberek kettes (kettéosztva, test/lélek-szellem) vagy hármas (háromfelé osztva, test/lélek/szellem) felosztásúak. Lehetetlen kizárólagos álláspontra helyezkedni. Mindkettő nézet mellett jó érvek szólnak. A kulcs ige a Zsidók 4:12: "Mert Isten igéje élő és ható, élesebb minden kétélű kardnál, és áthatol az elme (angolban: lélek) és lélek (angolban: szellem), az ízületek és velők szétválásáig, és megítéli a szív gondolatait és szándékait." Ez a vers legalább két dologra nyitja fel a szemünket a vitával kapcsolatosan. A lélek és a szellem elválhat egymástól, és ezt a megosztottságot a lélek és szellem között csak Isten látja. Ám ahelyett, hogy olyanra összpontosítunk, amit nem tudhatunk biztosra, jobb dolog Istenre figyelni, aki "csodálatosan megalkotott" (Zsoltárok 139:14; SZIT).

NA! Ez igen, ez már nem semmi. Mi is a kialakult helyzet?

BIBLIA	vs	BIBLIA
1	:	1

Mint látható, ha egymás mellé tesszük az utolsó hivatkozás adatait és a Magyar Katolikus Lexikon által közölt állásfoglalást, akkor ezek szerint a Bibliából mind a két nézőpont kiolvasható, csak attól függ, hogyan vizsgálom a kérdéses helyzetet.

Lássunk még kettő utolsó hivatkozást: <http://hu.wikipedia.org/wiki/Lélek>

A **lélek** szót több értelemben is használjuk, mely így több fogalmat takar. Először is érdemes külön választani a szellem fogalmától. Az előbbi, [vallásos](#) és spirituális értelemben a halhatatlan részt, az örök elpusztíthatatlan eszenciáját jelenti az embernek, mely több [hit](#) szerint [lélekvándorlás](#) folytán több élőhöz is kapcsolódhat egymás után. A szellem a lélek és az élő test kapcsolatát valósítja meg. E kapocs a [halállal](#) feloldódik, a test elmúlásával rendszerint távozik e világból. Egyes hitek szerint, egyéb élőlények is rendelkeznek effajta halhatatlansággal, ilyen például számos [indian](#) vallás és a [hinduizmus](#).

A lélek fogalmát, más értelemekben az előbbi fogalommal valamilyen hasonlóságot találó helyzetekben használjuk, például lelkesen végzi a munkáját.

[Filozófia](#), vagy [tudományos](#) szempontból a *lélek* egy olyan közhasználatú szó, amelynek jelentése változó, és rosszul körülhatárolt. A *lélek* szó körülbelüli jelentéséhez kapcsolódó tudományos szempontból kezelhetőbb fogalmak a psziché, [érzés](#), [tudat](#), [éntudat](#).

Az [antropozófia](#) szerint a lélek olyan lény megjelölése, amely belső átélésre képes. A régebbi felfogásokhoz hasonlóan az antropozófia a szellem örök és halhatatlan voltáról beszél. A lélek az összekötő a szellem és a test között.

[http://hu.wikipedia.org/wiki/Test_\(teológia\)](http://hu.wikipedia.org/wiki/Test_(teológia))

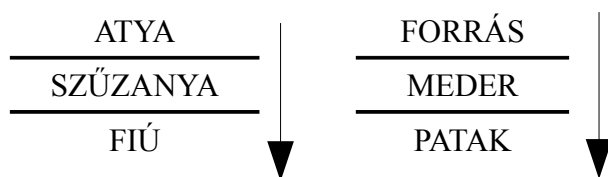
Test és lélek az Ószövetségben

A héber által leggyakrabban használt test (*bászár*) és lélek (*nefes*, *ruáh*) szavak nem állíthatóak párhuzamba a görög test (*szarkosz*, *szóma*) és lélek (*pszükhé*) illetve szellem (*pneuma*) kifejezésekkel, melyek az [Újszövetség](#) szóhasználatán keresztül az első századok többnyire görög nyelvű keresztény filozófiájában fontos szerephez jutottak.

Az ószövetségi zsidó felfogás nem teszi lehetővé az ember test és természet kétosztatú (dichotómikus: test és lélek) illetve háromosztatú (trichotómikus: test, lélek, szellem) leírását. [3] Amikor Isten lelket lehel az emberbe, az az ószövetségi felfogás szerint nem valamilyen halhatatlan lélekrész elhelyezésének aktusát jelöli, hanem tulajdonképpen az életfunkciók összefogásának, irányításának képességét, mely a test biológiai halálával együtt bevégi feladatát és megszűnik létezni. Az Ószövetség zsidó emberének felfogása gyökeresen eltér a görög műveltséget magába olvasztó keresztény filozófia elgondolásától, mely a halált és a feltámadást a test és lélekrészek elválásának és újraegyesülésének folyamataként értelmezte. Az Ószövetség teológiája ugyanis nem ismer semmilyen test-lélek dualizmust, és idegen tőle az a később, főleg hellén hatásra jelentkező gondolkodásmód is, mely a fizikai testet alacsonyabb rendűnek tartja a lélekrészekkel szemben. Az Ószövetségben egyedül Dániel próféta (a könyv feltehetőleg a Kre. 2. század derekán keletkezett, s régebbinek gondolván került a zsidó kánonba) beszél a holtak feltámadásáról (Dán. 12, 12) A görög nyelv, s így az újszövetségi görög is két szót használ a test leírására: a szóma és szarksz azonban egyaránt a test kifejezéssel fordítandóak magyar nyelvre, mivel a magyarban nem létezik az a megkülönböztetés, amelyre a görög lehetőséget ad.

ÁLLJ! ÁLLJ! ÁLLJ! ÁLLJUNK MEG, MOST MI VAN ITT!?

Mi történik itt? Elég nagy a zűrzavar, tegyük rendet! Ha ennél a tételnél nem fogunk tisztán látni, a többinek a megértése bonyodalmas lesz, nehezen lesz értelmezhető, átlátható. Én azt ígértem, hogy dinamikus, mozgó rendszerként fogom tárgyalni, értelmezni a HÁROMRÉTEGŰ VILÁGKÉPET, ehelyett egészen eddig alárendelő, felülről lefelé ható folyamatoként tárgyaltuk:

Ahhoz, hogy a SZELLEM – LÉLEK – TEST (illetve, a TEST – LÉLEK – SZELLEM) témakörét megértsük, elengedhetetlen már belevenni, hogy ez a rendszer egy dinamikus, mozgásban lévő, ÉLŐ HIERARCHIA!! Már az ábrázolása is sokat sejtet, nézzük:

Így most már nem hagyhatjuk ki a rendszerből a mozgást! A következőkben ezt kell elsősorban tárgyalnunk, tisztáznunk, hogy ebből a zűrzavarból ki tudjunk lépni, fölé tudjunk emelkedni. A dinamizmusa, mozgása miatt, innentől úgy kellene tárgyalni a hierarchiákat, mint „Rendszer a rendszerben”! Ebből következik, hogy az egyik oszlopra megállapított szabálynak nem feltétlenül kell teljesülnie a másik oszlopban. Amennyiben két oszlopot a felállított szabállyal, vagy törvénnyel fedésbe tudok állítani (hozni), akkor direkt, vagy közvetlen kapcsolatban tud lenni a többivel is! A hierarchiák tárgyalásánál elsősorban a mozgás meglétét fogjuk keresni, így ez lesz a közvetlen kapcsolat a hierarchiák között. Ezenkívül létezik még közvetett, illetve áttételesen alkalmazható szabályrendszer, mely mégis kapcsolatban lesz a hierarchiákkal.

Ez fogja adni a rendszer dinamizmusát, mozgását, amit legjobban 1 ÓRÁVAL lehet szemléltetni, megérteni („Rendszer a rendszerben”)! VAN EGY ÓRÁNK, AMI „KETYEG” (Pap Gábor szavaival)! Az óra belsejében sok kis fogaskerék (stb.) működik, amittől az óránk mutatja az időt (mozog, körbejár)! Az óránkban lévő fogaskerek vagy direkt, közvetlen kapcsolódnak egymáshoz, vagy indirekt, nem közvetlen módon, de attól függetlenül a rendszer működéséhez (ahhoz, hogy az óra mutatója körbejárjon) feltétlenül szükséges. Ha csak egyetlen fogaskereket is kiszedünk a gépezetből, ami mondjuk csupán egyetlen másik fogaskerékkal van kapcsolatban, de a többivel nem (illetve, nem közvetlen), az óra MEGÁLL, nem működik! Ebből is láthatjuk, hogy a működő, mozgásban lévő óra „dinamikus, folyton változó egyensúlyi állapotban” van, a fogaskerek helyzete pedig MELLÉRENDELŐ. Mindegyik így, vagy úgy, de kapcsolatban van a többivel is, köztük kölcsönös az egymásra utaltság!

Az az óra ami áll, statikus, ebből kifolyólag ALÁRENDELŐ (itt már a fogaskerek csak azzal vannak kapcsolatban, amellyikkel összeérnek, a kapcsolatuk direkt /a többire nincs hatásuk/)! Az ALÁRENDELŐ szerkezet, hogy megnézze mi van az óra belsejében, hogyan működik, először leállítja, majd darabokra szedi, részekre bontja, és úgy próbálja megérteni. Láthatjuk, hogy egy dinamikus változó rendszert így nem lehet megérteni, vizsgálni! Pap Gábor szavai jutnak az eszembe az „óráról” beszélve: „Egy az, hogy nem tudja, hogy „ketyeg”, s azt végképp nem érti, hogy miért, hogyan és mivégre ketyeg!”. Ez a probléma egyik oldala, a másik pedig, hogy az ALÁRENDELŐ nem ismeri (nem fogadja el) az „IS – IS” törvényt! (Jelen esetben, ha egy fogaskerék nem kapcsolódik direkt módon a másikkal, akkor is hat rá, ha rendszer dinamikus és nem stabil.) Ezért van az, hogy az ALÁRENDELŐ szerkezet először kiiktatja a rendszerből a mozgást, s így ebből a nézőpontból, mindig a rendszert mozgásba hozó, mozgásban tartó (a középső, NŐI, YIN PRINCÍPIUM) lesz a legzavarosabb, kaotikus, problémás (nem is érti, s ha teheti kihúzza, kihagyja a rendszerből)!

Csak MELLÉRENDELŐ szerkezettel és észjárással lehet a rendszert visszaállítani, visszabillenteni! Most ennek fényében térjünk ki a mozgásra először, tárgyaljuk meg a rendszer dinamizmusát, majd ennek tudatában nézzük át az előző eseteket, tartható – e az álláspont, előről kell kezdeni az egészet! Az eddigi megállapítások azért helyesek, helytállóak lehetnek, nem kell kidobni őket, de ALÁRENDELŐ gondolkodással (fentről lefelé) eddig tudunk eljutni. Mint láttuk így is lehet értéket felmutatni, de folyton falakba, akadályokba ütközünk, amit le kell bontanunk.

HÁROMRÉTEGŰ VILÁGKÉP

HIERARCHIÁK

Innentől „belemászunk” a rendszer „szívébe”, s megnézzük, hogyan tudjuk ezt a látszólagosan stabil, álló helyzeteket mozgásba hozni. Ugorjunk egyet és kezdjük előlről az egészet (figyelembe véve az eddigiekben megállapított dolgokat), de most már a mozgással, dinamizmussal kiegészítve!

A mottónk, amit még mindig keresünk, az a SZERETET!

JÉZUS

„Úgy Szeressétek
egymást, ahogy Én
Szerettelek Benneteket!”

MANI

„Szeresd a gonoszt Jóvá!”

Itt, mivel mozgásba szeretnénk lendíteni a helyzetet, nem elég egy oszlopot (hierarchiát) vizsgálni. Egy dinamikusan mozgó egyensúlyi helyzetet kell keresni, aminek az értelmezéséhez több oszlopot (hierarchiát) kell együtt látni, s jelképekben kell gondolkodni. Kell lennie, kell keresni egy kiindulópontot, ahonnan el tudjuk indítani a rendszert, s mivel elsősorban körfolyamatot kell találnunk, az elején indításnak vett szabállyal vissza kell érkeznünk oda, ahonnan elindultunk! Ezt nagyon fontosnak tartom, hogy végig egy szabályn belül maradjunk, mert ellenkező esetben akár „belemagyarázás” is lehet. Ha végig meg tudunk maradni a szabályn belül, akkor valami olyasmivel állunk szemben, amit meg kell vizsgálni, értelmezni kell! Ehhez több oszlopra van szükség, hogy megértsük, alá tudjuk támasztani az észrevételt! Egy oszlopon belül is el lehet magyarázni (mivel ez a mozgás az összesre igaz lesz, és ez az összekötő kapocs a hierarchiák között), de nem biztos, hogy mindenki számára átlátható. Mivel így nem lenne kellő mértékben alátámasztva, bizonyítva (?), bele lehetne kötni, kritizálhatóvá válna! Aki kötözködni akar, az úgy és akkor is meg tudja tenni, ha több oszloppal (hierarchiával) vezetem le, viszont sokkal több adattal kerül szembe (amit támadhat, megkérdőjelezhet), mintha csak egy oszlopot vállalnánk! Nem állítom azt, hogy a kérdéskörnek ez az egy feloldási, olvasati, értelmezhetőségi lehetősége van, de minden esetre átlátható, mozgásba hozza a rendszert, értékelhetővé válik, mellesleg a tárgyalt tételeknél bizonyítható lesz a megléte! (A későbbiekben fogok rá utalni adott helyen, hogy nem én vagyok az egyetlen, aki ezt észrevette.)

Mint írtam már, a tárgyalt tételek (**hierarchiák**) összessége biztos, hogy nem teljes, a **megadott** (tárgyalt) **paramétereket figyelembe véve bővíthető!** Én csak a (számomra) legfontosabb tételeket emeltem ki úgy, hogy a végén értékelhetővé váljon maga a rendszer, s így igyekeztem az Élet területeiről példákat hozni, s nem csak az egyetemesen elfogadott helyzeteket átnézni. A végén azt is látni fogjuk (remélem), hogy ez egy önszabályozó, önszervező rendszer!

Kiindulópontnak tételezzük fel, hogy az Őseink (bármik is legyenek) nem voltak „hülyék”, ha valamit alkottak, létrehoztak, akkor tudták miért, és hogyan tegyék! Ha ezt valaki a mai jelenlegi nézet szerint is elfogadhatónak tartja, már önmagában is nagy dolog (jusson eszünkbe például a tudományos körök hogyan vélekednek általában az Ősemberről, illetve az előttünk pár ezer, vagy pár száz évvel élt elődeinkről!!) Mivel egy Hármass rendszerbe szeretnénk mozgást vinni, s ezt a rendszert NEM mi hoztuk létre (mi csak igyekszünk értelmezni, magyarázni, átlátni), így aki megalkotta, többet tett, mint az elsőre el tudnánk képzelni!

Először is egy látszólag stabil, álló rendszert úgy fogalmazott meg dinamikusan mozgó állapottá, hogy jóformán semmilyen ténylegesen egyetemes szabályt, törvényt nem sértett meg! Mivel ezt létrehozta, magának a rendszernek a törvényeit írta le (mind statikusan, mind dinamikusan) egyetlen folyamatban, s így viszont az alkotása Hatalmas lett!

Azért mert ezek a törvények fogják össze az egész rendszert, a létrehozóját joggal nevezhetjük ISTEN – nek, MINDENHATÓ – nak!!

Viszont azt az embert (embereket), akik ezt észrevették, értelmezték, alkalmazták, megfogalmazták (képben, írásban, tárgyban!), méltóan nevezhetjük BÖLCSEK – nek (MÁGUSOK – nak)!

Itt ki szeretnék térni arra, hogy ki a BÖLCS?! Az aki a kérdést felteszi, illetve az, aki a választ megadja?! Fogós, ravasz a kérdés, de lehet rá válaszolni. Látszólag az is – is törvénnyel állunk szemben! Viszont, ha a mélyére nézünk, akkor azt találjuk, hogy az a BÖLCS, aki a kérdést felteszi! Ugyanis hányszor halljuk ezt a mondatot, de nem jut el a tudatunkig, nem méltatjuk semmire:

„Egy jól feltett kérdésben, benne van a válasz!”

Ugye ismerős? A másik nézőpontból viszont tételezzük fel, kíváncsiak vagyunk valamire, „valahová” el szeretnénk jutni (nem a térben, illetve helyileg értelemben!). Ebben az esetben egy mozgást, egy folyamatot a válasz lezár, leállít, s a kérdés mozgásba hozza, folyamattá teszi.

Például:

- Milyen a ceruza?
- Barna.
- Milyen barna?
- Világos barna.
- Milyen hosszú?
- Kb. 10 cm.
- Mit fogsz vele csinálni?
- ...

Azt hiszem érzékelhető, hogy a kérdés mindig megnyit egy lehetőséget, a válasz pedig lezárja azt! Mivel folyamatot, dinamikus mozgó rendszert akarunk vizsgálni a stabil, álló helyzetekkel szemben, belátható, hogy az a BÖLCS, aki a JÓ kérdést felteszi! (Sajnálatos módon a jelenlegi helyzetünk és a jelenkori társadalmi berendezkedés pont a kérdéstől /kérdésektől/ fosztja meg az embert, s arra kényszerít minket, hogy elégedjünk meg a válasszal /válaszokkal/. Ezzel a tendenciával azt éri el, hogy jóformán senki /az emberiség létszámát tekintve nagyon kevesen/ nem hajlandó az égető kérdéseket feltenni és tisztázni! Így különböző dogmák és falak közé kényszeríti az ember /emberek/ életét, ezáltal rendkívüli módon leszűkíti a mozgásteret. Az előzményeket figyelembe véve egy stabil, álló helyzetet, rendszert hoz ezzel létre! Például a „2001. 09. 11.” -én történtek hivatalos magyarázatának a megkérdőjelezése, vitatása, s utána az USA – ban hatályba lépő törvény „társadalom ellenes” volta /Hazaftias Törvény, Patriot Act/.)

(Hivatkozás: http://hu.wikipedia.org/wiki/Patriot_Act

Tartalom

A törvény lehetővé teszi a rendfenntartó szervek számára, hogy bírói végzés nélkül figyelhessenek telefonvonalakat, e-maileket, személyes orvosi, pénzügyi és egyéb iratokat, valamint eltöröl több, az országon belüli hírszerzést korlátozó rendszabályt. Kiterjeszti az pénzügyminiszter hatáskörét a pénzügyi tranzakciók ellenőrzésére, kiváltképp a külföldi egyének és szervezetek esetében, és nagyobb szabadságot ad a rendfenntartó szerveknek és a bevándorlási hivatalnak a terrorizmussal gyanúsított bevándorlók letartóztatására és kitoloncolására. A rendelet továbbá meg is változtatta a terrorizmus definícióját úgy, hogy az magában foglalja a belföldi terrorizmust is, ezzel megnövelve azon tevékenységek számát, melyek felderítésére kihasználhatóak az általa nyújtott plusz hatáskörök. Alig másfél hónappal 9/11 után a rendeletet a kongresszus mindkét házában nagy többséggel megszavazták, és mind a Republikánus, mind a Demokrata párt támogatását élvezte.

Mint ebből a leírásból is látszik, ez csak egy általános ismertető, de az USA – ban a szabadságjogok eléggé megkérdőjelezhetőek ez alapján is. Akit jobban érdekel a téma az ettől részletesebben is utána tud nézni, de a Patriot Act „társadalom ellenes volta” e hivatkozásból is átszűrődik.)

Innentől a könyv felépítése úgy fog kinézni, hogy az egyes hierarchiakat külön – külön oldalon fogom elkezdni tárgyalni, majd a munka befejeztével a JEGYZET – i részben az adott hierarchiára vonatkozó egyéb adatot és különböző plusz információt közlök, olyanokat is, melyeket nem szeretnék a fővonalban leírni, tárgyalni, de fontosnak tartom a megemlítését. Ezután mielőtt elkezdeném a következő hierarchia tárgyalását, feltüntetem az adott tételhez kapcsolódó FORRÁSANYAGOKAT is.

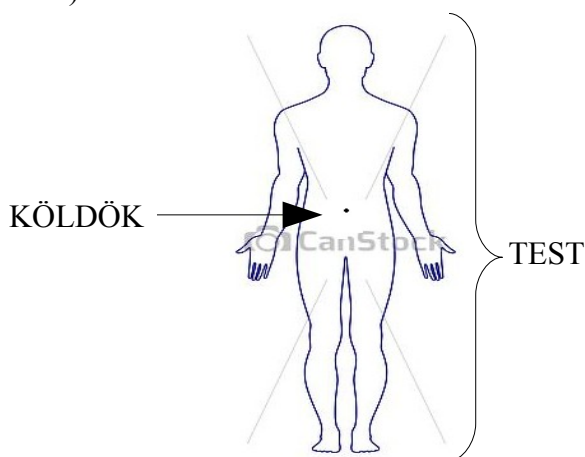
A hierarchiak tárgyalásánál elsősorban a mozgás, és a Szeretet meglétét fogjuk keresni. Ahogy az előzményekben is tárgyaltam, amennyiben fontos és kiemelt jelentőségű a Szeretet, úgy meg kell találnunk a hierarchia rendszerén belül, méghozzá fő helyen. A hierarchiát tekintve a „fő” hely nem a legfelső szint lesz, ahogy esetleg várnánk, hanem máshol található (nem szeretnék előreugrani, de nemsokára úgyis kiderül, hogy hol)!

Ennyi bevezető után nézzük, hova tudunk eljutni (mellérendelő gondolkodással)! Ahhoz, hogy a rendszer mozgását megértsük, fel tudjuk állítani, Három oszlopot (hierarchiát) fogok felhasználni, értelmezni, majd utána egyesével tárgyalni, hogy igenis helye van ebben a rendszerben. Az első legyen az az állapot, ahol abbahagytuk (SZELLEM – LÉLEK – TEST), a másik legyen a CSAKRÁK rendszere, a harmadik pedig a MAGYAR ZÁSZLÓ (TRIKOLOR).

Itt már lehet zúgolódni, hogy „magyarkodom”, pedig ha már történetesen Magyarok születtem, akkor én a Magyar Őseimről is feltételezem azt, ha valamit alkottak, létrehoztak, azt okkal tették, szerves rendszerben gondolkodtak, és nem azért, mert „úgy tartotta kedvük”! Ebbe pedig a Nemzeti Lobogónk éppen úgy beletartozik, mint a Címerünk és a Turul!

Így elnézést kérek Mindenkitől, akinek ez nem tetszik, de főleg magyar szempontok alapján tárgyalom a továbbiakat, bár lesznek olyan hierarchiak is, melyek egyetemes érvényűek. Sajnos a lényeg nagyon össze van keverve, zavarva, s a ma embere nem, illetve nagyon nehezen tud ebből dzsungelből kilátni, kitalálni (ami körül veszi)! Ezért ezeket a rendszereket is rendbe kell tenni, s ebből a szempontból nem érdekel, ha valakinek a nézőpontja, a saját maga által alkotott értékrendje, vagy esetleg a világnézete sérül! A hierarchiakat azért fogom főleg magyar szempontok alapján tárgyalni, mivel az előzőekben láthattuk, hogy alárendelő nézőpontból hova tudunk eljutni, s megegyeztünk abban, hogy nézőpontot kell váltanunk: alárendelőből – mellérendelőre. A magyar nyelv, s ebből kifolyólag a magyar ember gondolkodása mellérendelő.

Nézzük rögtön az elsőt! Az első, amit tárgyaljunk az a SZELLEM – LÉLEK – TEST Hármassága. Erről a Hármasságról tudni kell, hogy ez az emberi test felosztása a közhiedelemmel ellentétben, ahol például a TEST – tel, az embernek a konkrét fizikai megjelenésével, a „Test” - ével azonosítják (Pl.: BIBLIA)!

Ebből következik az a sok félreértés, amit az előzőekben érzékeltettem, s ennek a hierarchiának a tárgyalásánál tapasztaltunk! Ahhoz, hogy meg tudjuk érteni, mozgásba tudjuk hozni a rendszert, a Magyar Hagyományokban is megőrződött, az emberi test felosztását kell elővenni, előtérbe helyezni! Azért jelöltem a „köldök” - öt, mert az fontos lesz a továbbiakban az értelmezés szempontjából.

A felosztás pedig a következő:

1. NYAKVONAL feletti rész
2. MELLKAS, a nyakvonal és az övvonal közötti rész
3. ÖVVONAL alatti rész

Így a felosztás eléggé behatárolható (meg is feleltethető bizonyos, jellegzetes testtájaknak, szerveknek), de tisztázni kell, hogy hol is van az Övvonal. Ott ahol a mindennapjainkban most kötjük az övet, vagy esetleg máshol.

Először is lássunk néhány képet:

1. ábra

2. ábra

3. ábra

4. ábra

5. ábra

6. ábra

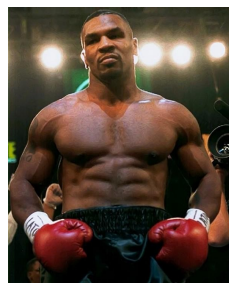
7. ábra

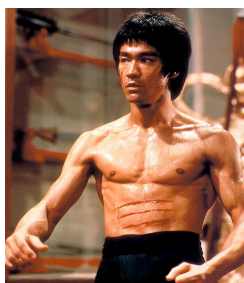
8. ábra

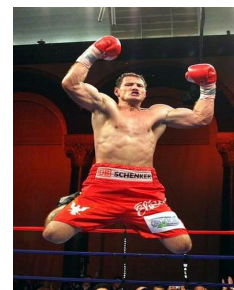
9. ábra

10. ábra

11. ábra

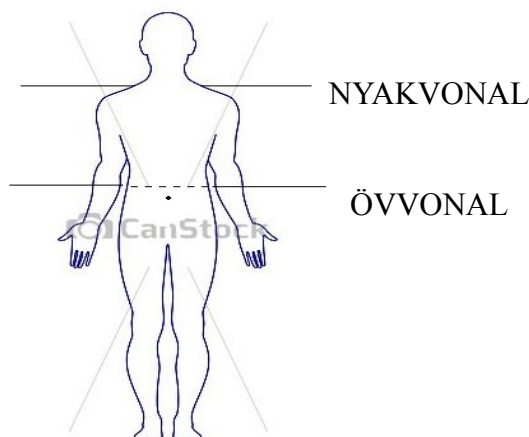
12. ábra

1. **ábra:** magyar paraszt XIX. sz.
2. **ábra:** román pásztorok
3. **ábra:** görög népviselet
4. **ábra:** görög népviselet
5. **ábra:** szlovák népviselet (Tót Atyafiai)
6. **ábra:** batos népviselet
7. **ábra:** matyó népviselet
8. **ábra:** erdélyi népviselet
9. **ábra:** székely népviselet
10. **ábra:** Tyson
11. **ábra:** Bruce Lee
12. **ábra:** Erdei Zsolt (Madár)

Mint a képeken látható, 1 – 9 -ig népviseletről van szó (magyar, székely, román, görög, szlovák, batos), és főleg a női viseletnél egyértelműen a köldök fölött köti az övet(egészen fent, a mell alatt!). Mivel a férfi viseletnél kicsit problémás a helyzet (talán nem annyira egyértelmű), ezért hivatkozom a 10., 11., 12.-es ábrára.

Ezek az ábrákon férfi sportolók láthatók félmeztelenül, s így láthatóvá vált, hogy az övvonalnál a köldök takarásban van. A népviselet tradicionális hagyományon alapuló viselet, s mint a képeken látni, nem függ a népektől, amennyiben régi (ősi) tradíciókkal rendelkeznek, az övvonal minden esetben a köldök fölött található. A sportolókról készült képek viszont a mai viszonyokat tükrözik, s ebből is látni, ha ősi tradíciókkal rendelkeznek, akkor a mai napig megőrzi a viselet az archaikus jellegét. A képeken is látható, hogy a hagyományunk (több népével együtt) megőrizte, külön jelzi, kiemeli az övvonalat, de ez a vonal (szint) nem azonos a napjainkban használt öv viselésével.

A régi Magyar Őseink a köldök felett (tudomásom szerint 2 – 5 cm -re) kötötték meg az övet, s a hagyományunk, népviseletünk is így jelzi, így hagyta ránk!

Így ezt a Hármast felosztást meg lehet feleltetni a SZELLEMEK – LÉLEK – TEST Hármassággal.

Ez pedig a következőképpen fog alakulni:

SZELLEMEK	=	NYAKVONAL FELETTI RÉSZ
LÉLEK	=	MELLKAS
TEST	=	ÖVVONAL ALATTI RÉSZ

Ebből is látszik, hogy a TEST itt nem kizárólagosan az ember teljes testét jelenti (bár meg van engedve bizonyos nézőpontból!), ahogy azt például a BIBLIA – ből próbálják magyarázni (ebben az esetben (Hierarchiában) az „ALTEST” lenne a közelítőleges helyzete)!

Nem a szó szerinti jelentéseket kell ennél a rendszernél venni, hanem a jelképi jelentést, mivel JELKÉPEK – ről van szó ebben az esetben, rendszerben.

Nézzük a második tételt, a CSAKRA RENDSZER – t, ezek alapján hova jutunk. Mivel az ember felosztásánál tartunk, így az embernek 7 fő Csakra pontja van. Ezek a Csakrák energia központokat jelölnek, ha magyarul szeretném kifejezni, akkor Energia Csokrokat is mondhatnék (CsaKRa – CsoKoR)! Látszólag, egy 7 – es rendszert elvileg nem tudunk, nem lehet beültetni egy „Hármas” felosztásba (a 7 nem többszöröse a 3 – nak).

Vagy mégis?!

Nézzük csak a 7 CSAKRÁT (CSOKROT) elnevezésük, helyzetük és színük szerint (most egyelőre fordított sorrendben, alulról – felfelé).

Hivatkozás: <http://egeszsegedert.hu/csakra.html#.U8viVUD91Gk>

GYÖKÉRCSAKRA:

A gyökércsakra a végbélnyílás és a nemi szerv között helyezkedik el, a farokcsonttal áll összeköttetésben és lefelé nyílik.

Színe: **tűzpiros**

SZAKRÁLIS CSAKRA:

A szakrális csakra a nemi szerv és a köldök között helyezkedik el. A keresztcsonttal áll kapcsolatban, és előre nyílik.

Színe: **naranccsárga**

NAPFONATCSAKRA:

A napfonat csakra körülbelül kétujjnyira található a köldök felett, és előre nyílik.

Színe: **sárga, egészen az aranysárga árnyalatig.**

SZÍVCSAKRA:

A szívcsakra a mellkas közepén, a szív magasságában helyezkedik el, és előre nyílik.

Színe: **főképpen zöld az uralkodó színe, de néha rózsaszín.**

TOROKCSAKRA:

A torokcsakra a gégefő alatt helyezkedik el, pajzsmirigy környékén, a nyaki csigolyából indul ki és előre nyílik.

Színe: **világoskék, ezüstös kék, zöldeskék.**

HARMADIK SZEM CSAKRA:

A harmadik szem csakra az orrgyök felett egy ujjnyira, a homlok közepén található, és előre nyílik.

Színe: **indigókék vagy ibolyakék.**

KORONACSAKRA:

A koronacsakra a fejünk tetején, a közép választópontokon található, és felfelé nyílik.

Színe: **ibolyakék, fehér, de aranyszínű is lehet.**

<http://lelekportal.webnode.hu/szinterapia/csakrak-es-szinek-kapcsolata/>

NAPFONATCSAKRA:

Elhelyezkedése: szegycsont alatt kezdődik, és a köldökig tart

http://www.ahimsa.hu/index.php?option=com_content&task=view&id=126&Itemid=26

Csakrarendszer III. - A köldök-csakra (solar-plexus)

A harmadik központ az Ékszer-város (Manipúra) a köldök területén helyezkedik el.

<http://www.jogapont.hu/cikk/0000000135/csakrak-es-aszanak-3-manipura-napfonat-vagy-koldokcsakra/#.U8vuIUD91Gk>

Fizikai elhelyezkedése, eleme

Ennek a csakranak a legeltérőbb a pozicionálása a felhasznált irodalmak szerint, ami egy átlagos női alkatnál kb. 12-15 cm-es, férfinél kb. 20-22 cm-t jelenthet. Ez alapján helyzetét a következőkben határozzák meg: Iyengar szerint a köldök területénél, Gaura Krisna Dásza könyvében a **gyomor (Napfonat) magasságában** (ugyanazt írja a Nárada-Panycsarátra egyik megjelent kiadása is), Anodea meghatározása alapján köldöktől a Napfonatig, Wautersnél a Nárada-Panycsarátra a mellkasban adja meg, ami így korántsem pontosabb helymeghatározás. A Manipúrával kapcsolatba hozható ideggóc a plexus solaris, a gerincből a Th7-Th12 (Thoracalis, háti) csigolyák közül kilépő idegpálya a ceiliac ganglion.

<http://spiritualiskineziologia.hupont.hu/7/koldok-csakra>

Köldök csakra

Elhelyezkedés: A Th12-L1 csigolyától sugárik előre és kétujjnyi szélességben terjed a köldök fölé és alá.

A napfonat csakra az idézetekből, hivatkozásokból láthatóan, a köldök közelében helyezkedik el. Mivel a meghatározások is viszonylag eltérnek egymástól, és a csakranak nem teljesen egyértelmű, és tisztázott a helyzete, így mi maradjunk a köldök és a köldök tájékának a megjelölésénél. A későbbiekben még bővebben lesz szó róla, de most menjünk tovább.

Ha ehhez az adatokhoz hozzákapcsoljuk az emberi test felosztását, érdekes jelenséget kapunk!!

SZELLEM	→	NYAKVONAL FELETTI RÉSZ	→	FELSŐ HÁROM CSAKRA
LÉLEK	→	MELLKAS	→	KÖZÉPSŐ 4. CSAKRA (SZÍV)
TEST	→	ÖVVONAL ALATTI RÉSZ	→	ALSÓ HÁROM CSAKRA

Hát elég érdekes, de már felhívtam a figyelmet, a rendszer sajátosságára! Alul és felül egyaránt 3 – 3 Csakra található, s középen a NŐI Minőségnél viszont csak Egy! Emlékezzünk vissza, ezzel már találkoztunk, hogy az alsó és felső szinteken hasonló, „azonos” minőségeket találunk (ATYA – FIÚ; FORRÁS – PATAK), s a **középső NŐI Princípium** kilóg a sorból, az valamiért mindig **különbözik a másik kettőtől** (SZŰZANYA – MEDER)!!

HARMADIK – nak nézzük a Nemzeti Lobogót (Trikolór).

Ez ugye áll PIROS – ból, FEHÉR – ból, ZÖLD – ból, fentről lefelé, ebben a sorrendben. Nézzük, ennél is érvényes – e az előző észrevétel, mert ha igen, akkor valószínű, jó úton járunk!

<u>PIROS</u>	→	A TŰZ elem színe
<u>FEHÉR</u>	→	??
<u>ZÖLD</u>	→	A FÖLD elem színe

Tehát egyelőre úgy tűnik jó, megfelel a kritériumoknak ez a Hármasság is, alul – felül eltérő, de Elemi tulajdonságok, minőségek találhatóak, viszont a középső szint (FEHÉR) itt sem illik a képbe! Akkor mit kezdünk vele??? Vizsgáljuk meg, jelképi szinten mit tudunk megállapítani a FEHÉR színről!!

FEHÉR:

- tisztaság jelképe
- a színek összessége (átvitt értelemben a Teljesség!)
- a Bölcsesség (tudás) jelképe
- a világosság jelképe (FÉNY)
- szüziesség jelképe
- stb.

Talán ennyi is elég ahhoz, hogy értelmezni tudjuk! Most ezt a Három oszlopot (hierarchiát) írjuk fel egymás mellé, s nézzük meg, így mit tudunk észrevenni.

<p>1.</p> <hr/> <p>SZELLEM</p> <hr/> <p>LÉLEK</p> <hr/> <p>TEST</p>	<p>2.</p> <hr/> <p>FELSŐ 3 CSAKRA</p> <hr/> <p>SZÍVCSAKRA</p> <hr/> <p>ALSÓ 3 CSAKRA</p>	<p>3.</p> <hr/> <p>PIROS</p> <hr/> <p>FEHÉR</p> <hr/> <p>ZÖLD</p>
---	--	---

Még így sem látunk mozgást (szerintem), ám amennyiben ha valaki észlelt bármit, az már tudhat, sejteth valamit. Mint mondtam, kell egy kiindulópont, ahonnan elindulunk, s visszaérkezünk hozzá (megmaradva a kezdő szabályrendszeren belül)!

Mivel maga a hierarchia teremtéséről szól, ilyen, vagy olyan nézőpontból, az alsó szintet kihúzzhatjuk, mint indulópont (Teremtett Minőség, önállóan nem teremtő!)! Marad a középső, illetve a felső szint, ahonnan indulhatunk.

A középső, a NŐI Princípium másodlagosan, Befogadóan Teremtő Minőség. A felső, a FÉRFI Princípium elsődlegesen, Kiáradóan Teremtő Minőség.

Emlékezzünk rá, amikor ezt a nézőpontot beazonosítottuk! Egyébként a „PATAK hierarchiájában” is pontosan van megnevezve a felső szint: FORRÁS (nem tudom máshogy leírni, még ha szeretném se)! Idézném Géczy Gábor szavait, mert ezt szeretnénk felállítani:

„Minden teremtett rész, igyekszik vissza a FORRÁS – hoz”!

Ezek szerint elfogadható, hogy kiindulópontnak a felső, FÉRFI Teremtői Minőséget jelöljük meg!! Viszont akkor a folyamat végére ide is kell visszaérni!! Mivel az első oszlop (hierarchia) a háromból csak a csakrák felosztásához, értelmezéséhez kellett, így most azt hagyjuk el! Kövessük végig mit kapunk!

Szabályrendszer: *Mivel a CSAKRARENDSZER eléggé bonyolult folyamat, így induláshoz a másik oszlopot (trikolórt) vegyük, jelképi szinten egyszerűbb értelmezni. A CSAKRARENDSZER csak segítségünkre lesz a jelképek, színek értelmezéséhez, a helyzetek megtalálásához.*

Nézzük mit találunk felül:

PIROS / HÁROM FELSŐ CSAKRA

Induljunk ki a PIROS színből! Amennyiben a Piros szín a Kiáradóan Teremtő Minőség jelképe, akkor a rendszerben hol találunk még Piros szint?

A GYÖKÉRCSAKRA színe a PIROS / VÖRÖS. A Gyökércsakrával a felső színtről egy lépésben, közvetlen kapcsolat révén lejtünk a legalsó szintre (a Gyökércsakra a csakrák sorrendjében a legalsó), a Teremtett Minőségre, látszólag átugorva a középső NŐI minőséget! Gyakorlatilag átmegyünk rajta, kikerülni nem tudjuk, csak említve nincs (első körben nem képez részállomást), aminek később látjuk majd a magyarázatát!

Alsó szint:

ZÖLD / HÁROM ALSÓ CSAKRA

Mivel már az alsó szinten tartózkodunk, annak a színe ZÖLD. Hol találunk még Zöld szint?

A SZÍVCSAKRA színe a ZÖLD (és RÓZSASZÍN). Ez alapján alulról egy lépésben csak a középső szintig tudunk eljutni, oda érkeztünk. Itt olyan helyzetbe kerültünk, hogy két lehetséges irányunk van, amit meg kell néznünk! Az egyik a FEHÉR szín adta lehetőség, a másik pedig, mivel itt egyetlen egy csakra található, meg kell nézni, van – e valami plusz üzenete a számunkra (ugyanis „véletlenül” nem alakul így egy rendszer!). Erre később visszatérünk, most folytassuk az eredeti útvonalat!

Középső szint:

FEHÉR / SZÍVCSAKRA

Ha az eddigi útvonalat követjük, akkor a középső szint színe a FEHÉR. A rendszerben hol találunk még Fehér szint?

A KORONACSAKRA színe a FEHÉR (és ARANY, ill.: IBOLYAKÉK). Így a legfelső szintre érkeztünk (a csakrák rendszerében a Koronacsakra a legfelső), s ezzel visszaérkezünk a kiindulóponttra. Tehát fentről indulva lejutottunk legalulra, és a folyamat végére vissza tudunk emelkedni a legfelső helyzetbe, mindvégig megmaradva a felállított szabályrendszeren belül.

Most vegyük szemügyre a másik lehetséges útvonalat, hogy a SZÍVCSAKRÁBÓL kiindulva, annak a színeit keresve hol tudjuk beazonosítani a Magyar Nemzeti Lobogóban (Trikolórbán).

Középső szint:

SZÍVCSAKRA / FEHÉR

Amennyiben a SZÍVCSAKRA színeit fogjuk vallatóra, akkor ott találunk kettő szint, melyek a ZÖLD, és a RÓZSASZÍN. A Nemzeti Lobogóban a ZÖLD színnel visszajutunk az alsó szintre. Most nézzük a RÓZSASZÍNT.

(Hivatkozás: <http://szivarvanyorszag.gportal.hu/gindex.php?pg=13898784>)

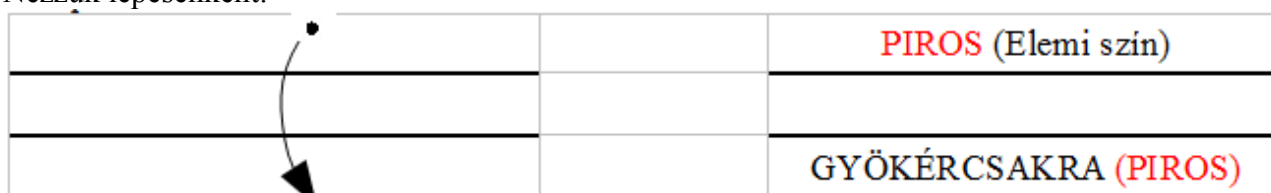
A **tűz** elem színe a világos rózsaszíntől a meggybordóig terjed, évszaka a nyár, jelképe a forráság, a hőség.)

A hivatkozásból is látni, hogy a TŰZ elem jelképi színe a „világos rózsaszíntől a meggybordóig terjed”, így a SZÍVCSAKRA „RÓZSASZÍN” jelképével a felső szintre jutottunk (TŰZ elem – PIROS). Tehát bármelyik útvonalat választjuk, mindenféleképpen visszajutunk az alapállapothoz, azzal a különbséggel, hogy ezt az utat járva az alsó szintre is visszajuthatunk.

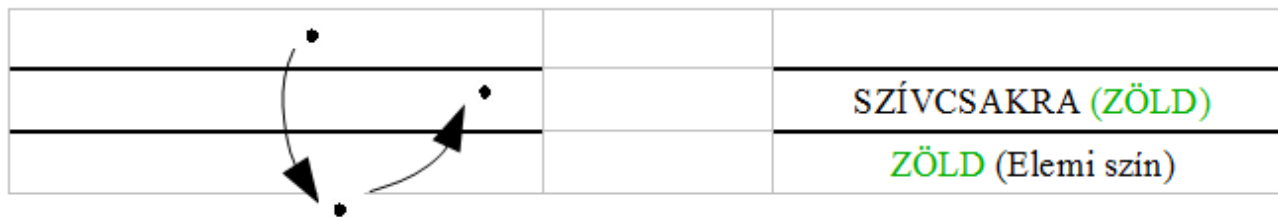
(Egyébként maga a Rózsaszín, a Piros szín egyik árnyalata. Másodsorban, ha azt mondom SZÍV, akkor az embernek először a SZERETET jut az eszébe! A SZERETET – nek pedig a jelképi színe a PIROS! A Szeretett hölgynek a férfi általában PIROS Rózsát visz, de ha az ember lerajzolja a SZÍV – et, akkor azt is PIROS – sal színezi ki.)

Tehát itt középen egy elég érdekes helyzet alakult ki! A középső szint színe a FEHÉR, a SZÍVCSAKRA színe a ZÖLD, a SZÍV – ből jövő SZERETET színe a PIROS!!

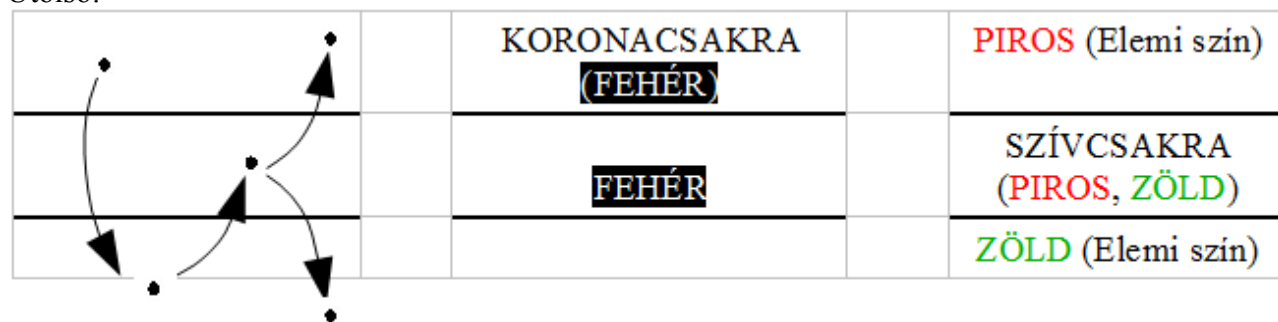
Nézzük lépésenként:

Következő:

Utolsó:

Mint látható, elég érdekes helyzet alakult ki. Igaz, hogy visszaérkeztünk a kiindulópontba, viszont „visszacsatolás” is van a középső szintről, az alsó szintre!

Erről a Manicheista FÉNYFELSZABADÍTÁS és a MAGYAR SZENT KORONA KÉPRENDJE jut az eszembe, ezeket is át fogjuk majd nézni. Tehát gondolom, eléggé áttekinthető és követhető a rendszer.

Írjuk fel, s ennek alapján kezdjük „újra” a rendszerek tárgyalását! Az eddig elemzett tételeknél azt vizsgáljuk, tartható – e ez az álláspont?! A vizsgált mozgásból, mely eléggé egyedi mintázatot követ, még a következő állapítható meg:

1. A felső szintnek közvetlen a kapcsolata az alsóval!
2. Az alsó szintnek közvetlen a kapcsolata a középsővel, s csak közvetett kapcsolata van a felsővel!
3. A középső szintnek közvetlen a kapcsolata mind a két szinttel, de „értékben” közelebb áll az alsóhoz (mértani arány)!

Innentől kezdjük el a Hierarchiák részletes tárgyalását és kibontását!!

(A továbbiakban /s az eddigiekben is/ a felhasználásra, szemléltetésre bemutatott képek származási helye az internet.)